FONDOMOC

DOCUMENTOS DEL MOC

AÑO 1979 OCTUBRE-DICIEMBRE

DEFINICIÓN IDEOLÓGICA

EXCMO. SR.

J. Justicia

ANTONIO GONZALEZ HERNANDEZ, hijo de Esteban y de María, nacido en Santa Cruz de Tenerife, el 9 de Agosto de 1.955 y domiciliado en la calle San Francisco de Asís nº 105 1º drcha., y con D.N.I. 42020822, digo:

Que pertenece al reemplazo de 1.979 y está proxima su incorporación al Ejercito, pero debido a su condición de Objetor de Conciencia, se agoge a lo dispuesto en el nº 2 del art. 30 de la Constitución y en la Orden del Ministerio de Defensa de Noviembre de 1.977 y hace solemne declaración de ser OJETOR DE CONCIENCIA, solicitando, en consecuencia, la licencia temporal de incorporación a filas, estando por la sustitución del Servicio Militar por una prestación personal en puestos de interés civil de acuerdo con mís convicciones.

En virtud de lo cual

S U P L I C A a V.E. tenga por presentado este escrito y se le conceda la licencia temporal en méritos de su declaración de Objetor de Conciencia.

EXCMO. SR. CAPITAN GENERAL DE CANARIAS.

Santa Cruz de Tenerife, a 3 de octubre de 1.979.

FONDO MCC

* OBJETOR DE TENERIFE EN INCORPORACION APLAZADA

6-Octubre-79

CRONOLOGIA GENAR FELIX FRANQUESA

14 de Setembre.- Deja la huelga de hambre al recibir una nota firmada de Barcelona
porun objetor en la que le dice que la abandone. Esta nota era falsa y no fue escrita por dicho objetor. Se supone que la hizo el coronel del cuartel pero no hay pruebas para denunciarlo. Al mismo tiempo un telegrama enviado desde Barcelona el día que inició la huelga en el que se le daban ánimos y consejos médicos para la huelga de hambre,no le fue entregado hasta varios días después de haber dejado el ayuno.

.- Genar Felix sigue incomunicado en una habitación de pequeñísimas proporciones, y sin ventana alguna. No se le permite tener libros.

.- 1 de Octubre. Es llevado a declarar ante el juez militar. Preguntado sobre los motivos de la huelga de hambre, manifiesta que la realizó como presión para que se le tramitase la licencia temporal.

Las padres de Genar se presentan en el cuartel y tras insistir mucho consiguen ver a Genar. Después son recibidos por el Coronel, el cual les manifiesta que se ha impuesto ha su hijo dos meses de arresto e incomunicación, por negarse a vestir el umiforme e iniciar la huelga de hambre. También les dice el coronel que es posible que le hagan consejo de Guerra.

Durante todo el periodo de incomunicación y arresto, es presionado para que siga el servicio Militar, bajo la amenaza de ese posible consejo de guerra, ahora bien, según informaron algunos soldados del regimiento, el Coronel no se atreve a hechar el consejo para delante, pero utiliza dicha amenaza para presionar a Genar. Otro hecho significativoes que el Coronel se retira el día 15 de este mes, i está puteando a todos los soldados del cuartel.

.- 4 Octubre. Genar es enviado al Hospital Militar de Valladolid por lo del dedo. Da la coincidencia que ese día llegaba el Capitán General al Regimiento. En Valladolid consigue que le den permiso el fin de semana 6-7 de Octubre.

Cómo veis este es un caso que se está alargando mucho. Dos constantes de la situación de Genar son, una, las arbitrariedades de los militares, dado de que mientras unos ordenan incomunicarlo otros le dan permisos. La otra es la falta de información sobre su situación

FONDOMOC

DETENCION DE GENAR FELIX FRANQUESA

Abril 79.- Genar Felix, inicia el servicio militar.

5 de Junio.- Se declara Objetor de Conciencia mediante una instancia que manda desde Figueres donde estaba de permiso, al Ministro de Defensa, al Capitán General y al Coronel del cuartel de Astorga (Leon). En ella solicita pasar a la situación de incorporación aplazada o licencia temporal, tal y como indica la orden que dictó Gutierrez Mellado en Noviembre del 77, para aquellos que se declaren Objetores , ya sea el día de iniciar la mili, como en el transcurso de esta.

7 de Junio 79.- Llega al regimiento de Astorga donde al negarse a hacer la instrución es encerrado en el calabozo.

13 Junio 79.- Sale del calabozo y se le obliga a permanecer en el cuartel trabajando en la Graja del Regimiento. Pocos días después se le hace firmar una nueva instancia.

31 Junio 79.- Trabajando en la granja del cuartel se hiere en un dedo que le es amputado en el Hospital Militar de Valladolid.Al cabo de unas semanas es trasladado al Regimiento de Astorga donde hace un interrogatorio sobre su objeción y sus motivos.

Agosto 79.- Trabaja en la granja del cuartel .

9 Setembre .-Es traskadado al Hospital Militar de Valladolid.

11 Septiembre 79.- Regresa a Astorga e inicia una huelga de hambre. Es incomunicado.

14 Septiembre.- deja la huelga de hambre. Sigue incomunicado.

19 de Septiembre .- Sigue incomunicado.

FONDO MOC

San Sebastian 6 octubre'79

Carta pro la ABSOLUCION DE CARLOS MANUEL SORLI PEÑA. Mandada el 6 de obtubre'79 por los asistentes a la Asamblea de Euskadi, de los días 6-7 octubre'79 en San Sebastian.

Se mandó a los señores: Don Juan Carlos I
Gutiérrez Mellado; Vicepresidente Primero del Gobierno
Rodríguez Sahagun: Ministro de Defensa
Capitan General de Canarias
Gobernador Militar de Vizcaya

Se mandaron una a cada señor por cada una de las personas asistentes a la asamblea y una por la Asamblea de Euskadi

FONDOMOC

CARTA A AUTORIDADES 6/x/79

APOYO A CARLOS SORLI

El 20 de Octubre de 1978 se abrió un proceso por "supuestas" injurias al ejército contra el miembro del grupo de objeción de conciencia de Bilbao, Carlos Manuel Sorli Peña. Tal proceso fué motivado por unas cartas que mandamos todo el grupo de Bilbao sin escepciones a los capitanes generales donde se encontraban objetores detenidos, en ella se hacía una crítica a la institución militar y se exigia la inmediata puesta en libertad y sobreseimiento de causa de todos los objetores detenidos.

En dicha carta y concretamente en la de Carlos Manuel Sorli el capitan general de Canarias vislumbró indicios de insultos al ejército.

Los párrafos en cuestión son los siguientes;

" el ejército... que es una institución represora y fascista que no está al servicio del pueblo... es alienante para la persona , machista, mantenedor de unos valores que no significan nada para la mayoria de los obligados a ir (honor, patria, bandera, obediencia)"

Despues de una apelación rechazada por "supuestos motivos criminales ", se dictaminó un juicio para el día 11 de Octubre del presente año.

Considero esta decisión como un salvaje atentado contra la libertad de expresión tan cacareada en su nueva constitución.

Asumo plenamente y en toda su extensión el párrafo por el que se le acusa a Carlos Manuel Sorli, viendo en el, un análisis bastante claro y objetivo de lo que es y representa el ejército.

EXIJO DE INMEDIATO LA ABSOLUCION DE CARLOS, POR LOS MOTIVOS ANTERIORMENTE MENCIONADOS

FONDO MOC

Bilbao, 10 de octubre'79

Comunicado distribuido a todos los medios de comunicación de Bilbao por la Asamblea de Euskadi, el día 10 de octubre de 1979

FONDO DOC

El proximo Jueves día 11 de Octubre,será juzgado en Sta Cruz de tenerife por "supuestas injurias al ejército un compañero del grupo de objeción de conciencia de Bilbo,Carlos Manuel Sorli Peña.

A esta situación se ha llegado despues de un proceso que venía durando 14 meses desde Julio de 1978,las "supuestas" injurias fueron motivadas por una carta dirigida al capitan general de Canarias en la que se hacía una crítica general al ejército y se exigia la libertad de los objetores en prisión,esta misma carta fué mandada por todo el grupo de Bilbo sin escepciones.

Los parrafos injuriosos son los siguientes;

" el ejército... que es una institución represora y fascista que no está al servicio del pueblo... es alienante para la persona,machista,mantenedor de unos valores que no significan nada para la mayoria de los obligados a ir (honor,patria,bandera,obediencia...)"

Como respuesta a este atentado contra la libertad de expresión la asamblea de objetores/as de Euskadi elaboró un comunicado en el que se denunciaba el juicio y se asumia por todos/as el texto por el que Carlos era juzgado,asi mismo se exigia de inmediato la absolución de Carlos.

Este comunicado fué mandado por todos/as los presentes a las siguientes personas;

Juan Carlos I (rey)
Gutierrez Mellado (Vicepresidente Primero del Gobierno)
Rodriguez Sahagun (Ministro de defensa)
Capitan General de Canarias
Gobernador mil itar de vizcaya

Asamblea de Objetores/as de Euskadi

POLIDOMO

ADMINISTRACION DE JUSTICIA

0F3592145

DON ANTONIO CORTES CRIADO, Sargento 1º de Artillería, Secretario de Causas del Juzgado Militar Permanente de la Capitanía General de Canarias y de la presente Causa número 151 de 1.978, instruída a CARLOS MANUEL SORLI PEÑA por presunto delito de Insulto al Ejército y de la que es Juez el Coronel de Infantería DON FRANCISCO SANCHEZ-PINTO HERNANDEZ

C E R T I F I C O: Que a losfolios que se indican y en el presente procedimiento, figuran los documentos que literalmente copiados dicen lo siguiente:

DICTAMEN AUDITORIADO.- (Folio 33).- E.-35.- (3) J.- Excmo. Señor: .- Visto el recurso presentado por CARLOS MANUEL SORLI PEÑA, procesado en la Causa número 151 de 1.978 solicitando sea dejado sin efecto el auto de procesamiento dictado contra el mismo en la citada Causa y habida cuenta de que no han variado las circustancias que motivaron la resolución judicial y son bastantes los indicios racionales de criminalidad que determinaron el procesamiento del recurrente, es procedente, a tenor del artículo 553 y 554 del Código de Justicia Militar, mantener el procesamiento sin perjuicio de la resolución que en su día pueda recaer en la Causa de referencia, debiendo remitirse el acuerdo de V.E. al Juez Instructor para notificación al interesado y para que prosiga la tramitación del procesamiento.- V.E. no obstante resolverá.- Santa Cruz de Tenerife, a 5 de Enero de 1.979.- Excmo. Señor:.- EL AUDITOR,.- Firmado ilegible y rubricado.- Sellado.- -

DECRETO DE LA AUTORIDAD JUDICIAL.- (Folio 34).- Capitanía General de Canarias.- Secretaría de Justicia.- DQ/js.- Núm. 50[illegible]-A.- Santa Cruz de Tenerife, 15 de Enero de 1.979.- DECRETO: Visto el escrito del procesado en la Causa nº 151 de 1.978, CARLOS MANUEL SORLI PEÑA, en solicitud de revocación del Auto de procesamiento dictado.- De conformidad con el precedente dictamen del Iltmo. Sr. Auditor de Guerra de la Región.- A C U E R D O: No ha lugar a la revocación del Auto de Procesamiento dictado en la referida Causa por apreciarse la existencia de suficientes indicios racionales de criminalidad para fundamentar la resolución recurrida. Ello sin perjuicio de la resolución que en su día pueda recaer en la referida Causa.- Remítanse lso presentes documentos al Coronel Juez del Juzgado Militar Permanente de Plaza D. Francisco Sánchez-Pinto Hernández, para notificación al interesado y demás trámites.- EL CAPITAN GENERAL,.- Firmado ilegible y rubricado.- Sellado.- -

Y para que conste y su entrega al paisano CARLOS MANUEL SORLI PEÑA en el momento de notificarle la resolución que en el mismo se expresa, expido el presente testimonio que visa y sella S.Sa. con el de este Juzgado en la Plaza de Santa Cruz de Tenerife, a diecinueve de Enero de mil novecientos setenta y nueve.

Vº Bº
EL CORONEL JUEZ,

— Papel de Oficio — UNE A-4

EXCMO. SEÑOR

ANGEL RIPOLLES BAUTISTA, Abogado designado por el procesado Carlos Manuel Sorli Peña, en la Causa 151/78, por el presunto delito de Insultos al Ejercito; ante V.E. comparece y, como mejor en derecho proceda, dice:

Que con el carácter de provisionales, formula las conclusiones siguientes:

PRIMERA.- El dia 21 de Julio de 1978, el procesado Carlos Manuel Sorli Peña, mayor de edad, de buena conducta, y sin antecedentes penales, remitio desde Bilbao, una carta al Excmo. Sr. Capitan General de Canarias, que recibió, en la que se interesaba por la libertad del detenido José Francisco Señor Nieto, que lo era, por ser objetor de conciencia y negarse a realizar el servicio Militar.

En la referida carta se vierten determinadas eaxpresiones, sin intención de injuriar al Ejercito, sino simplemente, como una ideación del procesado, creyendo que con ello hacia legitimo uso del derecho de expresión, consagrado por la Ley, y con el solo afan de justificar la excarcelación de su amigo Don José Francisco Señor Nieto, que en su parecer, al ser objetor de conciencia no debia ser encarcelado.

SEGUNDA.- Los hechos relatados, al faltar el animo de injuriar no son constitutivos de delito alguno.

TERCERA.- Huelga hablar de autor de un delito que no se ha cometido.

CUARTA.- En su consecuencia, de igual forma, huelga hablar de circunstancias modificativas de la responsabilidad criminal.

QUINTA.- Procede la libre absolucion de Carlos Manuel Sorli Peña.

SEXTA.- No hay responsabilidades civiles que exigir.

SEPTIMA.- En concepto de diligencias de prueba para ante el Consejo de Guerra:

Reproduce integramente las del Sr. Fiscal Juridico Militar.

FONDO MOC

Todo, de acuerdo con los articulos de pertinente aplicacion.

Santa Cruz de Tenerife, á 5 de Julio de 1979.

Lab. [illegible]

FONDOMOC

CAPITANIA GENERAL
DE LA
6.ª REGION MILITAR

GOBIERNO MILITAR DE VIZCAYA
5ª SECCION

S/ Rf.ª | Núm. | Fecha | N/ Rf.ª J.M. | Núm. 7161

ASUNTO: Ordenando comparecencia.-

El Excmo. Sr. Capitán General de la Región, en escrito de Secretaría de Justicia, rfª Negdº 2º, nº 5102-L, de fecha 14 del actual, me dice lo siguiente:

" El Excmo. Sr. Capitán General de Canarias en telegrama de fecha 13 del actual me dice lo siguiente: ""DEBIENDO CELEBRARSE ESTA PLAZA DIA 11 OCTUBRE PROXIMO, VISTA Y FALLO CAUSA 151/78, PRESUNTO DELITO INSULTO AL EJERCITO, RUEGOLE DISPONGA SEA PASAPORTADO SANTA CRUZ TENERIFE PAISANO PROCESADO MISMA CARLOS MANUEL SORLI PEÑA, DOMICILIADO CALLE IPARRAGUIRRE N/O 5 (BILBAO), EFECTUADO PRESENTACION JUZGADO MILITAR PERMANENTE"".- Lo que traslado a V.E. para su conocimiento y cumplimiento delo interesado".

Lo que traslado a Vd. con inclusión del correspondiente pasaporte a fin de que efectue la comparecencia ordenada, debiendo comunicar a este Gobierno Militar fecha en que emprende la marcha.

Dios guarde a Vd. muchos años
Bilbao, 18 de Septiembre de 1.979
De Orden de S.Sª.
EL COMANDANTE SECRETARIO

P.A.

GOBIERNO MILITAR DE LA PROVINCIA DE VIZCAYA

Fdº: José Pascual Monente

Sr. D. CARLOS MANUEL SORLI PEÑA,
c/ Iparraguirre, nº 5

P L A Z A .-

S E N T E N C I A

En la Plaza de Santa Cruz de Tenerife a once de Octubre de mil novecientos setenta y nueve.

Reunido el Consejo de Guerra Ordinario para Ver y Fallar la Causa nº 151 de 1.978, que por un presunto delito de insultos al Ejército, se instruye al paisano CARLOS MANUEL SOBRI PEÑA, de 21 años de edad, soltero, hijo de Miguel Angel y de Elvira, natural de Bilbao, de oficio empleado de Comercio y estudiante de Derecho, y en situación de libertad provisional por razón de esta Causa.

Vistos los autos, oídos el apuntamiento de la Causa y los informes del Ministerio Fiscal y de la Defensa del procesado, así como lo manifestado por éste, presente en el acto de la Vista, que se celebró en Audiencia Pública y actuando como Vocal Ponente, el Capitán Auditor DON JUAN FRANCISCO LOPEZ-CORDERO VELASCO y

PRIMER RESULTANDO: Que en fecha 21 de Julio de 1.978, el procesado, paisano CARLOS MANUEL SOBRI PEÑA, remitió al Excmo. Señor Capitán General de Canarias una carta, por éste recibida, en la que, con motivo de interesarse por la libertad de un objetor de conciencia detenido en esta Jurisdicción Militar, vertía frases sobre el Ejército Español, refiriéndose a éste como "Institución represora y fascista, que no está al servicio del pueblo, alienante para la persona, machista y mantenedora de unos valores que no significan nada para la persona obligada a prestar servicio", entre otras de carácter igualmente despectivo.

El procesado, estudiante de cuarto curso de Derecho, carece de antecedentes penales.

HECHOS QUE EL CONSEJO DE GUERRA DECLARA PROBADOS.

SEGUNDO RESULTANDO: Que el Ministerio Fiscal en el Acto de la Vista, al evacuar su informe y tras narrar los hechos de forma análoga a la expuesta, los calificó como constitutivos de un delito consumado de injurias al Ejército, previsto y penado en el artículo 317 del Código de Justicia Militar, sin que concurrieran circunstancias modificativas de la responsabilidad criminal, y solicitando para el acusado, como responsable con concepto de autor del calificado delito, la pena de TRES AÑOS DE PRISION, sin que hubiera responsabilidades civiles que exigir.

TERCER RESULTANDO: Que la Defensa del procesado, en igual trámite, tras argumentar que no hubo intención alguna de injuriar por parte de su patrocinado con las expresiones proferidas en la carta de Autos, y que se trataba sencillamente de una ideación del mismo que creía estar haciendo legítimo uso del derecho a la libre expresión, siendo los términos vertidos fruto simplemente de la juventud del acusado, y con la única finalidad de justificar la excarcelación de un amigo que a su parecer, por ser objetor de conciencia, no debía encontrarse en tal situación, solicitó la libre absolución del procesado, por no ser los hechos constitutivos de delito alguno al faltar el ánimo de injuriar; subrayando, a mayor abundamiento que la falta de dolo lo prueba el hecho de -

→ RESULTADO DEL JUICIO

que se identificara plenamente en la carta remitida, formulando la petición con el debido tratamiento. Pudiendo apreciarse, todo lo más, en los hechos, la comisión de una falta leve del artículo 443 del Código de Justicia Militar.

No obstante lo anterior, y para el caso de que el Tribunal estimara que los hechos fueran constitutivos de delito, la Defensa solicitó, alternativamente se impusiera a su patrocinado la pena de SEIS MESES Y UN DIA DE PRISION, dada la escasa publicidad que la carta tuvo en un principio.

PRIMERO CONSIDERANDO: Que los hechos que el Consejo de Guerra declara probados son legalmente constitutivos de un delito consumado de injurias al Ejército, previsto y penado en el artículo 317 del Código de Justicia Militar, toda vez que el procesado, por escrito, ofendió gravemente al Ejército, siendo patente el ánimo de injuriar el aquél, dadas las circunstancias concurrentes en los referidos hechos y habida cuenta de la cultura del ofensor.

SEGUNDO CONSIDERANDO: Que del apreciado delito es responsable en concepto de autor el procesado, paisano CARLOS MANUEL SORLI PEÑA, por su participación personal, directa y voluntaria en la ejecución de los hechos, conforme a lo prevenido en los artículos 195 1º y 196 1º, ambos del Código de Justicia Militar.

TERCERO CONSIDERANDO: Que no concurren circunstancias modificativas de la responsabilidad criminal.

CUARTO CONSIDERANDO: Que dada la naturaleza del delito hacía haber de responsabilidades civiles.

Visto cuanto disponen los preceptos legales citados, los artículos 797 y 799 del Código de Justicia Militar, y demás de general uso y aplicación

FALLAMOS: Que debemos condenar y condenamos al procesado, paisano CARLOS MANUEL SORLI PEÑA, como responsable en concepto de autor de un delito consumado de injurias al Ejército, previsto y penado en el artículo 317 del Código de Justicia Militar, sin que concurran circunstancias modificativas de la responsabilidad criminal, a la pena de DOS AÑOS DE PRISION, con la accesoria de suspensión de todo cargo público, profesión, oficio y derecho de sufragio durante el tiempo de la condena, para cuyo cumplimiento le será de abono el tiempo que hubiera estado privado de libertad por razón de los hechos objeto de este procedimiento, y sin que haya de exigir responsabilidades civiles.

Así por esta nuestra Sentencia lo pronunciamos, mandamos y firmamos.

ES COPIA.
EL CAPITAN JUEZ.

ESTAMOS HARTAS/OS

El pasado 11 de Octubre fué juzgado y sometido a un consejo de guerra Carlos Manuel Sorli Peña miembro del grupo de objeción de conciencia de Bilbo.El motivo era unas"supuestas"injurias al ejército.Todo empezo en Julio de 1978 en el que Carlos mando"una carta (junto con el resto del grupo de Bilbo) al capitan general de Canarias exigiendo la libertad de un objetoer detenido.

Las frases injuriosas son las siguientes;
" el ejército... que es una institución represora y fascista que no está al servicio del pueblo... es alienante para la persona,machista,mantenedor de unos valores que no significan nada para la mayoria de los obligados a ir (honor, patria,bandera,obediencia...).

Una vez juzgado fué encontrado culpable del delito comsumado de injurias al ejército penado en el artículo 317 del código de justicia militar y como tal condenado a la pena de dos años de prisión con la accesoria de suspensión de todo cargo público,profesión,oficio y derecho de sufragio.

Actualmente Carlos está en libertad provisional esperando los resultados de la apelación judicial que se ha presentado (el resultado se sabrá en ocho o diez días).

Consideramos eata resolución como un salvaje atentado contra la libertad de cada persona a expresarse libremente,asi como una violación en toda regla de los árticulos 18 y 19 de la carta de la declaración de los derechos humanos tan "asumida" por el gobierno del estado español.

Nos solidarizamos totalmente con el texto por el que acusan a Carlos, considerandolo un análisis claro y objetivo de lo que es y representa el "omnipotente y glorioso " cuerpo militar en el estado español y EXIGIMOS el sobreseimiento total de la causa asi como la retirada de la condena impuesta.

Grupo de objeción de Bilbo

2ª nota de prensa

FONDO DOC

BAKEAREN ETXEA
CARNICERIA
VIEJA, 9 - 4.º,
BILBAO-5
Tel. 415 37 72

Santa Cruz de Tenerife, 13.10.79

Sr. David Braham
Investigador del Departamento de Europa Occidental.
AMNESTY INTERNATIONAL,
10, Southhampton St.
London WC 2E (England)

Estimado amigo:

Me dirigo a usted como representante de una Organización que defiende los Derechos Humanos, para informarle de la existencia en mi opinión, de una situación de violación de Derechos Humanos.

De alguna manera la situación a la que me refiero es similar al caso del colectivo de la revista española"Bicicleta", a la cual usted dirigió una carta con fecha del 15.9.78, y en la que manifestaba que Amnesty International es, cómo defensora de los Derechos Humanos, partidaria del principio de la libertad de expresión.

La situación a la que me refiero es la siguiente:
Con fecha 21 de Julio de 1978, Don Carlos Manuel Sorlí Peña dirigió una carta al Capitán General de Canarias pidiendo la libertad de un amigo suyo objetor de conciencia, el cual se encontraba detenido por su condición de objetor. En dicha carta además, el Sr.Sorlí Peña vertía opiniones sobre el papel del ejercito en la sociedad española. A consecuencia de tales opiniones el Sr.Sorlí fué procesado por presuntas ofensas a las fuerzas armadas, y juzgado en Consejo de Guerra celebrado en Santa Cruz de Tenerife el día 11 de Octubre de 1979. En ese mismo día se dictó la sentencia, y en ella se condenó a dos años de prisión como responsable en concepto de autor de un delito consumado de injuria al ejercito.

Durante el juicio el fizcal militar pidió tres años de condena, mientras que el abogado civil pidió la libre absolución de su defendido.

Pensando que existen todos los indicios de que se ha cometido un acto de violación de los Derechos Humanos, y más concretamente de los Artículos 18 y especialmente del 19 de la Carta de la Declaración de los Derechos Humanos, le mando toda la documentación pertinente para que A.I. adopte una postu

ra ante la situación del Sr.Sorlí Peña, y si considera que realmente se han violado los Derechos Humanos adopté una postura de defensa del Sr.Sorlí ante las autoridades españolas competentes, y exiga su inmediata puesta en libertad como preso de conciencia.

Me gustaría tener la certeza de que esta carta la ha recibido, y que se están tomando las medidas que el caso requiera para lo cual le agradecería muchisimo tuviese la amabilidad de contestar mi carta, o bien me enviase un acuse de recibo de la misma.

Sin más reciba un cordial saludo.

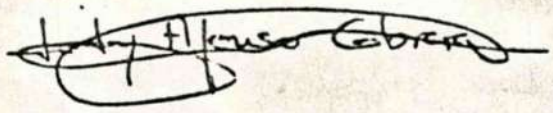

Fdo. Loly Afonso Cabrera

P.D. Le adjunto los siguientes documentos:

1º. Fotocopia del original de la carta que el Sr.Sorlí Peña dirigió al Capitán General de Canarias, y por la cual fué procesado y condenado.

2º. Fotocopia del Auto de Procesamiento. Y

3º. Resolución del Consejo de Guerra por la cual se condena al Sr.Sorlí Peña a una pena de 2 años de prisión.

LOLIDOMOC

Si necesitasen algún otro documento o información rogaría que me la solicitasen para mandárselas. Mi dirección es:

Loly Afonso Cabrera
C/. Santa Rosa de Lima 21-4º Izquierda
Santa Cruz de Tenerife. Islas Canarias.
España.

:- APEACION PRESENTADA
A LA SENTENCIA DE DOS AÑOS
DE PRISION

EXCELENTISIMO SEÑOR:

ANGEL RIPOLLES BAUTISTA, Abogado designado por el procesado CARLOS MANUEL SORLI PEÑA, en la Causa 151/78, - por el presunto delito de Insultos al Ejercito; ante V.E. comparece, y como mejor en derecho proceda, dice:

Que haciendo uso de lo normado en el artículo 797, párrafo 2, del Código de Justicia Militar, con todo respeto y consideración hacemos constar, que la Sentencia, no es ajustada a derecho -se habla con venia- por las siguientes:

=== CONSIDERACIONES ===

PRIMERA.- FALTA DEL " ANIMUS INJURIANDI ".- Todos sabemos, por así reconocerlo el Consejo Supremo de Justicia Militar, que el delito de injurias contra las fuerzas Armadas, es eminentemente intencional, es decir, es necesario que se patentice la intención de ofender al Ejercito o a los cuerpos o clases del mismo (S. del C.S.J.M. de 26-6-1910), pero además, es circunstancial, en el sentido de que " hay que atender más que al sentido gramatical de las frases, al propósito que las motiva y ocasiona (S. del C.S.J.M. de 24-9-1962 y 26-6-1968), teniendo en cuenta todas las circunstancias objetivas y subjetivas que rodean aquella conducta injuriosa, para a través de ellas determinar el sentido o dirección

de la voluntad del agente. Igualmente sabemos porqué nuestra jurisprudencia tanto común como castrense, - ha recurrido a la apreciación de esas circunstancias de diversa índole para dilucidar aquella dirección,- ya que la intención, al estar circunscrita al mundo - interno de la persona, a ese mundo íntimo y exclusivo di que se nos esta vedado conocer desde dentro, solo nos es apreciable por sus manifestaciones externas y sus aspectos y circunstancias que la revisten.

En base a este planteamiento y con el estudio sereno y pormenorizado de lo actuado en la presente - causa, entendemos, que sè bien las frases contenidas en la carta que mi defendido dirigió al Excmo. Sr. Capitan General de Canarias, en su significado gramatical, literal y aislado, pudiera entrañar conceptos injuriosos, cargados de cierto matiz despectivo y desacreditador, no es menos cierto, a nuestro entender, y desde un punto de vista imparcial y objetivo que, en su conjunto, la carta reseñada no refleja aquel matiz, si tenemos èn cuenta los siguientes aspectos:

- La finalidad de la carta, como todos sabemos, era la de solicitar del Excmo. Sr. Capitan General de Canarias, la puesta en libertad de su compañero detenido. Era una carta de petición que, exceptuando las - frases literalmente injuriosas, en su conjunto reflejan respeto y consideración de la persona a quien iba dirigida, a todas luces incompatible con el ánimo de injuriar. Quien tiene la voluntad de rogar y pedir por =

FONDO MCC

alguien , aspecto indiscutible y que acepta el Fiscal Juridico Militar, no se basa en injurias para conseguirlo.

.- Las frases irrespetuosas en su consideración gramatical, no es más que una mera opinión particular en base a argumentar aquella petición, llevado en todo caso por el " ánimus narrandi" o incluso por el " animus criticandi" nunca por el " animus injuriandi".

- El contexto y estructura de la carta ayuda en gran medida para preveer la intención de mi defendido.

Comienza la carta explicando el objeto de la misma y su consideración ó participación al respecto. Para luego explicar porqué en su opinión la detención de su compañero es injusta y una exposición de ideas en orden a argumentar su postura, exposición, como el propio acusado reconoce, subjetiva y muy radical, que predice su carácter irreflectiva e infantil. Luego intenta fundamentar juridicamente, y en su modesta opinión, lo antijuridico de la detención, para acabar pidiendo ATENTAMENTE al Excmo. Sr. Capitan General de Canarias la pronta puesta en libertad de su compañero, firmando y dando su número del carnet de identidad. Quien sabe que imjuria y quiere hacerlo no pide un beneficio para un compañero no se dirige atentamente a un representante de aquella institución que pretende injuriar, no firmaria y daria su número de carnet de identidad de forma ingenua, todo ello nos revela que mi defendido en ningún momento pensó en injuriar a las Fuerzas Armas, sino que en todo caso su conducta esta falta de la diligencia debida, y por tanto seria una conducta imprudente más que intencional, punible a titulo de falta descrita en el art. 443 del C.J.M., y más si tenemos en cuenta el carácter privado de la carta, es decir, su falta de publicidad, su escasa trascendencia al exterior, la posterior conducta del acusado en orden a retractarse de lo manifestado, pidiendo todo tipo de disculpas, de sus manifestaciones en el sentido de

FONDO MOC

negar una y otra vez la intención de injuriar, la edad de acusado con una mentalidad, descrita por su propia conducta, inmadura, irreflecciva, infantil, incluso temeraria, pero nunca maliciosa. Con todo eldo, entendemos, que estamos ante el caso preidsto por nuestra jurisprudencia jurídica-militar hasta el punto de darse en este caso de forma relativamente identica los supuestos previstos en la Sentencia mencionada de 26 de Junio de 1968, por lo que entendió el Juzgador que la conducta del acusado era punible, según el artículo 443 del C.J.M., a saber: 1).- Reconocimiento del procesado de la carta y de la autenticidad de la firma.2).- Manifestaciones de aquel en el sentido de que el motivo de la carta fue distinto y ajeno al " animus injuriandi".- 3).- Fin perseguido por el escrito distinto e incompatible con la injuria.- 4).- Personalidad y mentalidad del procesado dado su grado de cultura.

SEGUNDA.- FALTA DE UN ELEMENTO ESENCIAL DEL TIPO (LA PUBLICIDAD).- De todas formas, e independientemente, de la intención del procesado, creemos tambien que al faltar la publicidad, falta un elemento del tipo segun el artículo 317 del C.J.M y la jurisprudencia al respecto.- Efectivamente, el mencionado artº habla de medios de publicidad, caracter que no podemos darle a una carta personal y privada. Así nuestra jurisprudencia en reiteradas Sentencias , hace caer el peso de la conducta delicitva en la mayor o menor publicidad de las injurias, como la Sentencia del C.S.J.M. de 8-6-1945, e incluso la Sentencia de

FONDO MCC

7-7-1921, ya previó este caso al preceptuar" no integran el delito los conceptos injuriosos contenidos en una carta que no se dá a la publicidad". La Sentencia de 27 de Febrero de 1945, consideró como atenuante génerica, la poca difusión que tuvieron unos pasquienes subversivos, con lo que tácitamente confirma la doctrina aludida, de que la publi cidad es parte integrante del tipo delictivo, y si falta esta la conducta no- es punible, según el articulo 317.

En último término, de no recogerse la tésis prouesta por esta parte, hemos de solicitar que en base a todas esas caracteristicas que hemos mencionado, la falta de publicidad real de la carta, el fin perseguido con la misma, el arrepentimiento expreso del acusado, la edad y mentalidad del mismo, el contexto y estructura de la carta que, exceptuando las frases injuriosas, que revelan respeto y consideración para a quien iba dirigida, la intención de injuriar incomparible con las demás caracteristicas mencionadas, etc., hacen al manos al procesado acreedor de la atenuante genérica del artº 186 nº 9 del C.J.M., que la Sentencia mencionada de 27 de Febrero de 1945, estimó para el solo supuesto de la escasa publicidad, por lo que solicitamos que en el ultimo caso le sea impuesta a mi defendido la pena de seis meses y un dia de prisión.

Es gracia que espera merecer del recto proceder de V.E. cuya vida guarde Dios muchos años.

SantaCruz de Tenerife, 15 de Octubre de 1979.-

POR LA LIBERTAD DE CONCIENCIA

Nosotros,nos solidarizamos com la postura de los objetores del estado español, en su rechazo del proyecto de ley sobre objeción de conciencia que el gobierno ha presentado a las cortes para su aprobación,ya que:

- No reconoce el derecho a la objeción.
- No respeta la libertad de conciencia.
- Se suprimen los derechos politicos y sindicales del objetor.
- Se castiga al objetor con una "prestacion social sustitutoria" militarizada y de doble duración que el servicio militar.

Pedimos la retirada de este proyecto de ley,y la elaboración de otro en base a las reivindicaciones del MOC (Movimiento de Objetores y Objetoras de Conciencia)

Für die Gewissensfreiheit

Wir solidarisieren uns mit der Haltung der KDV des spanischen Staates in der Ablehnung des KDV- Gesetzentwurfs, die die Regierung den Cortes zur Annahme vorgelgt hat, weil

- *Das Recht auf KDV nicht anerkannt wird.*
- *Die Freiheit der Gewissensentscheidung nicht respektiert wird.*
- *Die politischen und gewerkschaftlichen Rechte des KDV unterdrückt werden.*
- *Der KDV mit einem militarisierten" sozialen Ersatzdienst" und der doppelten Ableistung der Dauer des Militärdienstes bestraft wird.*

Wir forden die Zurücknahme dieses Gesetzehtwurfs und verlangen ein Ges Gesetz, das den Grundforderungen des MOC (Bewegung der KDVer,+ -innen) entspricht.

FONDO MOC

Hildegard Haller	Altrheinstr. 26, 6814a-31	Hildegard Haller
Johannes KLEIN	Im Erlich 79, 6720 Speyer	
Bernhard Boudgoust	Am Schiersgraben 7, 6700 Lu	
Ralph Meisenkel	Lindelbronnstr. 13, 67 Lu	
Ernest Dane	Kärntner Str. 23 6700 Ludwigshafen	Ernest Dane
Gerhard Stahl	Erlenstr. 77 D-6800 Mannheim 1	
Carlos Sozki	Iparraguirre - 5 BILBAO	

Barcelona, 15-OCT.-1979.

INFORMACION DE MADRID

Entrevista de un abogado amigo nuestro, con el Director General que se encargará del proyecto de ley de Objeción de Conciéncia,, de Presidéncia de Gobierno:

Duración: una hora.
Lugar: Madrid.
TRANSCRIPCION (de la información recibida por telèfono).
El abogado ha sido llamado como especialista en el tema y le han considerado como "enlace" entre los objetores y el gobierno.
Conceción de la O. C. : La Objeción está considerada como "motivo de exención" al Servicio Militar. No se puede considerar desmilitarizada.
Motivaciones : Only "religiosas"y "éticas", y no otras. Las "filosóficas", "morales", y políticas" no se ponen porque el término "éticas" ya las engloba.
Tiempo: El tiempo será un "coste", es decir, un recargo. Este oscilará entre el 50% y el 100% más de tiempo que la "mili".
Campos: El Servicio Civil será, en principio, en un único campo: Protección de la Naturaleza, (apaga-incendios, repoblación forestal, ...) en la línea de la Proposición Socialista (de "Socialistes de Catalunya" exactamente) Tiene que ser más duro que la "mili"."Nosotros tenemos como referencia la legislación francesa!'
Tribunal: El problema que les preocupa és:Como comprobar la Objeción de Conciència ? "Habrá algún tipo de examen, o de prueba de demostración de la objeción." Les preocupa mucho la veracidad de la O. C.
Intencionalidad y contexto. :
Se temen un "boom" de la Objeción cuando salga la ley. Por lo tanto, la Ley será dura. También hay que tener en cuenta que hay estamentos (no los citó, pero se referia obviamente a los militares) con criterios muy cerrados y restrictivos sobre la O. C. "Se hará el proyecto teniendo en cuenta no herir estas susceptibilidades". El Director General no cree que la Oposición parlamentaria se oponga demasiado al Proyecto para no molestar a los militares, y por lo tanto, que se aceptará el de U. C. D. "Actualmente no hay texto de Proyecto de Ley". Nos lo dará; lo conoceremos con tiempo.
Ante el ofrecimiento de que "los objetores están dispuestos a venir a explicar sus posturas" respondió que esto no lo podia decidir él, que tenia que consultarlo con el ministro.
En general, en estas esferas de gobierno, y él mismo lo cree así, se considera a los objetores como insolidarios con el pueblo, que la O. C. es una escapatòria para salvarse de la "mili"; por lo tanto, la O. C. forma parte de la"picaresca española"; esta es la razón de objetar. Aunque hay personas muy honradas, se remarca la insolidaridad. "Se benefician del aparato de Defensa en que participan todos los demás".

==========

La entrevista fue pedida por el citado Director General (se sabe su nombre y què Dirección General tiene, pero no los tenemos aquí aún).
Se hizo el dia 11-oct.-79 a las 11 de la mañana.

FONDO MOÉ

NOTA DE PRENSA
PROTESTA POR DETENCION DE DONOSO NOGALES

Dirigimos el presente informe a la opinión pública para denunciar la situación de Gregorio Donoso Nogales de la 3ª compañía del Regimiento Acorazado Asturias 31, actualmente en el calabozo de dicho cuartel por haberse declarado objetor estando ya incorporado a filas.

Cuando ya en el CIR dijo declararse objetor de conciencia, no se le hizo ni el más mínimo caso. Ahora, cansado de colaborar con el ejército y todo lo que éste representa, se niega a coger las armas, y decidido a colaborar con la causa de los más pobres, declara su objeción de conciencia. La normativa legal provisional prevee las situaciones de objeción en el caso de los que se declaran objetores estando ya incorporados a filas: "Cuantos reclutas o soldados en filas aleguen ser objetores, pueden solicitar licencia temporal, sin abono de tiempo, hasta la promulgación de la ley en estudio, acogiéndose a las disposiciones que regulan el derecho de petición y continuando prestando el servicio hasta la tramitación del expediente" (Quinto punto de la circular que el Ministerio de Defensa cursó a todos los cuarteles sobre la situación de los objetores de conciencia.) Un expediente que tarda mucho en ser tramitado. Ya se sabe, muchos militares hacen caso omiso por negligencia de las solicitudes de objeción que guardan en el último cajón de su despacho, y mantienen meses en el calabozo a personas que solo han cometido el delito de negarse a coger las armas y colaborar con el ejército y la guerra, cuando la libertad de estas personas solo depende de su firma

Pero, incluso el caso de Gregorio va más allá. A Gregorio le quieren llevar a juicio por desobediencia a la autoridad militar. Desde la legalidad no pueden hacerlo, pues él en todo momento declaró su objeción y este hecho está recogido en el artículo antes citado. Desde lo legítimo y si consideramos la objeción de conciencia como lo que es: una desobediencia civil a la autoridad militar por todo lo que ésta representa, no podemos los objetores de Madrid mas que sentirnos solidarios con la conducta de Gregorio y afirmar que si él ha cometido el delitode desobedecer, nosotros también somos culpables.

En este sentido, exigimos la puesta en libertad de Gregorio Donoso y el reconocimiento civil y militar, y de una vez, de la libertad de conciencia en este país.

MOVIMIENTO DE OBJETORES DE CONCIENCIA
Madrid - Cenicientos.

MARCHA

OCTUBRE·79

TIMO

PROPUESTA DE PREPARACION DE LA MARCHA A MADRID

Dos condiciones previas que hay que solventar (pueden debatirse algunas de estas cuestiones entre el 4-5 NOV y la siguiente asamblea del MOC) :

A/ UN DEBATE PREVIO: a fondo, sobre

1. Efectividad (teniendo en cuenta la experiencia de marchas anteriores, la marcha de los parados y otras, que no han conseguido ninguna resonancia en medios populares.etc..)
2. Objetivos-Como posibles:
   - 2.1 Atraer la atención de la opinión pública
   - 2.2 Hacer presión durante el debate constitucional
   - 2.3 Crear núcleos de OC.
3. Fechas- Dos posibilidades.
   - 3.1 Fijar una fecha a priori
   - 3.2 Tener preparada la acción para cuando el Estatuto pase al Consejo de Ministros
4. Acciones alternativas. Tales como.
   - 4.1 Grandes mitines, festivales populares
   - 4.2 Concentración directa en las cortes
   - 4.3 Marcha en bicicleta

B/ UN ESTABLECIMIENTO PREVIO DE:

1. Número de marchas y tipo de organización
   - 1.1 Sectorial: cada zona prepara su columna
   - 1.2 Conjunta
2. Fijación de itinerario.
   - 2.1 Etapas
   - 2.2 Número de horas diarias.
3. Preparación de presupuesto económico.
   - 3.1 Alimentación
   - 3.2 Transporte (si es necesario) y material difusión
4. Cantidad mínima de gente para iniciar la marcha (SE ENTIENDE COMO UNA CONDICION PREVIA A LO DEMAS)
5. Pre-marcha
   - 5.1 Equipos que realicen en coche, al menos dos veces, el recorrido; estableciendo con antelación grupos de acogida, lugares de alojamiento, locales y fechas para la preparación de actos, propaganda a nivel local.

La Marcha sólo es posible en el caso de que todo esto esté solventado para cuando nos decidamos a hacerla. En especial tres puntos:

1. OBJETIVOS CLAROS
2. MATERIAL HUMANO (para la marcha y pre-marcha)
3. SUFICIENTE DINERO

En caso de que para entonces esto no tuviese solución, o si se ve de mayor efectividad, habría que hablar de otro tipo de acción.

FONDO MOC

Barcelona, octubre de 1979

Compañeros,

Esta carta es para explicaros nuestra propuesta de campaña contra la exportación de armamento en el Estado español. Pensamos que el problema es lo suficientemente grave, sobretodo en lo concerniente a la exportación a países dictatoriales, como para intentar frenar este macabro comercio. Más concretamente nuestra propuesta es: recoger información sobre el problema, contactar con trabajadores de las industrias armamentistas dispuestos a explicarnos qué hacen, y que nos avisen de las salidas de cargamentos de armas hacia estados dictatoriales, para denunciar el hecho e intentar parar el cargamento.

Esta es, pues, básicamente nuestra propuesta. Nosotros, como GANVA, estaríamos dispuestos a ser un grupo más en el trabajo aunque no desde luego a realizar funciones de coordinación puesto que nos falta tiempo y gente para ello.

Suponemos que la propuesta de campaña os puede interesar; si es así escribidnos y nosotros miraríamos de enviaros información sobre las empresas de armamento que hay por donde vosotros estéis, así como de explicaros más extensamente la idea y la forma de coordinarnos.

PAZ Y SALUD.

G.A.N.V.A.
(Grup d'Acció Directa No-violenta
anti-OTAN)
Casal de la Pau
C/.Bruc, 26 2on.
BARCELONA-10

FONDOMOC

MARCHA ANTIMILITARISTA INTERNACIONAL. VERANO-80.

REUNION EN GENOVA /1-2 NOVIEMBRE 1979.

Esta reunión fué convocada, aprovechando la circunstancia del Congreso del Partito Radicale durante aquella semana. Era por tanto, una reunión informal entre las personas que fuesen al Congreso y además estuviesen interesadas en la preparación de la Marcha del año que viene..

Había gente de Francia, Italia, Bélgica, Euskadi y Catalunya.
El objetivo del encuentro era el intercambio de propuestas entre los diferentes grupos de la Coordinación Nacional y/o Estatal, para realizar una sintesis y si fuera posible una propuesta definida para llevar a la reunión de Coordinación Internacional de la Marcha, los días 24-25 Noviembre próximo en Laussanne (Suiza).

La reunión tuvo 2 partes:
- Una, explicando las iniciativas que se proponían.
- Otra, esclarecer el tipo de acción a realizar.

En la primera parte, los franceses, presentaron el resumen de una reunión nacional en la cual hacian una revisión a las luchas antimilitaristas y antinucleares que se hacen alli. La intención de esta compilación es hacer "un verano antimilitarista" en el cual estuviesen coordinadas una cadena de acciones en diferentes paises durante todo el verano. una iniciativa a destacar es una marcha a lo largo de un rio (no recuerdo ahora el nombre) en el cual se encuentran complejos militares, industrias contaminantes, etc. Los italianos no aportaron ninguna idea. Tenían mucho trajín por el reciente encarcelamiento de Jean Fabre.
Por parte de los Belgas, hablaron otra vez de la campanya contra el misil "Creuse" pero no llevaban ninguna propuesta concreta.
Por parte nuestra, explicamos la situación actual del antimilitarismo en el Estado Español, y manifestamos la imposibilidad de hacer una marcha internacional aqui, porque no habían las condiciones necesarias para hacerla. De momento, con las fuerzas que contamos, no vemos claro de tirar adelante una iniciativa de esta envergadura. El que si vemos posible en esta próxima marcha, es una mayor participación tanto a nivel de preparación-coordinación como de marchosos.

En la segunda parte, la discusión se centró en rebatir la propuesta francesa, dado que no concentra esfuerzos en un punto, sino que "coordina iniciativas diversas", a nivel de Europa, buscando simplemente que las diferentes acciones no se interfieran. Esta era la argumentación de los que estabamos en contra. Por parte de los franceses, Roger planteava la necesidad de demostrar la fuerza global de las diferentes acciones antimilitaristas en Europa, dandole el nombre de "Verano Antimilitarista"
Los demás proponíamos concentrar los esfuerzos de una coordinación internacional, de cara ha hacer una Acción Antimilitarista Internacional prioritaria sobre las demás.
Además, la propuesta francesa sobrepasa el marco de un grupo como el nuestro (el grupo de preparación de la marcha). La idea francesa de coordinar los esfuerzos de las diversas luchas antimilitaristas a nivel de Europa es muy buena pero no es nuestro trabajo en estos momentos.
En Laussanne se decidirá cual será la localización de la Marcha-1980 y decidiremos también como prepararla.
Participantes a la reunión:
De Francia, Roger Mason, Mondrin, y otros.
De Belgica, Annie Bracquemont, y otro.
De nosotros, Jasone, Mabel, Ana Alba, Sió Carbonell, Francesc Riera, Rafel Llobet Joan Vilageliu, y Lluís Sobrevia.
Si os animais a participar en la reunión de Lausanne (precio aprox. 2.500/3.000) o estais interesados en recibir información y/o colaborar en cualquier cosa referente a la Marcha, llamar al T. (93-357.26.71 93-301.49.39 o escribid: Lluís Sobrevia
Bruc, 26 - 29
BARCELONA-10

Barcelona. 8 de Noviembre de 1979

FONDO MOVIMIENTO

Barcelona, 2 noviembre 79

Compañeras, compañeros:

Hace ya un tiempo, habíamos hablado de la posibilidad de llevar a cabo una reunión de COORDINACION de todos los grupos y personas que actualmente están trabajando contra el ingreso del Estado español en la OTAN. Todos conocemos las nefastas consecuencias que supondria el alineamiento en este bloque militar: más armamento (y posible almacenamiento de armas atómicas, químicas y bacteriológicas), construcción de nuevas bases (como la que ya se está consumando en Arinaga, en el País Canario), aumento de la militarización de la sociedad y de la economía, más represión y control de los ciudadanos , más dependencia de los EEUU , que en realidad ya existe desde que se instalaron las bases norteamericanas, pero que ahora se acentuaría, etc.

A esto cabe añadir que según ultimas noticias se especula que la decisión se tomaría durante el primer semestre de 1981.

Por todo ello, pensamos que es imprescindible una pronta COORDINACION de todos los interesados a nivel de todo el estado con el fin de iniciar una CAMPAÑA y una MOVILIZACION popular capaz de frenar las fatales intenciones del gobierno.

OS CONVOCAMOS, pués , a la reunión de coordinación que tendrá lugar en MADRID (Madrid ha sido escogida por cuestiones prácticas de facilidad de desplazamientos) durante los días 8 y 9 de DICIEMBRE de 1979. El local se encuentra en la calle ALONSO MARTOS, n. 1 .

Proponemos el siguiente programa y orden del día (indicativo y provisional).

Comienzo de la reunión: a las 4 h. de la tarde

Sábado 8 por la tarde

- -Presentación de los grupos
- -Información de la lucha anti-OTAN en cada zona
- -Valoración de la situación actual de la cuestión OTAN.

Domingo 9 por la mañana (a partir de las 10 h.)

- -Propuestas de coordinación de las distintas campañas
- -Estrategia
- -Acciones concretas
- -Material anti-OTAN: material editado, bibliografías, etc...

Sobre la comida y el alojamiento cada grupo tendrá que solucionárselo por su cuenta.

Proponemos en lo que se refiere a los gastos de viajes, hacer una división equitativa del coste total; que todos paguen igual aunque vengan de lejos o de cerca.

Esperamos vuestra rápida respuesta confirmando la asistencia.

SALUD y HASTA PRONTO

GANVA
GRUP D'ACCIÓ DIRECTA NO-VIOLENTA ANTI-OTAN
CASAL DE LA PAU
c/ Bruc, 26, 2on
BARCELONA -10
T: 301 49 39

FONDOMGC

Para el siguiente número de la revista*, tenemos previsto insertar un dossier sobre el movimiento antimilitarista en el Estado español, su actualidad, las perspectivas, etc.

En orden a su confección nos interesaría que nos enviárais antes del 30 de noviembre unas líneas (tantas cuantas queráis) sobre la cuestión. Nosotros os relacionamos seguidamente una serie de preguntas o de temas sobre ello, que podéis utilizar bien como cuestionario bien como simple guía, según mejor os parezca. No hace falta decir que podéis extenderos tanto cuanto queráis y dar más o menos realce a aquello que os parezca más o menos interesante.

Ahí van las "preguntas" :

- Qué actividad o actividades antimilitaristas lleváis a cabo, habéis llevado o tenéis intención realizar ?. Explicádnoslas.

- Cómo véis el futuro, pasado y presente del movimiento antimilitarista en vuestro pueblo ciudad, y más en general en vuestra comunidad natural e incluso a nivel del Estado español ?.

- Qué propuestas, iniciativas, críticas,...haríais al "movimiento" ?.

- Qué entendéis por Militarismo ?.

* Pd.: Hemos hecho una revista mensual en catalán titulada "La Puça i el General" (La Pulga y el General), anti-OTAN, antimilitarista y antiimperialista. Si os interesara suscribiros (300, 6 números) ya nos lo diríais.

FONDOMOC

(Bilbao, 3 de noviembre 79)

PROPUESTA DE LINEA ESTRATEGICA DEL GRUPO DE BILBAO.

Salud, compañeros y compañeras:

Aquí os mandamos las líneas maestras de la que pensamos que sería la estrategia más adecuada para desarrollar los tres objetivos que definimos en la asamblea del Moc de Madrid en octubre, a saber:

- Crear conciencia antimilitarista.
- Preparar la respuesta a la ley de objeción.
- Fortalecer los grupos.

En realidad hay un montón de cosas que se juntan y que contribuyen a desarrollar lo tres objetivos, de alguna manera, también pensamos que el desarrollo de los tres ha de ser paralelo, es decir, que sacamos los tres objetivos para adelante o no sacamos ninguno, ya que es muy difícil trabajar sobre un objetivo aisladamente, o por lo menos, sería un error centrarse sólo en uno.

1º.- CREAR CONCIENCIA ANTIMILITARISTA.

- Explicación y difusión de la objeción.

Difusión antimilitarista de la objeción como postura política, según se decidió en el Congreso.

Debe ser cada vez más profunda , más argumentada, más desrrollada, no ciñéndonos a las típicas consignas o frsecitas, y enfocada siempre desde un punto de vista político. (Evidentemente repercute en gran medida en el fortalecimiento de los grupos y en la preparación de la respuesta al estatuto).

Carteles, mesas, charlas,panfletos (distribuir también por medio de grupos, asociaciones de vecinos, ateneos,... un taquito de hojas para que vayan teniendo.

También es importanto la difusión personal: amistades, compañeros/as de trabajo, hermanos/as y primos, barmans y camellos habituales etc...)

La objeción en sí misma ya es una difusión antimilitarista, con sus posibilidades presentes y futuras.: SS CC, insumisión, rechazo a la ley.

- Luchas y difusión antimilitaristas no centradas en la objeción:

Aportación del antimilitarismo a luchas sindicales, ecologistas, feministas...

Estudios y campañas sobre carrera de armamentos, bases militares, OTAN, identidad entre la policía y el ejército, estructura de defensa, militarismo y capitalismo; militarización vida civil, papel educativo del ejército...

Difusión en la calle, en medios de comunicación que lo puedan, tratar; difusión especial a grupos afines.

- Estudio y desarrollo de la Defensa Popular No-Violenta.

2º PREPARAR LA RESPUESTA A LA LEY DE OBJECION.

A nivel externo: Difusión antimilitarista de la objeción.

Continuación con el cambio de imagen del MOC en base a la declaración ideológica.

Difusión de los 12 ó 13 puntos Básicos.

Difusión de la insumisión.

Potenciación y aumento del apoyo popular de los Servicios Civiles Autogestionados.

Sensibilización sobre la objeción y el posible

apoyo en otros grupos donde este el objetor o la objetora: sindicatos, partidos, asociaciones de vecinos, logias.

Relaciones con grupos afines que nos puedan apoyar.

Buenas relaciones con la prensa . (posibilidad de cierta amistad persqnal con periodistas)

Conseguir información de primera mano de todo lo que se cuece por la Moncloa y por las Cortes.

Solicitar la preparación de un futuro apoyo a organizaciones de objetores de otros estados.

Posibilidad de creación de comités de apoyo a los objetores.

Preparación del momento y la forma de la respuesta pública al estatuto, gran publicidad.

A nivel interno:

Fortalecimiento de los grupos.

Fortalecimiento de la coordinación: Intercambio de información y de material rápido y verdadero, creación de centros de coordinación nacionales, Caracol, teléfonos operativos y sin intervenir, acciones coordinadas y unitarias cara a la ley.

Seguridad en la coordinación y en la preparación de acciones.

Preparación de la gente que va a ir a la cárcel.

Formación de equipos de abogados.

3º FORTALECIMIENTOS DE GRUPOS.

- Aumento de gente: (Propiciado por la difusión)

Preparación de la acogida a las personas que lleguen a los grupos.

Buena información de todo lo que hay , lo que pensamos, los hacemos, que la gente llegue al grupo y se entere de la fiesta.

No asistencia a las reuniones (por lo menos no a todas), de buenas a primeras.

Introducción progresiva en el trabajo en el grupo, que la gente llegue al local y tenga que hacer algo más que ver trabajar a los de siempre, pero tampoco agobiarlos de trabajo, o meterlos en cosas que todavía no entiendan.

Posibilidad de montar debates o encuentros entre la gente nueva que va llegando al grupo.

- Disminución del desnivel teórico entre la gente del grupo. Que no hay tres o cuatro personas que lleven el grupo.
- Renovación de la gente que trabaja en el MOc. Potenciación de la gente joven y de las mujeres para que puedan llevar el grupo cuando otra gente esté en la cárcel o en el SS CC.
- Coherencia y enriquecimiento teórico: Debates y preparación de los panfletos y carteles.
- Entrenamiento a la acción.
- Potenciación económica: Quinielas, rosarios, atracos, ruletas, magia negra...

De momento nada más.

SALUD Y ANTIMILITARISMO.

MADRID 4-11-9

GRUPO DE OBJECION VALLECAS

ESTRATEGIA

1- . Una estrategia anterior a la ley
posterior a la ley
. Una estrategia ante la regulaciòn de servicios civiles

2- Potenciaciòn de servicios civiles como alternativa (autogestionados, regulados por entidades populares...)

3- Toda una labor, anterior a la ley, de tipo informativo en base a los doce puntos como la situaciòn del M.O.C. y los SS.CC., tanto en la prensa como en la calle... Charlas por barrios, asociaciones de vecinos...

4- Emmiendas a la totalidad y parciales a l ley, haciendola llegar al parlamento sin negociacion

5- Conocido el priyecto y con el fin:
. Plantear alternativas
. Apoyar enmiendas presentadas
. Haciendo presiòn por un buen estatuto
se propondran acciones a realizar.

CAMPAÑA DE ACCION

1- Difusiòn e informaciòn

- Comunicados de prensa
- Comunicados a radio y T.V. (La clave)
- Encartelamientos y encadenamientos por nacionalidades
- Charlas informativas en barrios, organizaciones...
- Sacar panfletos de difusion de O.C=
- Teatro callejero y hapennings

2- Acciones preliminares a la ley

- El fin es la presion por un estatuto mejor
- Enmienda a la totalidad y enmiend s p rciales
- Encartelamiento con representacion grafica (a explicar)
- Las acciones concluiran con una accion fuerte ante el parlamento (concentraciòn...)
- Manifestaciones no violentas (Sentadas, huelgas de hambre...)

Una huelga de hambre durante el debate de la ley, durante el proceso de elaboracion o en el momento de la votaciòn.

3- Lucha posterior a la ley

-
- En funciòm de lo que salga

FONDOMOC

MADRID 4-11-1.979 GRUPO DE OBJECION DE VALLECAS

ANALISIS DEL BARRIO

1-

1- La gente no sabe que existimos, ni lo que somos
2- La situaciòn anivel de grupos en Madrid es de descooordinaciòn y lineas diferentes
3- No existen servicios civiles, estan en preparaciòn (delincuentes, drogatas...)
4- Buscamos piso/a y no encontramos, que si teneis alguno nos lo mandeis por correo y/o/a por telefono, certificado/a para que no se pierda, debido a la gran demanda
5- Bla, bla, bla...
bla,bla, bla...
bla, bla, bla...
bla, bla, bla,,,
bla, bla, bla...
6- Que la gente "lo lleva" muy claro
7- Que la escalada de drog s sigue en escalada ascendente
8- Que nos conoce el alcalde
9- Que la bolsa ha bajado 1"56 de la mesa al suelo
10- Que la señora Marie tiene un catarro muy fuerte
11- que el gato del carpintero se ha declarado insumiso
12- que no podemos decir nada mas por que ll otro es secreto

NO TE CUEDES ASUSTADO/A, RIETE

Firmado:

De Ramòn Ramoncìn,

De M.O.C. M.O.C.ocin

(La situaciòn, como podeis comprobar, ha quedado muy clara)

FONDO DOC

Barcelona, 5 de noviembre 1979.

ATENCION !!!
==========

AVISO IMPORTANTE
==========

Debido al retraso con que se ha enviado el resumen de la asamblea del MOC del pasado 20 y 21 de octubre, no habréis tenido tiempo de preparar una propuesta de ESTRATEGIA.
Por lo tanto, los plazos previstos no pueden cumplirse.
Así que como autor del retraso, creo es mejor retrasar también todo una semana. es decir, que el último día para echar al correo propuestas sea el 12 de noviembre y la reunión de la comisión coordinadora sea el 17-18 de noviembre .

En caso de que no tengáis medios ni pelas para enviar las propuestas a todas las direcciones (tal como se quedó que se haría), es decir, las 71 direcciones existentes en la actualidad, (vease última lista en el resumen de la asamblea del MOC, elaborado, revisado y puesto al día por el Servicio General Aproximativo del Censo Objetoril, Co. Ltd.) pues como muy mínimo lo enviáis a un punto de cada nacionalidad. (p.ej. BILBO; SEVILLA, VALENCIA, SANTIAGO, OVIEDO, MADRID, MURCIA, PALMA, TENERIFE, ZARAGOZA y BARCELONA. y desde allí que ellos informen a los demás.
Esto, de todas formas retrasa y concentra la información en unos determinados grupos; intentad enviar todo a todos :

La dirección de Zaragoza, para quien se quiera apuntar a última hora a la reunión del 17-18 , es: Navas de Tolosa, 53 4º

BUEN TRABAJO !!!

Lluís Sobrevia (SANTA ROSALIA)

FONDO MOC

SALAMANCA MIERCOLES 7 NOVIEMBRE

Con bastante animacion,nos hemos puesto a trabajar esta nueva temporada, que se presenta dificil pero con grandes posibilidades de salir del bache en que estabamos dando con ello un gran paso,mas global , menos elitista.

Hemos tenido que ponernos al dia de los resultados de landa, donde solo acudio de auqi Irene, y de la continuacion en la asamblea de Madrid, resultados con los que nos sentimos identificados.

En la creacion del movimiento antimilitarista y del cambio de imagen tenemos:

.Difusion fuerte entre gente afin(niveles estatl y castellano) trabajadores, anarquistas, ecologistas mujereres, jovenes..., del antimilitarismo.

.Mayor atencion con la gente nueva, curiosos,...

.Preparacion de una semana antimilitarista.

/Campaña contra el imperialismo, alianzas militares osea, ANTI-OTAN.

.Campaña campo de Valladolid

. Coordinacion antimilitaristas de Portugal.

. Estudio de la defesa popular no violenta

EStatuto:

Unos: estatuto mejorable, otros:insumision. Todos:Defensa de los I3 puntos . Para ello:

.Una lucha fuerte, dura(podemos sre inasimilables)

.Saber con que fuerzas contamos:elaboracion de una especie de censo anti estatuto

. Adelantarnos a ellos, que no nos pillen desprevenidos.Acciones, ya, coordinadas

/Comites pro presos,apoyo, liberacion

Grupos: alegria, trabajo,comunicacion, union, salud, lucha

.Tratamos de coordinarnos con la gente de Castilla aislada por ahi.tendremso asamblea el dia IO.

LEON

FONDOMOC

PROPUESTA DE ESTRATEGIA DE USOZ

Empezaremos el rollo con unas cuamtas consideraciones.

.La estrategia serà llevada por nosotros independientemente delo que haga o deje de hacer la administracion y sus allegados.

.Esta estratègia serà ofensiva,o sea,permanente ,continua y directa canbiando así el sentido de la estrategia actual,claramente defensiva,que se usaba como respuesta a una agresión directa.

.Creemos que toda estrategia ha de estar concretizada en un area determinada,que sin duda serà el area en que nosotros vivimos,para nosotros euskadi.

ESTRATEGIA

- Analisis de la incidencia del ejercito.
  - .social
  - .econòmica
  - .polítíca

- Definicion actual de la defensa.
  - .que defienden?
  - .para que lo utilizan?
  - .como se concreta?

- Internacionalizacion del militarismo
  - .bloques militares(para nosotros la NATO)
  - .bases (USAme,USAme mucho,como si ....)
  - .tratados(quien no te quiere te USA)

- Armamento
  - .fabricació i comercio de armas
  - .proliferacion nuclear

y seguiremos el rollo con mas considerandos.

En esta propuesta hay dos tipos de temas :

-los que no estan elaborados,para estos proponemos un sistema, estudio-debate-conclusiones-accion(campaña)

-los que ya tenemos elaborados y asumidos,detenciones,leyes... en estos se pasa directamente a la acción(campaña).
En este punto quedaria enmarcado el segundo objetivo del MOC de preparar la respuesta a la ley de objecion.

-Vemos que la estratègia y la organizaciòn són dos cosas que van muy ligadas entre si y que habrian de ir en consonancia.

eso es todo compañeras-os,desde usoz
como veis se nos ha ido el santo al cielo i la cosa a cogido un poco de acento català,es que hoy tenemos el tarradellas por aquí.

-donde esta el rufo perez?
-tu,no me hagas el despistao, enseñame todo lo que traes en los bolsillos.

I4 de noviembre I979,usoz
" era de noche,y aunque llovia,
" sin embargo seguia siendo oscuro.
" pasa titi!
" tipi!tipi!tipi!
" el comando maravillas

CONDEMOC

18 Noviembre '79

COMUNICADO DE LA ASAMBLEA DE OBJETORES Y OBJETORAS DE EUSKADI

Durante el fin de semana del día 17 al 18 de Noviembre se han reunido en Bilbao la Asamblea de objetores y objetoras de conciencia de Euskadi (M.O.C.) a la que asistieron objetores de Vizcaya, Guipuzcoa, Alava y Navarra. Entre los puntos tratado se acordó hacer en fechas próximas un Congreso antimilitarista de Euskadi, de donde salga la línea que marque una dinámica de actuación del movimiento en el próximo año.

Otro de los puntos que tuvieron especial relevancia es el que se refirió a la actitud o posicionamiento del Movimiento ante la posibilidad del reconocimiento del derecho a realizar el servicio militar en Euskadi y la extensión del servicio militar a las mujeres.

La resolución adoptada es clara para los miembros del movimiento: Dado que el ejército es una institución hecha fundamentalmente para mantener a toda costa el orden establecido, es decir: el sistema de opresión que rige la sociedad actual, cuyos pilares básicos son el autoritarismo, el machismo, la explotación de la clase obrera por los acaparadores de la riqueza y el mantenimiento del poder, principal beneficiario de este sistema; nosotros nos seguiremos negando a colaborar con ésta institución aunque se estructure a nivel de Euskadi y por el contrario la combatiremos en todas sus manifestaciones en la búsqueda de la liberación de la persona humana.

La realización del servicio militar en Euskadi no conduce al cuestionamiento de las funciones del ejército enl la sociedad, sino que sólo supone una adaptación de ésta institución al momento político actual.

En cuanto a la reivindicación de que la mujer también tenga derecho a rolizar el servicio militar opinamos que :

el hacer la mili no es un derecho sino una obligación.

La igualdad no consiste en que las mujeres hagamos lo mismo que los hombres.

¿Por qué no los hombres se libran dd la mili al igual que las mujeres?

Nos interesa trabajar y participar a todos los niveles en la defensa de nuestro pueblo. Pero no nos interesa aprender a defender los intereses del Estado. Reivindicamos una nueva defensa para una nueva sociedad...sin ejércitos.

Asamblea de objetores y objetoras de Euskadi.

FONDO MOC

MILI NO

Hoy te (nos)tallan, después te sortearán y tendrás que ir a la mili. Esto te parece inevitable; pero ¿te has cuestionado lo que supone?

-Te MANDAN a la mili. No te dan la opción de elegir libremente; decide por ti una gente que nada tiene que ver contigo. Además ¿qué derecho tienen a mandar?

-Formarás parte del Ejército, y deberás someterte a una vida en la que lo importante es la obediencia, la autoridad, la jerarquía, la competitividad... No tienen cabida los sentimientos.

-Un lugar en el que no serás considerado una persona, eres un número. Es el lugar en el que quieren terminar de encauzar tu personalidad por la senda ya abierta en la familia y la escuela, y que servirá para que seas un ciudadano que acepte las condiciones de este sistema.

Por todo ello nadie va gustoso a la mili, es una imposición y se intenta buscar una forma de librarse utilizando los motivos que ellos permiten (razones de salud). Pero se puede buscar una forma distinta para no ir, una forma que surja de las personas que quieren mostrar su oposición al Servicio Militar. Esta forma es la OBJECION (incluso lo puedes hacer legalmente)

SI NO QUIERES IR A LA MILI, OBJETA.

GRUPOS ANTIMILITARISTAS

Bakearen Etxea
Carniceria Vieja 9 4º

FONDO

SOLDADUZKARIK EZ

aur tailatuko zaitue(gaitue),gerokoago zozketa jokoan sartuko zaitue eta soldaduzkara bidaliko zaitue.Hau,derrigorrezkoa iruditzen zaizu;baina,honek,¿zer suposatzen duen konturatzen al zara?
Soldaduzkara BIZIALDIA zaitue,libreki autatzeko posibilitaterik ez dizute emango;zurekin zerikusirik ez dutenek erabaki dute zure ordez.Gainera,¿nork esan die zuzehida hura?
Ejercitoaren pieza bat izango zara,obedientzia,aginpidea,jerarkia eta konpatibilitatea...asmartu beharko dituzu.Sentimenduak ahaztu beharko dituzu.
Lehen,sistema honek,familia eta eskola erabili ditu jendeak,nolabait,bere azpian jarrai dezazun.Eta orain soldaduzkaz baliatzen dira azkenengo aukak emateko,zenbaki bat izan zaitezan,hemendik aurrera.

orregatik,inor ez dihoa bere gustoz,horregatik jendeak hemaika rrazoi azaltzen du soldaduzkatik libratzeko.Baina beste irtenide bat badago eta hau objezioa da

OBJETATZEA EZ DAGO ZIGORTURIK
SOLDADUZKARA EZ BADUZU JOAN NAHI,OBJETA EZAZU.

ANTIMILITARISTA TALDEAK

Bakearen Etxea
Carniceria V ja 9 4º

PARA DECLARARTE OBJETOR:

Cada día aumenta el número de las personas que vemos el ejército como un cuerpo represivo al servicio del sistema capitalista, que no defiende al pueblo de nada, sino que lo ataca, cada día somos más los y las que estamos en contra de los valores militares de autoritarismo disciplina, jerarquía, machismo, violencia y patriotismo.

No estar dispuesto a colaborar con el ejército, negarse a ir a la mili, es hacer objeción de conciencia.

Actualmente, la objeción de conciencia como tal, no está tan castigada como antes, (antes nos procesaban por "negativa al cumplimiento del servicio militar"; ahora nos procesan, un poco menos, por "injurias al ejército").

Puedes declararte objetor, no ir a la mili, y quedar en libertad (o sea, estar fuera de la cárcel, no te hagas ilusiones de más libertad).

Existe una orden del general Gutiérrez Mellado por la cual, todo aquel que se declara objetor queda en una situación de "incorporación aplazada" es decir, de momento ni va a la cárcel ni tiene que hacer la mili, ni ninguna otra cosa, simplemente se queda en su casa esperando que se elabore la ley de objeción de conciencia.

Esta ley la van a comenzar a trabajar Las Cortes a finales de diciembre, y regulará un servicio civil sustitutorio al militar para los objetores de conciencia, ya veremos cómo sale ésa ley y si la aceptamos o no, pero el hecho es que de momento puedes declararte objetor con toda tranquilidad.

Es aconsejable que dos o tres días antes de declararte objetor te presentes Es aconsejable que dos o tres días antes de incorporarte a filas te presentas en la caja de reclutas de la que dependas y digas que no piensas ir a la mili y que te declaras objetor. A veces los militares se quieren hacer los locos y dicen que te van a encarcelar o cosas así. Otras veces te dicen que te acojas a leyes pasadas o extrañas "prórrogas de sexta clase", que no están ya en vigor.

Tienes que dejar bien claro que tienen obligación de ponerte en la situación de incorporación aplazada y dejarte en libertad inmediatamente, si se ponen burros, les puedes enseñar una copia de la orden de Gutiérrez mellado cuyo texto está al dorso de ésta hoja (pero ojo, no les lleves ésta hoja tal como está). Casi nunca hay mayores problemas.

Algunas veces se les ocurre pedirte un certificado de que eres objetor, pero tal certificado ni existe ni puede existir, ni te lo tienen porqué pedir, ni ninguna otra cosa que acredite que eres objetor, pues la única manera de decir que eres objetor es tu negativa a ir a la mili.

Es muy importante que si piensas declarate objetor te pongas antes en contacto con el grupo de objeción de Bilbao, de igual forma si conoces a alguien que se hay declarado objetor y no se ha puesto en contacto con nosotros, dile dónde puede encontrarnos.

Estamos todas las tardes en:

Bakearen Etxea
C/ Carnicería Vieja nº9 4º
Bilbao 5 (Casco Viejo)

SALUD Y ANTIMILITARISMO.

TEXTO CARTEL UNIVERSIDAD 13 ~~Diciembre~~ NOVIEMBRE 1979

EL EJERCITO INSTITUCION NEFASTA

Estamos seguros que muchos pensaran-eis que los objetores estamos encaprichados con el"no ir a la mili"y que esto no es mas que una rabieta de mozos,que no es tan grave ir a la mili cuando en la práctica pasamos por un monton de cosas,que ir a la mili es un mal menor.

Otros pensaran que no ir a la mili es una postura mística,religiosa o individualista.Pocos pensaran que la objeción de conciencia es una acción y una lucha abierta con implicaciones políticas.

Nosotros creemos que negarse a la incorporación a esta"sacrosanta" institución es sólo el principio,una actitud,una toma de postura cuyo objeto es la desmitificación del ejército y de sus funciones a todos los niveles.La oposición al alistamiento creemos que es un buen principio.

Creemos que se debe cuestionar,criticar y presentar oposición al ejército y en todos los campos,desde su papel político hasta sus tareas psico-sociales.Y,debemos hacerlo por su propia existencia y por que condiciona masivamente a los ciudadanos imponiendo la imagen de que es la única garantia del mantenimiento de las libertades.

¿Por qué el ejército no puede ser criticado al igual que lo son otras instituciones?

Objetores y objetoras de conciencia Bilbao.

FONDOMOC

ASUNTO: SITUACION DE LOS OBJETORES DE CONCIENCIA

Como ampliación a mi escrito num. 100 de fecha de 18 de Noviembre de 1977 y de acuerdo con lo ordenado por el Sr. Ministro de Defensa en lo sucesivo se tendrá en cuenta:

1º La situación de"incorporación aplazada" , hasta la promulgación de la ley en estudio, se hará extensiva a cuantos aleguen al incorporarse, ser objetores.

2º Igual tratamiento se dará a los amnistiados.

3º Esta medida se pliacará también a los posibles casos surgidos durante la incorporación del R/76 -4º.

4º Los objetores de incorporación aplazada quedarán dependientes de las cajas de reclutas.

5º Cuantos reclutas o soldados en filas, aleguen ser objetores, pueden solicitar licencia temporal, sin abono de tiempo, hasta la promulgación de la citada ley, acogiéndose a las disposiciones que regulan el derecho de petición y continuando prestando servicio hasta la resolución del expediente.

6º A efectos estadísticos, las cajas de Reclutas, Unidades, Centros o dependencias remitirán:

- Dentro de los seis días siguientes a la concentración en cajja de cada llamamiento relación numérica por cada caja de reclutas de los mozos objetores.
- Alegaciones en los cuerpos cuando se produzcan.
- Alegaciones en el C.I. R. cuando se produzcan
- Relación numérica de amnistiados según la ley 46/1977 indicando Caja, reemplazo y llamamiento.

7º Por una sola vez, número total de objetores, con incorporación aplazada, por reemplazos y llamamientos.

Para cumplimentar lo dispuesto en el párrafo primero del apartado seis, deberán remitirse por V. S. a esta subinspección las correspondientes relaciones numéricas en el plazo de seis días que se indica y el resto de las alegaciones en los cuerpos y C.I.R. cuando se produzcan.

Así mismo cumplimentará lo ordenado en el apartado siete debiendo remitirme su resultado antes de seis días a partir del recibo de esta orden.

Madrid, 26 de Noviembre de 1977.

RESUMEN DE LA REUNION DE GRUPOS ANTI-OTAN (Madrid 8 y 9 DIC 79)

Como todos sabréis durante los dias 8 y 9 de Diciembre se celebró en Madrid una reunión de coordinación de los diferentes grupos interesados en la campaña Anti OTAN.

El orden del dia establecido para dicha reunión era la siguiente:

- Presentación de los grupos asistentes
- Información de la lucha anti OTAN en cada zona.
- Valoración de la situación actual del tema OTAN
- Propuesta de coordinación de las diferentes campañas
- Estrategia
- Acciones concretas
- Material Anti OTAN disponible (posters, dossiers...)

Depues de toda una serie de problemas relacionados con la hora y el lugar de la convocatoria, conseguimos encontrarnos las siguientes personas y grupos:

GANV (Madrid), Unión Federalista Iberica(Burgos), Fco. LLopis (Madrid) Antonio Vela (Madrid), Roberto Gomez (Gusano)(Burgos), Bernat Cabot (Terra i LLibertat) (Mallorca), Grupos para la Defensa del Marxismo Leninismo, Convención Republicana, Palante,(estos tres ultimos por los problemas antes mencionados aparecieron a las 8 de la tarde) y el GANVA (Barcelona).

PRESENTACIÓN GRUPOS:

Terra i Llibertat (Mallorca): Sobre el tema OTAN han hecho algunas acciones esporadicas.Piensan emprender una campanya contra la OTAN y las Bases, tienen bastante experiencia en acción directa(Sa Dragonera, campañas contra las autopistas...) Con la campaña de Sa Dragonera han llegado a concentrar a cinco mil personas. Son treinta o cuarenta trabajando en diferentes domisiones que tratan diferentes temas.
Informan tambien de la creación de una coordinadora anti OTAN constituida por partidos, sindicatos y entidades en general.

Roberto Gomez (Burgos): Viene a nivel personal. Por Burgos no se hace nada porque no hay gente.

Paco Llopis (Madrid): (Explica la situación en Madrid)

LONDOMGC

Se forma la CONAME (Coordinadora por la No Alineación Militar de España) en la que participan muchas entidades pero que no funciono por problemas de tipo ideologico.

GANV (Madrid): Participaban en la CONAME, tienen ganas de emprender alguna campaña.

UFI (Burgos): (no estaban en contacto con Roberto)

Mucha apatía en Burgos, la UFI se declara antimilitarista , quieren emprender algo contra la OTAN.

GANVA (Barcelona): Explican la campaña que estan realizando, han hecho varias acciones contra la OTAN, se reparte entre los asistentes un documento en el que se explica la historia, ideologia i acciones realizadas por GANVA. (Los que esteis interesados en tener este documento podeis pedirnoslo).

VALORACION DE LA SITUACION DEL TEMA OTAN

En este punto se expusieron las informaciones de que cada grupo disponia sobre la actual situación del tema OTAN.

El gobierno parece llevar de momento una politica de silencio sobre el tema, a pesar de que se ha declarado repetidas veces sobre el tema, parece esperar en la actualidad tiempos mejores para plantear eficialmente el tema.

Parece claro que la decisión se tendra que tomar antes de 1981 fecha en la que acaban los tratados con USA.

Por otro lado el hecho de que el Estado Español sea la sede de la Conferencia de Seguridad y Cooperación Europea en el otoño del 80 obliga a que el Estado Español sea neutral por aquellas fechas.

Sin embargo existen toda una serie de hechos que demuestra la firmeza del propósito del gobierno de meternos en la OTAN, estos hechos se manifiestan principalmente en el terreno militar(Construcción de bases militares como la de Arinaga en el País Canario, en las Baleares, en Galicia...)

En resumen:

Considerando los hechos anteriormente señalados es posible preveer que la decisión sobre el tema se tomara durante los ultimos meses de 1980.

FONDO MOC

COORDINACION DE LAS DIFERENTES CAMPAÑAS

En este punto se originó una fuerte discusión entorno a la propuesta del Grupo para la Defensa del Marxismo Leninismo de que la coordinadora habia de hacer un análisis politico común de las implicaciones de la lucha anti OTAN.

Los argumentos que exponían a favor eran básicamente los siguientes:

- Sin un análisis politico profundo de las implicaciones de la entrada en la OTAN es imposible hacer nada serio en contra. Sin este analisis la coordinadora fracasara.

Los argumentos en contra de esta propuesta eran basicamente los siguientes:

- Nos encontramos aqui toda una serie de grupos de ideologia muy diversa (Marxistas Leninistas, Libertarios, No Violentos, Independientes)
  Un intento de analisis politico comun haria que nos sumergieramos en una eterna discusion en la que probablemente no llegariamos a ponermos de acuerdo, imposibilitando el trabajo concreto. Es necesario buscar unos puntos minimos de acuerdo que permitan la coordinación de trabajo concreto.
  El análisis político profundo lo tiene que hacer cada grupo según su propia ideologia.

Después de una larga discusión se hizo una votación en la que se desestimó la propuesta del Grupo para la Defensa del Marxismo Leninismo y acordar unos puntos mínimos de acuerdo que nos permitieran coordinarnos.

Estos puntos son los siguientes:

- No a los bloques militares, por lo tanto no al ingreso del Estado Español en la OTAN
- No al tratado con USA y no a las BASES
- Por la apertura de un debate popular sobre los temas de la Defensa.

Como consideración general todos estuvimos de acuerdo en que no se trataba de xxxxx que la coordinadora fuese ninguna estructura burócrática, con una imagen externa, sinó que de trata de crear una herremienta útil de cara al trabajo independiente de los grupos que nos permita coordinar acciones, informaciones y que posibilite el debate entre nosotros mismos.

FONDO FOIA

ESTRATEGIA

La propuesta del GANVA en este sentido era la siguiente:

- La campaña se hace a nivel de calle (opinión publica)
- Existirá un trabajo constante de difusión, charlas, coloquios etc. a nivel de barrios, pueblos etc.

Aprovechar toda una serie de fechas clave para realizar acciones fuertes coordinadas en todo el Estado, estas fechas podrian ser las siguinetes:

Navidad del 79 (Presencia de barcos de la VI Flota en los puertos del Mediterraneo, tema de los Euromisiles)

- Abril del 80 (Aniversario de la OTAN)
- Verano del 80 (Aprovecharlo para hacer acciones fuertes, en Catalunya se intentara hacer una Marcha.
- Noviembre del 80 (Celebración de la Conferencia de Seguridad y Cooperación Europea)

Esta propuesta (a falta de otra mejor) fue aceptada.

FONDO MOC

ACCIONES CONCRETAS

Se informo de las acciones que se realizaran en Valencia, Mallorca y Barcelona durante esta Navidad contra la VI Flota.

CUESTINES CUESTINES CONCRETAS

Durante la reunion salieron toda una serie de cuestiones doncretas muy interesantes:

- Propuesta de Pálante de buscar un simbolo comun para todas las campañas, los dibujos y propuestas a este repecto podeis enviarselas a ellos (ver dirección)
- Tambien los compañeros de Palante hicieron la propuesta de estudiar la posibilidad de realizar un cortometrje sobre el tema OTAN, los del GANVA nos encargamos de mirar presupuestos.
- Se acordo realizar un informe sobre las diferentes instalaciones militares que existen en la Peninsula, a tal efecto cada grupo realizara un informe sobre las instalaciones que existen en su pais. Coordina los compañeros del GANV (madrid) el informe tiene que estar para FEBRERO

- Como forma concreta de coordinación se acordó que todos los grupos enviarian una carta mensual a todos los demás explicando como van las cosas por su respectiva campaña , las informaciones, opiniones etc.

LA PROXIMA REUNION SE CELEBRARA A PRINCIPIOS DE MARZO EN MADRID; EL PRINCIPAL OBJETIVO SERA COORDINAR LAS ACCIONES POR EL ANIVERSARIO DE LA OTAN (4 de Abril) = COORDINAN LOS COMPAÑEROS DE MADRID (GANV)

En fin muchachotes/as o Muchachotas/os

ANIMOS Y COORDINACION

Se despiden afectuosamente de vosotros:

NOSOTROS

FONDOMOC

SALUD Y OTAN NO

GANVA.

QUÈ ÉS L'OTAN

(O HISTÒRIES PER A NO DORMIR)

GAMBA

(Grup Antimilitarista de Barcelona)

EDITA: **GAMBA (Grup Antimilitarista de Barcelona)**
Bruc, 26, 2.on — Barcelona-10

Imprimeix: Copisteria Xaloc. Concepció Arenal 261. Barcelona.
D.L. B-24106 / 1979

INDEX

INTRODUCCIÓ	pàgina	3
INTRODUCCIÓ HISTÒRICA		
El Pla Marshall	"	4
Tractats anteriors a l'OTAN	"	4
El naixement de l'OTAN	"	4-5
El Pacte de Varsòvia	"	5
ASPECTES GENERALS		
La cursa d'armaments	"	5-8
Despeses militars	"	8-11
SALT i MBFR	"	11
El militarisme (en general i a l'Estat espanyol).	"	11-16
L'OTAN I L'ESTAT ESPANYOL		
Les relacions OTAN-Estat Espanyol	"	17-18
Implicacions polítiques de l'entrada de l'E.E. a l'OTAN	"	18-19
Implicacions econòmiques	"	19
Implicacions militars	"	19-20
Implicacions ecològiques	"	20-23
Les bases nord-americanes a l'Estat espanyol ...	"	24-29
CONCLUSIÓ		
La realitat de l'OTAN	"	30-32
Els moviments anti-OTAN	"	33-36
BIBLIOGRAFIA	"	37

FONDO MOC

INTRODUCCIÓ

El motiu principal que ens ha portat a confeccionar aquest dossier sobre el tema genèric de l'OTAN ha estat la tergiversació i la manipulació de moltes de les notícies que circulen sobre aquesta organització i sobre la conveniència que l'Estat espanyol hi ingressi.

Aquesta falta d'objectivitat l'hem trobada tant a les informacions dels diaris com en alguns dels llibres que sobre el tema hi ha, la majoria dels quals són descaradament pro-atlantistes i amaguen fets i esdeveniments que ens permeten de desemmascarar la realitat de l' Organització, o sigui, que l'OTAN és una aliança militarista, ofensiva i antidemocràtica, al servei del capitalisme sota l'hegemonia de l'imperialisme nord-americà.

No cal que ens hi allarguem més. D'ara endavant ens pertoca demostrar aquestes afirmacions; creiem que el dossier ho aconsegueix força bé, però sou evidentment vosaltres, els que el llegireu, qui l'haureu de jutjar.

GAMBA
(GRUP ANTIMILITARISTA DE BARCELONA)
c/. Bruc, 26, 2.on
BARCELONA-10

FONDO MOC

INTRODUCCIÓ HISTÒRICA

EL PLA MARSHALL

El Pla Marshall fou la més eficaç manifestació de "l'ajut"nord-americà per a la reconstrucció capitalista d'Europa, acabada la Segona Guerra Mundial.

Entrà en vigor l'any 1948 i tingué per objectiu proporcionar als països europeus destrossats per la guerra els mitjans econòmics necessaris per a la seva reconstrucció.

Va ser firmat per setze països europeus; n'eren els més grans "beneficiats" Itàlia, Grècia, Turquia, França, Alemanya Federal i Gran Bretanya, que així quedaren sostrets de l'amenaça comunista.

Els Estats Units es beneficiaren totalment del Pla Marshall ja que llurs principis econòmics i polítics, i molt més encara els seus interessos, triomfaren en països on la misèria obria el pas al comunisme i a l'enfonsament del sistema capitalista.

Així pogueren donar sortida als seus excedents de producció i resoldre en part el problema agrícola, però sobretot el Pla Marshall contribuiria a consolidar la penetració econòmica, política i militar dels EUA a l'Europa Occidental.

TRACTATS ANTERIORS A L'OTAN

El Tractat de l'Atlàntic Nord (OTAN) no fou pas la primera aliança després de la Segona Guerra Mundial sinó que va ser la continuació de dos tractats anteriors:

-El Tractat de Dunquerque. Signat el 4 de març de 1947. Aliança entre França i Anglaterra per 50 anys. De caràcter exclusivament militar. La finalitat era la salvaguarda d'un possible atac d'Alemanya.

-El Pacte de Brussel.les. Firmat l'any 1948. A més a més de França i Anglaterra, s'hi unien també Bèlgica, Holanda i Luxemburg. Els lligams no només eren militars sinó també econòmics i culturals.

FONDO MOC

EL NAIXEMENT DE L'OTAN

El Tractat de l'Atlàntic Nord va ser signat el 4 d'abril de 1949 a Washington i entrà en vigor el 24 d'agost d'aquell mateix any. Després, l'any 1952 s'hi afegien Grècia i Turquia mentre que la RFA ho faria tres anys després, concretament el 5 de maig del 1955. El 14 de maig d'aquell any es creava el Pacte de Varsòvia composta pels països de l'Est.

Amb la RFA foren 15 els estats pertanyents a l'Aliança: EUA, Anglaterra, França, Islàndia, Bèlgica, Itàlia, Holanda, Dinamarca, Noruega, Luxemburg, Grècia, Turquia, el Canadà, Portugal i la mateixa RFA.

Les "desercions" de l'OTAN començaren l' any 1966 quan el general De Gaulle decidí retirar França de l'organització militar a causa del protagonisme militar dels EUA a l'Aliança amb la corresponent sortida del territori francès de les forces militars aliades i de les casernes generals. No obstant això participa habitualment a les reunions de caràcter no militar de l'OTAN i no ha denunciat el Tractat de l'Atlàntic Nord.

La segona deserció es produí l'any 1974 arran del conflicte greco-xipriota i fou la de Grècia per a protestar contra la passivitat nord-americana i de la pròpia OTAN. El seu estat respecte a l'Organització és el mateix que França; és a dir, no participa en l'estructura militar però continua adherida al Tractat.

El Tractat de l'Atlàntic Nord consta de 14 articles. Després de les habituals declaracions sobre la pau, la justícia i les llibertats, retòrica gastada perquè sempre es queda en paraules, els assistents passaren a transcriure la part gruixuda del Tractat. Probablement l'article més important del Tractat sigui el cinquè que, textualment, diu: "Les Parts es-

tan d'acord que un atac armat contra una o més d'elles a Europa o Nord-amèrica serà considerat un atac contra totes, i en conseqüència acorden que, si aquest atac armat es produís, cada un d'ells, en exercici del dret de defensa pròpia individual o col.lectiva, reconegut per l'article 51 de la Carta de les Nacions Unides, assistirà a la Part o Parts atacades, agafant immediatament, individualment i en conveni amb les altres Parts, aquelles accions que es considerin necessàries, incloent-hi l'ús de la força armada, per tal de restaurar i mantenir la seguretat de l'Atlàntic Nord.".

EL PACTE DE VARSÒVIA

El Pacte de Varsòvia fou signat l'any 1955, sis anys després de la creació del Tractat de l'Atlàntic Nord i aparegué com a resposta a l'ingrés de la República Federal d'Alemanya (RFA) a l'OTAN. Els seus signataris foren l'Alemanya Democràtica, Bulgària, Albània, Txecoslovàquia, Romania, Polònia, Hongria i la Unió Soviètica.

L'organització del Pacte de Varsòvia es basa en un Comitè Consultiu Polític, composat pels primers secretaris del govern de cada estat que n'és membre i que es reuneix com a mínim dues vegades cada any, i sobretot per un Estat Major Unificat, ubicat a Moscú i que esta sota complet domini soviètic.

Segons s'afirma en el Pacte, aquest es disssoldrà si l'OTAN desapareix; si no és així,la durada inicial estava prevista en 20 anys i podia ser renovat per deu anys més.

Tanmateix el Pacte de Varsòvia està "obert a d'altres estats que, amb independència del seu règim social i polític, es declarin disposats a continuar participant en el tractat, en la unió dels esforços pacífics amb el propòsit d'assegurar la pau i la seguretat dels pobles", segons diu el Tractat.

En l'actualitat Albània ja no hi pertany i Romania manté sovint posicions d'independència, no assistint a reunions ni maniobres.

Finalment cal dir que l'any 1968, les forces del Pacte de Varsòvia aixafaren la "primavera de Praga", invocant cínicament el deure "d'assistència mútua entre els estats socialistes".

FONDO IEC

ASPECTES GENERALS

LA CURSA D'ARMAMENTS

El 6 d'agost del 1945 un bombarder B-29 de l'exèrcit nord-americà llençà sobre Hiroshima la primera bomba atòmica. El 12 de juliol anterior el Japó ja havia demanat la rendició. Hiroshima quedà destruida en un 67% de la seva extensió. El nombre de morts podria oscil.lar entre 64.000 i 240.000. Segons les últimes informacions, més de 50.000 persones han mort posteriorment pels efectes de la bomba (AVUI, 5-9-1978).

Tres dies després, el 9 d'agost, fou llençada la segona bomba atòmica sobre Nagasaki. El 10 d'agost, després de bombardejar per última vegada la ciutat de Tokío, els mateixos avions llençaren una pluja d'octavetes amb la notícia "la guerra ja ha acabat". Els aliats havien acceptat la rendició en les mateixes condicions que havia estat presentada un mes abans.

Segons Truman i els militars nord-americans, aquestes bombes van salvar centenars de persones perquè van fer acabar la guerra. Però en realitat representaven la provatura d'una nova arma que marcaria el començament de la guerra freda.(Cal dir que les ciutat d'Hiroshima i de Nagasaki no havien estat bombardejades durant la guerra).

D'ençà de llavors, els arsenals nuclears han augmentat amb passes de

ORGANITZACIÓ DE L'OTAN

CONSELL DE L'ATLÀNTIC NORD
Format pels ministres d'Afers Exteriors, Defensa i Finances de cada estat membre. Decisions preses per unanimitat. Un mínim de 2 reunions a l'any. Secretari General: civil. Es troben a qualsevol estat.

— **REPRESENTANTS PERMANENTS.** Es reuneixen 1 o 2 vegades per setmana. A nivell d'ambaixadors

SECRETARIA GENERAL
Secretari General. Amb la seu a Brussel·les

COMITÈS DEL CONSELL
- Comitè Tècnic
- " Econòmic
- " Polític
- GRUP de Planificació Nuclear
- Ciència i Ecologia

COMITÈ MILITAR
Composat pels caps d'Estat Major dels estats membres. 3 reunions a l'any

NORAD (E.U.A.)
No integrat a l'OTAN però molt lligat a ella *

COMISSIÓ DE TRANSMISSIONS

COL·LEGI DE DEFENSA

OFICINA D'ESTANDARITZACIÓ.

NADGE
Xarxa de detecció anti-aèria

SACLANT
(Atlàntic)
(Virgínia, EUA) *

CHANEL COMMAND
(Canal de la Manxa) *

SACEUR
(Europa)
Cap suprem: americà *

SHAPE
Quarter General
Dirigeix plans, maniobres, vigila la defensa

AFNORTH
(Nord)
Seu a Kelsass (Noruega)

AFCENT
(Centre)
Seu a Brussar (Holanda)

AFSOUTH
(Sud)
Seu a Nàpols (Itàlia)

* COMANDAMENTS REGIONALS INTEGRATS

O.T.A.N.

Estats que en són membres actualment:

- BÈLGICA
- CANADÀ
- DINAMARCA
- E.U.A.
- ISLÀNDIA
- ITÀLIA
- LUXEMBURG
- NORUEGA
- PAÏSOS BAIXOS
- PORTUGAL
- R.F. ALEMANYA
- GRAN BRETANYA
- TURQUIA
- FRANÇA (no com aliança militar)

FONDO MOC

gegant, a nivell qualitatiu i a nivell quantitatiu. Actualment, amb el perfeccionament de les bombes atòmiques, una explosió nuclear tindria unes conseqüències molt més desastroses que els dos primers casos esmentats. Pensem per exemple en l'esquema que segueix. Una bomba de 50 megatons conté 50 milions de tones de TNT, el cercle concèntric afectat per l'explosió tindria un radi de 170 quilòmetres; quin seria el nombre de víctimes ?.

Si a Hiroshima els morts foren més de 200.000, ara, la xifra s'elevaria a uns quants milions...

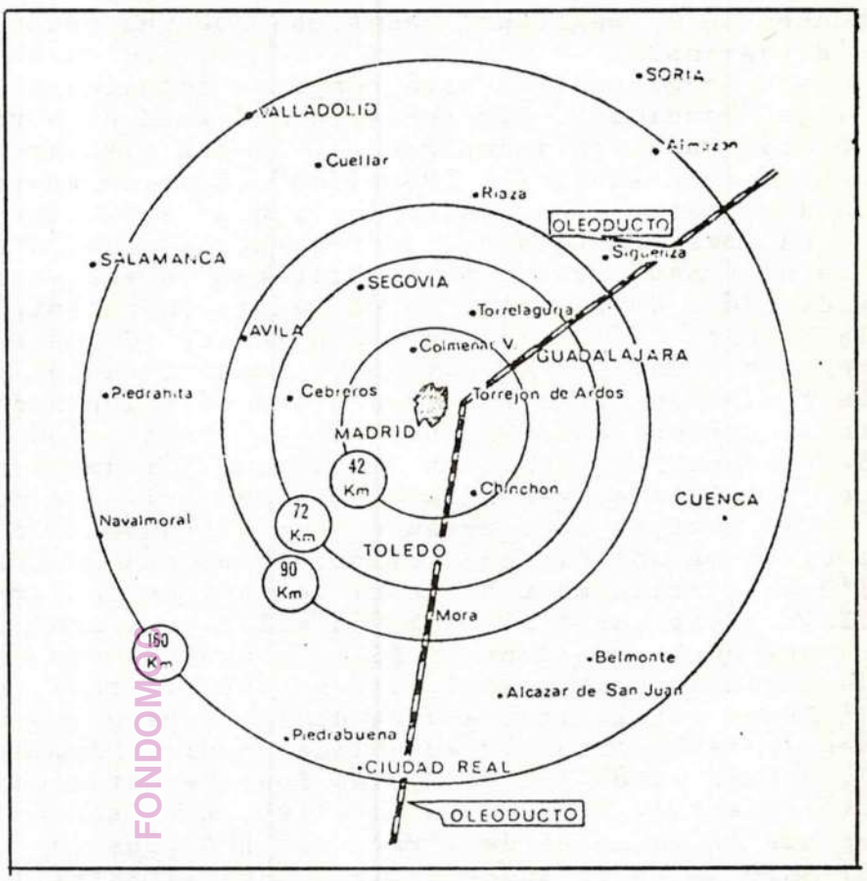

FONDOMO

La cursa d'armaments va creixent cada vegada d'una manera més accelerada, la ciència i la tècnica estan al servei del perfeccionament de l'armament. El 40 % dels científics estan al servei de la indústria bèl.lica.Tots els avenços científics i tècnics en els terrenys "espacial" i "d'energia nuclear" estan fets en funció de la indústria bèl.lica. Els programes de la NASA, ja es veu molt clar que depenen directament de les forces armades dels EUA.I en el camp de l'energia nuclear, els països que han desenvolupat un pla o una xarxa de centrals nuclears, ja tenen la matèria primera (urani i plutoni) per a la fabricació de la bomba atòmica (per exemple, l'Índia l'ha aconseguida d'aquesta manera).

La miniaturització i la sofisticació de l'armament arriba a punts inimaginables. Per exemple, ja s'ha provat un nou tipus de missil, el missil de "creuer", té 4 metres de llarg i mig d'ample, porta una càrrega equivalent a 15 bombes d'Hiroshima i una quantitat de combustible per a recórrer 2.500 quilòmetres. Un avió b-52 pot transportar-ne 20, pero també poden ser disparats des de vehicles de terra, des de vaixells o submarins...Té un sistema de guia per radar que llegeix el terreny com un mapa i permet que el missil voli a l'alçada dels arbres, per sota l'abast del radar soviètic, i pot identificar visualment els objectius.

Aquest perfeccionament continu fa que armes molt modernes de seguida siguin superades per d'altres de més perfectes (així els submarins atòmics "Polaris" i "Poseidon" seran substituits aviat per un nou submarí, el "Tri-

dent", de 18.000 tones de pes, una alçada de quatre pisos, llarg com dos camps de futbol i amb 24 missils de 11 caps nuclears, independents cada un.

Les forces convencionals (infanteria, tancs,etc.) van adquirint cada vegada menys importància a causa de la tecnificació dels avenços del material de guerra. El Pentàgon disposa de la combinació de tres sistemes per a repartir les armes nuclears, coneguda com la "Tríada":

-1054 missils balístics intercontinentals en bases subterrànies(la meitat són del tipus "Minuteman 3" i tenen tres caps nuclears independents).

-400 avions bombarders B-52. Cada un d'ells transporta normalment dues bombes de 24 megatons, cadascuna amb una potència equivalent a 1850 bombes d'Hiroshima.

-La secció marina està composta actualment de 10 submarins "Polaris" i 31 de "Poseidon". Els submarins "Poseidon" porten 16 missils, cadascún amb 10 caps nuclears independents. Es pot llançar un missils cada minut. Només amb un dels submarins "Poseidon" es poden destruir 160 ciutats...(...i aviat ja entraran en funcionament els nous submarins "Trident", abans esmentats).

La bomba tàctica que últimament ha provocat més comentaris és la bomba "de neutrons", una bomba d'hidrogen en miniatura que mata les persones per radiació i deixa intactes els edificis excepte en la zona zero (lloc on cau la bomba). "L'enemic són les persones" digué el senador Thurman quan argumentava a favor d'aquesta nova arma. L'explosió semblaria com un llampec. La mort vindria hores o setmanes després, depèn de les dosis rebudes. Els símptomes serien: nàusees periòdiques, depressions, pèrdua dels cabells, ferides incurables, diarrees de sang,...Les dosis no mortals ocasionarien càncer i malalties genètiques. Els sobrevivents no podrien tenir fills.

Els avenços de l'armament han ultrapassat el nivell terrestre i actualment ja se sol dir que les potències que dominen la terra, dominen també l'espai. Actualment hi ha al voltant de la Terra 4.545 satèl.lits artificials, dels quals el 60 % són militars i concretament 19 es mouen amb generadors nuclears. Tant l'URSS com els EUA tenen satèl.lits de comunicacions, de reconeixement, satèl.lits espies i, fins i tot, satèl.lits destructors d'altres satèl.lits. A part de les dues grans potències, també tenen programes de satèl.lits: la República Popular Xinesa, Anglaterra, França i l'OTAN. El primer satèl.lit de l'OTAN fou llançat l'any 1970 i està sobre l'Atlàntic oriental. El 1971 en fou llançat el segon (NATO-2) que vigila l'àrea que va des de la costa de l'Est dels EUA fins la frontera oriental de Turquia. El NATO-3A fou llançat el 1976 i és el satèl.lit més gran de comunicacions que ha fet l'OTAN.

PSUC-MCC

DESPESES MILITARS

Les despeses militars mundials, el 1977, van assolir un total de 360.000 milions de dòlars; equival a una quantitat diària de 1.000 milions de dòlars. Dit d'una altra manera, el món desprèn un milió de pessetes cada segon per a finalitats militars. Aquestes despeses són un 40 % superiors a les d'educació i tres vegades superiors a les dedicades a la salut.

D'aquesta quantitat total, el 70 % correspon a les despeses efectuades pels països de l'OTAN i del Pacte de Varsòvia. El 18 % del total són despeses efectuades per països de l'anomenat Tercer Món; a més, les tres quartes parts del comerç d'armament va dirigit a aquests mateixos països, mentre que a l'any 1957 els estats del Tercer Món només absorbien el 4 % de les despeses militars mundials. El volum de les transferències d'armes s'ha multiplicat per 15 en els darrers vint-i-cinc anys. Aquest rearmament dels països del Tercer Món vol dir que es dóna prioritat a la militarització i no tant al desenvolupament i, per tant, les inversions en la compra d'armes augmenta dues vegades més de pressa que llur PNB. Entre els anys 1970 i 1976, el Tercer Món ha importat armament per valor de 32.427 milions de dòlars. El número onze

entre els països exportadors d'armes és l'Estat espanyol, amb unes vendes per valor de 70 milions de dòlars, el 82 % de les quals són vendes efectuades a l'Amèrica LLatina.

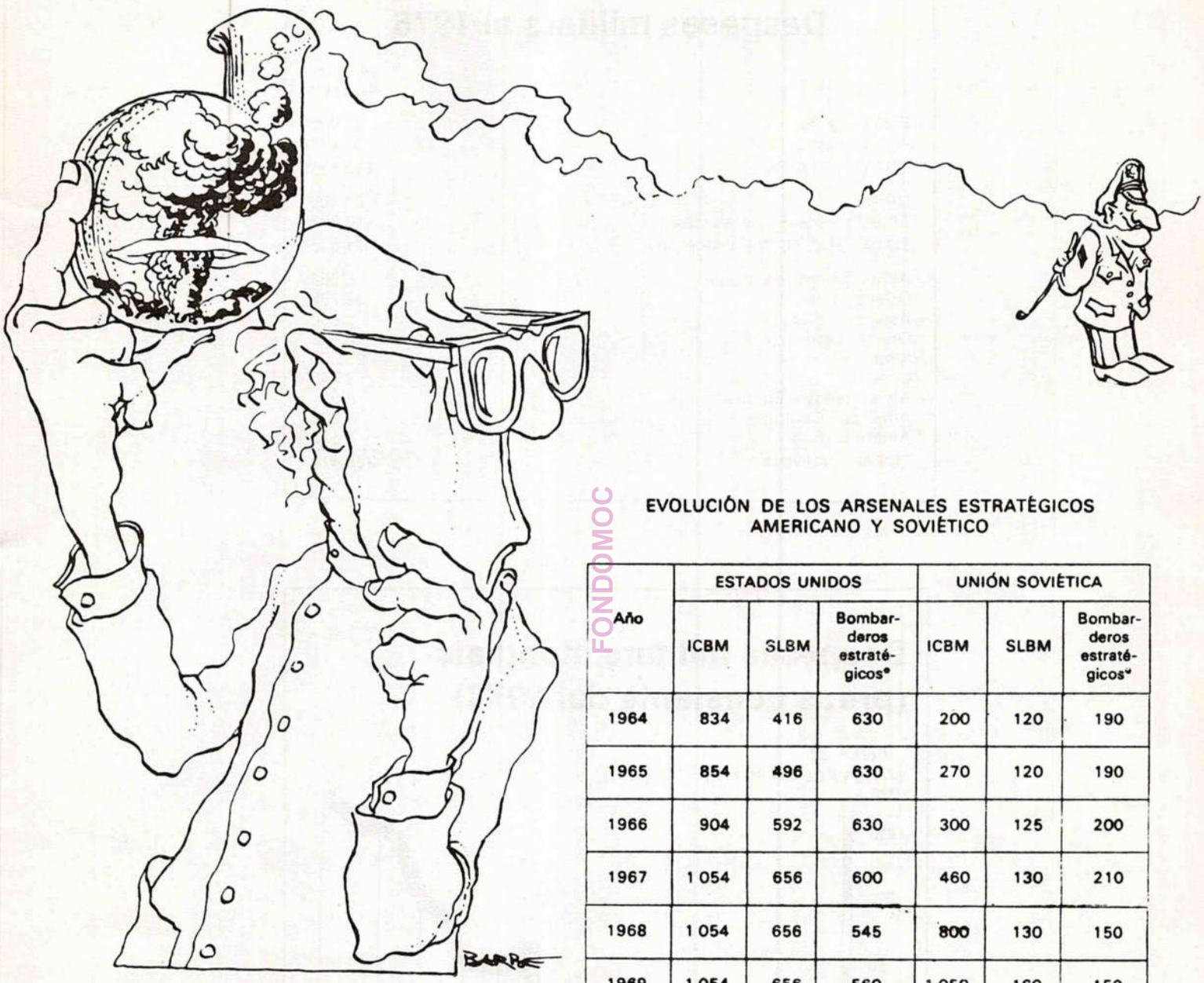

FONDOMOC

EVOLUCIÓN DE LOS ARSENALES ESTRATÉGICOS AMERICANO Y SOVIÉTICO

Año	ESTADOS UNIDOS			UNIÓN SOVIÉTICA		
	ICBM	SLBM	Bombarderos estratégicos*	ICBM	SLBM	Bombarderos estratégicos*
1964	834	416	630	200	120	190
1965	854	496	630	270	120	190
1966	904	592	630	300	125	200
1967	1 054	656	600	460	130	210
1968	1 054	656	545	800	130	150
1969	1 054	656	560	1 050	160	150
1970	1 054	656	550	1 300	280	150
1971	1 054	656	505	1 510	440	140
1972	1 054	656	455	1 527	560	140
1973	1 054	656	442	1 527	628	140
1974	1 054	656	437	1 575	720	140

* De 5 000 a 9 000 km de radio de acción.

Despeses militars al 1976

	Milions de dòlars
Estats Units	91.008
Altres països OTAN	59.891
TOTAL OTAN	150.899
URSS	61.100
Altres països Pacte Varsovia	10.848
TOTAL PACTE DE VARSOVIA	71.948
Altres països d'Europa	8.264
Orient Mitja	32.796
Asia del Sud	3.850
Orient Llunyà	12.869
Xina	27.500
Oceania	2.749
Africa (sense Egipte)	8.621
America Central	1.396
America Sud	4.520
TOTAL MUNDIAL	325.412

FONDOMOC

Despeses militars mundials (preus constants del 1973)

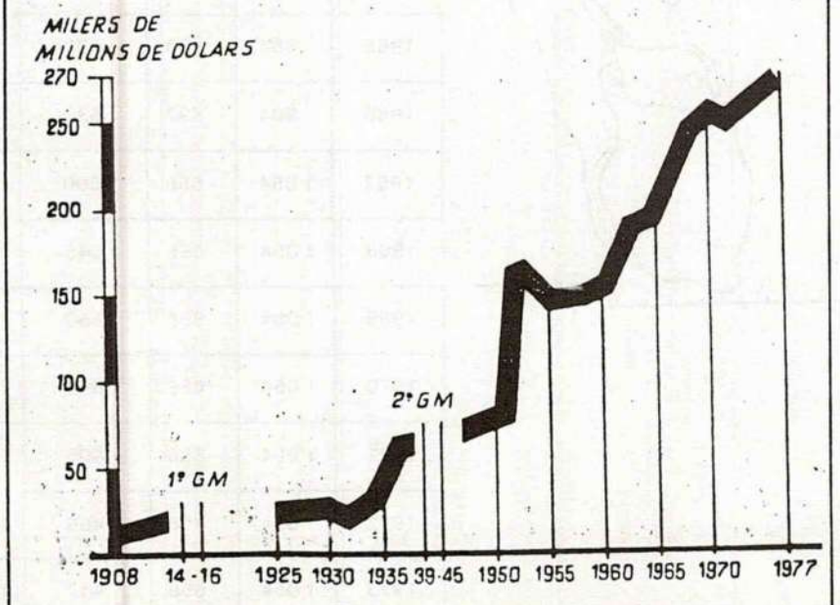

A continuació citem algunes dades importants sobre les equivalències en les despeses militars que, tot i que són de l'any 1960, cal tenir en compte --- per veure la barbaritat que suposa gastar els diners en una cosa tan improductiva i destructiva com és l'armament:

Amb els diners que es gasten en la fabricació d'un MODERN AVIÓ DE CAÇA es podria ATIPAR VINT MILIONS DE PERSONES.

CADA BOMBARDER és mes car que la construcció de 37 ESCOLES, incloses totes les instal.lacions, O DUES GRANS PLANTES ELÈCTRIQUES, O DOS GRANS HOSPITALS BEN EQUIPATS, O VUITANTA QUILÒMETRES D'AUTOPISTA DE PRIMERA CATEGORIA. El mateix costaria una rampa de llançar missils estratègics.

CADA COET BALÍSTIC significa que es queden sense construir SEIXANTA O SETANTA HABITATGES ALTS O EL MATEIX NOMBRE DE BIBLIOTEQUES PÚBLIQUES de districte amb tots els seus llibres.

CADA DESTRUCTOR equival a UN MICRODISTRICTE RESIDENCIAL DE 5.000 HABITANTS. El valor d'UN CREUER és igual que el d'UNA CIUTAT DE 15.000 CASES i el d'UN PORTAAVIONS és el mateix que 95 EDIFICIS ESCOLARS AMB TRES O QUATRE MIL AULES.

SALT I MBFR

El 1969 comença a sortir la idea de portar a terme entre els EUA i l'URSS converses sobre la limitació de l'armament. Fins ara s'ha fet dues converses SALT (Limitació d'armes estratègiques), els anys 1972 i el 1974, però només s'ha arribat a l'acord de limitació de vectors i no pas dels caps nuclears (limitació quantitativa però no qualitativa), d'aquesta manera la cursa d'armaments no ha estat limitada en la qualitat i en el perfeccionament dels enginys bèl.lics. Els MBFR (Reducció de tropes) constitueix una sèrie de negoci acions entre els estats de l'OTAN i els del Pacte de Varsòvia amb la finalitat de reduir mútuament i equilibradament les forces militars a Europa. Però aquestes converses han topat amb nombrosos obstacles, tant de procediments com d'objectius, per això sembla que els seus resultats, si és que n'hi ha, seran a llarg termini. Naturalment, totes aquestes converses estan molt lluny del que hauria de ser el començament del desarmament.

FONDOMOC

EL MILITARISME

Molt sovint s'ha dit que els EUA fou l'únic país que sortí triomfant de la Segona Guerra Mundial. En efecte, encara que tots els països aliats foren guanyadors "formals" de la guerra, tan sols els EUA aconseguien, de fet, sortir-se'n ben parats. La guerra no sols no havia deturat el seu desenvolupament econòmic sinó que l'havia afavorit ostensiblement, el contrari de les economies destrossades dels altres estats bel.ligerants.

A partir d'aquell moment, els EUA es convertien, definitivament, en l'estat capitalista hegemònic a nivell mundial de la mateixa manera que abans ho fou la Gran Bretanya, ara extenuada per la guerra. I com a estat capitalista hegemònic prengueren el paper de guardians de l'ordre i "de la civilització occidental"; és a dir, per entendre'ns, del capitalisme mundial, i assumiren l'avantguarda en la lluita contra la "subversió" i el comunisme. De fet, "el perill" no era tant la invasió militar d'Europa per part de l'URSS, sinó els moviments socials prerevolucionaris en els estats europeus que amenaçaven els interessos del gran capital. Però el fet que "el dimoni roig" fos "dintre" i no "fora", mai no és reconegué, i això, sobretot per dues raons. La primera, perquè calia fer veure als ulls de la població que els problemes socials provenien de fora; és a dir, eren externs al sistema, quan en realitat no expressaven altra cosa que l'agudització de les contradiccions socials inherents al capitalisme. I la segona, perquè ajudava a la propagació del mite de l'agressivitat soviètica, que tant interessava a certs sectors, com veurem tot seguit.

Començà, així, l'època anomenada de "la guerra freda". No hi havia guerra declarada però hom suposava que en qualsevol instant podia esclatar provocada pel comunisme soviètic, cobdiciós d'implantar-se a tot arreu. En realitat,

la guerra freda no era més que una operació propagandística hàbilment orquestrada per a ser digerida i creguda per les masses amb la finalitat que justifiquessin el procés de rearmament i la lluita contra els estats dits socialistes.

De fet, els interessats en escampar la ideologia de la guerra freda eren precisament les grans corporacions nord-americanes espantades per l'existència de països no capitalistes (tampoc per això autènticament socialistes) i per l'extensió dels moviments d'alliberament nacional. Per entendre aquesta temença ens hem d'adonar que el lloc on les grans empreses nord-americanes treuen els beneficis més alts no és a l'interior del seus país sinó precisament a l'exterior, sobretot als països anomenats del Tercer Món, i que aquests beneficis provenen no del comerç sinó de l'explotació intensiva d'aquelles zones: saqueig de matèries primeres, força de treball baratíssima, facilitats d'instal·lació,...D'ací ve l'interès en allunyar d'aquests estats qualsevol vestigi -per remot que sigui- de socialisme.

Aquesta necessitat, doncs, de tenir un gran imperi al servei i en benefici de la burgesia nord-americana implicava, com és obvi, la possessió d'un aparell militar proporcionat a la seva amplitud[1]. No obstant això, tampoc les necesssitats de mantenir un imperi tan enorme[2] ens expliquen el fabulós increment de les despeses dedicades a la defensa. Un altre motiu intervingué, a més, -i segueix intervenint- en la creixent militarització de la societat, que és la necessitat estructural del capitalisme monopolista de trobar noves sortides als capitals excedents sinó es vol veure abocat a crisis de superproducció que obririen de bat a bat les portes a una revolució social; i una de les principals sortides donades als excedents consisteix precisament a treballar per l'estat, sobretot en el sector de la defensa. Cal bé entendre aquí que això no ha estat pas una solució providencial o fortuïta, ni de bon tros, car expressa el caràcter de classe de l'estat en el sistema capitalista; dit altrament, quan la burgesia tem la crisi fa que l'estat li doni un cop de mà,mitjançant l'augment de les despeses públiques (entre altres mecanismes), encara que siguin tan improductives, mortíferes i irracionals com la indústria bèl·lica i encara que els diners per a comprar-la sortin de les butxaques del poble i vagin per a mantenir els beneficis de la burgesia.

A més, aviat s'adonaren les grans empreses que convertir-se en proveïdors bèl·lics de l'estat els resultava un gran negoci perquè oferia una taxa altíssima de guany comparada amb els altres sectors de la producció, juntament amb altres avantatges com ara la seguretat de venda o la rapida obsolescència dels productes. Això féu que les indústries d'armament pressionessin -i pressionincada vegada amb més intensitat perquè l'estat compri més material de guerra i autoritzi la investigació i la producció de nous models d'armes. En aquesta política bel·licista, hi convergeixen ja una munió d'interessos: els dels capitalistes, mogut per l'única llei que coneixen, la del benefici; els militars, necessitats d'amenaces i de conflictes per a autoperpetuar-se[3]; els científics i les universitats, que requereixen materials tècnics molt costosos que l'estat els proporciona a canvi de treballar per a la defensa, a més de proveir amb excel·lents sous els professors que s'avenen a convertir-se en investigadors de maneres més eficaces de matar[4]; i, fins i tot, els mateixos sindicats, que veuen en la producció armamentista el remei de l'atur i dels baixos salaris[5]. És per tot això que no es dubta en definir el militarisme com un complex polític-ideològico-militar-científico-tecnològico-industrial.

Implicada com es troba, directament o indirectament, bona part de la societat nord-americana dins l'engranatge de la producció armamentista, poca cosa cal perquè el sistema vagi funcionant i desenvolupant-se. De tant en tant, perquè la cursa d'armaments sembli de nou legitimada es fan sortir informacions "terribles" sobre l'avanç militar de l'URSS, sobre la superioritat de les forces del Pacte de Varsòvia en relació amb les de l'OTAN o se cerca o s'augmenta

algun conflicte a l'Àsia o a l'Àfrica (p.ex.el cas del Zaire) per fer així creïble l'amenaça i justificar, per tant, el rearmament.

Aquest monstre sorgit del temps de la guerra freda, que és el militarisme contemporani,no és peculiar dels EUA per bé que en aquest estat es presenti el fenomen d'una manera més desenvolupada i exhuberant. De fet, el creixent militarisme, entès segons la definició abans esmentada, és un fenomen extensiu als estats capitalistes monopolistes, i les causes d'aquesta militarització les trobem, en última instància, en la contínua necessitat d'estimular l'economia capitalista i en la rendabilitat del negoci de la producció armamentista.

A més cal parar compte en les greus repercussions que el militarisme transmet a les societats de l'anomenat Tercer Món. Aquests països, superexplotats per l'imperialisme capitalista, dediquen una bona part de llurs riqueses en l'adquisisició de l'armament, sovint gràcies a la condescendència dels titelles col.locats pels nord-americans, submissos servidors dels seus interessos al mateix temps que ferotges dictadors del seu poble. Les conseqüències de la militarització d'aquells estats són fàcils d'endenvinar:augment dels conflictes a la zona, militarització de la societat, misèria de les classes populars, repressió,...

Diguem també, que els estats que es diuen socialistes també pateixen aquesta malaltia, encara que les seves causes semblen ésser en certa manera diferents a les del estats capitalistes desenvolupats. Allí, el militarisme obeiria a una postura de defensa en front de l'agressivitat dels estats capitalistes (aquesta sí que està comprovada: intervenció occidental en contra de la revolució rusa, intent de llançar Hitler contra l'URSS per part dels aliats, el "cordon sanitaire",...)[6] però també a l'interès de la classe burocràtica i militar soviètica en mantenir els seus privilegis,fonamentats en l'opressió dels treballadors, i en la necessitat de posseir una força armada considerable per emprar-la en cas que els estats que giren en la seva òrbita de dominació vulguessin sortir-se'n (recordem l'Hongria de 1956 i la Txecoslovàquia de 1968).

FONDOMOC

EL MILITARISME A L'ESTAT ESPANYOL

En principi hem de tenir en consideració que, molt lentament, anem sortint d'un règim, el franquisme, un dels fonaments del qual ha estat l'estament militar. Aquesta dada haurem de retenir-la car ens servirà per entendre alguns dels trets que pren el militarisme aquí.

De fet no existeix un complex militar-industrial gaire important a l'estat espanyol -que s'explica, potser, perquè en el franquisme mai no existiren interessos exteriors dominants per defensar per bé que en els seus primers moments es parlés de "l'imperi"; preocupats a més com estaven en dominar els brots d'anti-franquisme a l'interior[7]- encara que és lícit afirmar que si seguim pel mateix camí que ara, d'aquí uns anys, la indústria bèl.lica sí que gaudirà d'una certa importància. Avui dia, la nostra producció d'armament -basada en la fabricació amb llicència estrangera- afecta uns quaranta mil treballadors i dóna a les empreses una facturació d'uns 40 mil milions de pessetes. Sobretot són tres les grans cases armamentístes: la Bazan (sector naval), CASA (sector aeronàutic) i la Sta. Bàrbara (sector d'armament). Però aquestes indústries, i moltes altres de més petites quant a la producció d'armament es refereix, (Crysler, Enasa, Placència de las Armas,...) no es limiten a subministrar el seu material de guerra a les FA (Forces Armades) espanyoles sinó que el venen a altres països la majoria dels quals són de l'anomenat Tercer Món, com ara Xile, Indonèsia, l'Argentina, Nicaràgua (el FSLN i el poeta Ernest Cardenal ja ho han denunciat repetides vegades), l'Equador, Rodhèsia (en realitat Zimbawve), Sudàfrica, l'Iran, Mauritània, el Marroc (el Front Polisari ha capturat metralladores de fabricació espanyola que estaven en mans dels invasors marroquins), etc.

Un altre factor a considerar a l'hora d'analitzar el militarisme a l'Estat

espanyol és el percentatge del PNB dedicat a la defensa. Aquest, contràriament a allò que les fonts oficials acostumen a dir, és tan elevat com el dels països de l'OTAN (un 3'3 % aproximadament). Dins d'aquest tant per cent la major part (un 75 %) es dedica a la remuneració salarial, a causa de l'alt nombre de caps i oficials que tenen les FA espanyoles.

Per acabar aquesta curta descripció d'alguns dels elements configuratius del militarisme a l'Estat espanyol, diguem que a l'any 1970 es promulgà la "Ley Básica de Mobilización Nacional" que encara avui és en vigor, i que, en síntesi, significa l'avortament dels moviments vaguístics als sectors considerats públics, mitjançant la militarització. Aquesta llei no ha estat pas paper mullat sinó que ha estat constantment aplicada (contra els treballadors del Metro, autobussos de Saragossa, Correus, a la tèrmica del Besòs, policia municipal i bombers de Barcelona,...) i suposa la militarització en qualsevol moment d'aquelles empreses que el govern consideri d'importància per a la seguretat i l'estabilitat "nacionals", amb conseqüències funestes pels treballadors, que són considerats com a soldats; i, per tant, se'ls prohibeix els drets de vaga, sindicació, reunió,...es considera l'abandó de l'empresa com una deserció, no es cobra un salari sinó un subsidi, s'està sota jurisdicció militar, etc. És fàcil de comprendre que cal la derogació urgent d'aquesta llei, veritable espasa de Damocles que als treballadors ens han ficat a sobre.

NOTES :

1.-Les misions de l'aparell militar nordamericà són clares: defensar els interessos de les grans companyies allí on operin, penetrar militarment en els estats que no han rebut prou bé la penetració econòmica americana i frenar, i si és possible destruir, els moviments anticapitalistes arreu del món així com els estats progressistes.

2.-Baran i Sweezy en el seu llibre,ja clàssic, "El capital monopolista" consideren com a països pertanyents a l'imperi nordamericà, a més dels EUA, és clar e : Puerto Rico, Illes del Pacífic, tota llatinoamèrica excepte Cuba, el Canadà, Turquia, Jordània, Aràbia Saudita, Iran, el Paquistan, Tailàndia, les Filipines, Corea del Sud, Libèria, Formosa, Líbia i Grècia. Hem tret de la llista el Vietnam del Sud perquè ja ha sortit de les urpes dels EUA.
Baran i Sweezy- "El capital monopolista". Ed Siglo XXI. Pàgs. 146-147. Fonts tretes de " Statistical Abstract of The United States, 1962".

3.-A més és interessant tenir present que uns dos mil caps militars ja retirats treballen després com a consellers d'indústries d'armament ("Armamento y militarismo" Dieter Senghaas. Ed. Siglo XXI.

FONDO MOC

4.-Presentem ací unes dades esfereïdores:

UNIVERSITAT	DESPESES EN INVESTIGACIÓ	QUÈ HAN ESTUDIAT
Stanford University	45.492.000 $	Contraguerrilla al Vietnam, Thailàndia, el Perú i Hondures. Instruments acústics que detecten l´enemic,...
Illinois Institute of Technology	14.700.000 $	Gasos incapacitadors contra els nervis, bombes químiques, mètodes d´escampar malalties en l´aire
University of Washington	5.618.000 $	Gasos que actuen sobre els nervis, guerra amb submarins.
University of Texas	4.600.000 $	Missils, guerra electrònica, armes de l´espai,...
George Washington University	4.500.000 $	Conducta humana en cas de guerra nuclear, reaccions de la tropa en una maniobra atòmica, ...
University of Pennsylvània	48.330.000 $	Guerra química i bielògica,...
American University	2.668.000 $	Propaganda d´infiltració per al Vietnam
University of Michigan	17.700.000 $	Contraguerrilla, missils, guerra electrònica
Massachusetts Institute of Technology	92.423.000 $	submarins atòmics, radar, làser,...
Cornell University	23.824.000 $	Contraguerrilla a Thailàndia, Napalm, guerra incendiària,...

FONDOMOC

Etc, etc,... Tret de "De las guerrillas a la escalada nuclear" M.Baptista Gumucio. ed. Alfa, pàg 137-147

5.-Tinguem en compte que el 10 % de la població nordamericana depèn de la producció bèl.lica i de la defensa. ("Armamento y militarismo" Dieter Senghaas. ed S XXI)

6.- I encara més, fa vint anys el cap de govern dels EUA declarà obertament que el seu país i d´altres estats occidentals imposarien a la Unió Soviètica i als altres països anomenats socialistes una cursa armamentista superior a les seves forces amb la finalitat de frenar i,a la pràctica frustrar, el programa previst de desenvolupament econòmic. ("La OTAN callejón sin salida" ed.Progreso pàg 151)

7.- Vegeu la introducció del llibre "La ciencia y la institución militar" de G. Menahem. ed. Icària, feta per l´ex-comandant Luís Otero.

LA EMPRESA DE DESARROLLOS ESPECIALES S.A. DE LA REPUBLICA ARGENTINA, DEDICADA A LA PRODUCCION Y COMERCIALIZACION DE SISTEMAS DE ARMAS EN UN ESFUERZO CONJUNTO DE LA INDUSTRIA NACIONAL PRIVADA Y ESTATATAL OFRECE:

- Cohetes
- Lanzadores
- Lanzadores para aeronaves, vehiculos terrestres y navales
- Sistemas integrales de armas para aviones, vehiculos terrestres y buques
- Miras de combate
- Intervalometros
- Sistemas electro-hidraulicos para control
- Lanchas rapidas
- Vehiculos militares y lanzadores de cohetes

EDESA EMPRESA DE DESARROLLOS ESPECIALES S.A.

CORRIENTES 1642 - 1º P. Of. 21
TELEF. 35-5389 / 4560 / 4518
BUENOS AIRES (ARGENTINA)

BOMBAS DE AVIACION B.R.
B.R. AVIATION BOMBS

EXPAL

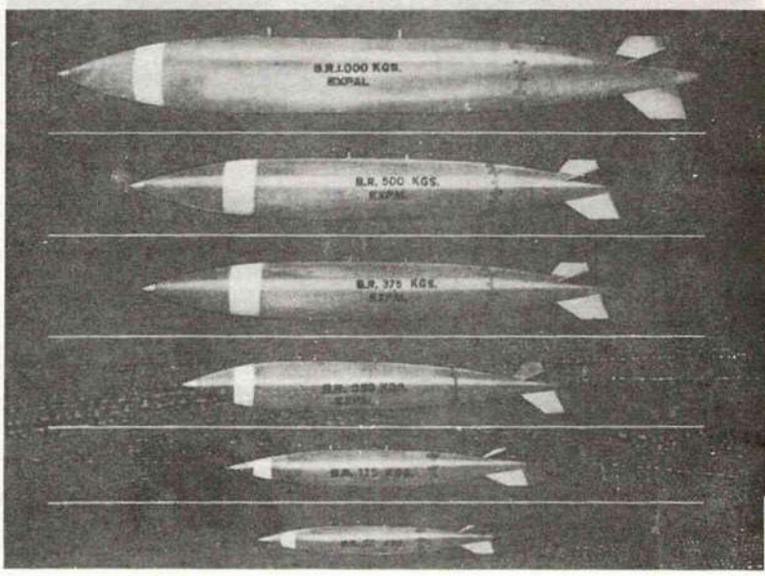

FONDOMOC

Propaganda com la de les fotos superiors és frequent en revistes especialitzades en els temes de la defensa. Si comparem aquesta trista realitat amb l'anunci de joguines bèl.liques que ens ensenya la foto inferior haurem realment de preguntar-nos si el tanc en miniatura amb el qual jugarà el nen és tan poc inofensiu com aparentment sembla, o, altrament dit, si el fusell de joguina d'avui no està prefigurant ja el napalm de l'endemà.

L'OTAN I L'ESTAT ESPANYOL

LES RELACIONS OTAN-ESTAT ESPANYOL

Acabada la II Guerra Mundial i derrotats militarment els règims feixistes, la dictadura franquista quedava òrfena dels seus aliats "naturals", l'Alemanya de Hitler i la Itàlia mussoliniana. D'altra banda els governs de les potències occidentals tancaren les portes al règim espanyol arrossegats més per la pressió popular fortament anti-franquista que pels seus gustos i interessos. Fos com fos, l'estat espanyol restà aïllat durant uns quants anys. Varen ser els temps de l'autarquia econòmica, les cartilles de racionament i el ferotge nacionalisme espanyolista despectiu envers l'estranger. Aquesta situació,però, no duraria gaire perquè els paladins de la democràcia i de les llibertats, els EUA, trencaven l'any 1949 el gel amb l'entrevista Franco-Eisenhower, donant un bon respir a la dictadura que se sentí alleujada. Després d'això, la majoria dels estats, abans anti-franquistes, perderen la memòria de llurs principis i repreneren les relacions amb l'Estat espanyol. Així el veto de l'ONU s'aixecà l'any 1950, tres anys més tard es signaven els acords bilaterals EUA-E.espanyol i el 1955 s'entrava a l'ONU solemnement i per la porta gran. Fou aquest mateix any quan es produí el primer tempteig per a col.locar-nos a l'OTAN, com tants altres que després s'esdevindrien, a càrrec dels EUA. En aquest cas, va ser el Congrés nord-americà el que expressaria el seu sentit "que haurien de realitzar-se esforços per a convidar Espanya a l'Organització". Com dèiem, aquest interès dels EUA de casar-nos amb l'OTAN no fou esporàdic sinó insistent. Però la seva voluntat integradora topava també continuament amb la sana obstinació d'alguns estats de l'OTAN com ara Bèlgica, Holanda o Noruega que no acceptaven la dictadura de cap de les maneres. I com que les decisions a l'OTAN són preses per unanimitat, la proposta de convidar-nos a ingressar-hi fou sempre rebutjada. Així transcorregueren els anys 60 i la primera meitat de la dècada actual.

FONDOMCG

L'any 1975, aquest procés "d'estira i arronsa", entre els partidaris del nostre ingrés (sobretot els EUA i la RFA) i aquells que s'hi oposaven -encara que sí admetessin des de sempre el Portugal de Salazar- sembla accelerar-se amb la revolució portuguesa que enderrocà la dictadura, amb la formació d'un govern amb participació comunista. "No podem quedar indefensos davant de processos revolucionaris" digué el ministre de la RFA, Gensher, i així es pensà que l'entrada de l'Estat espanyol a l'Aliança afavoriria l'estabilitat de la zona. Però tan aviat com la possibilitat d'una revolució socialista a Portugal s'esfumà, l'interès per l'ingrés de l'Estat espanyol també minvà.

Amb la mort del dictador, la instauració de la monarquia i la promesa d'eleccions lliures, el procés de la nostra entrada a l'OTAN semblava ja entrar en la recta final, havien desaparegut els obstacles per part d'alguns països membres de l'Aliança. D'aquesta manera s'incrementaren les al.lusions a l'Estat espanyol en declaracions de caps i estats de l'OTAN; es realitzaren contactes entre ambaixadors, militars i funcionaris espanyols amb funcionaris atlantistes i, fins i tot, s'assistí a reunions de l'Organització (el mes de març del 77 es participa en un seminari de l'OTAN sobre el COMECON, espècie de Mercat Comú dels països de l'Est). Tanmateix, en el Tractat d'Amistat i Cooperació amb els EUA, signat el 1976, s'assenyalaven entre altres funcions la d'"aconseguir el desenvolupament de l'adequada coordinació amb l'OTAN" (article 5) i alhora es creaven tres organismes encarregats de portar a terme la nostra integració: el Consell hispano-nord-americà, la Comissió de Coordinació amb l'OTAN, que té la missió d'analitzar els problemes i les implicacions que suposa l'entrada espanyola a l'OTAN, i l'Estat Major Combinat, dedicat a establir plans de cooperació en tots els terrenys entre les FA espanyoles dels EUA i "d'altres forces interessades en la defensa de l'Atlàntic Nord";és a dir, l'OTAN.

Un cop celebrades les eleccions del 15 de juny, el govern del partit que

en sortí guanyador, l'UCD, presidit per l'ex-secretari general de "El Movimiento Nacional", avui cap de la democràcia, Sr.Suarez, accelerà els tràmits per a l'ingrés. El ministre d'afers exteriors, Oreja, es reunia amb Joseph Luns, secretari general de l'Aliança, i Alexander Haig, cap de les forces de l'OTAN a Europa (27-7-77); diplomàtics i funcionaris espanyols participen en qualitat d'observadors a reunions del comitè econòmic de l'OTAN (gener de 1978), etc. Així mateix s'inicia una subtil campanya integradora a través dels mitjans de "comunicació" per a convèncer-nos de la necessitat del nostre ingrés: a tot arreu es comença a parlar de l'expansionisme soviètic, de la superioritat del Pacte de Varsòvia enfront de l'OTAN, del perill que tenen les Canàries,...

L'any 1978, el procés d'apropament continua endavant: el rei i el ministre de defensa, Gutiérrez Mellado, s'entrevisten amb el cap del grup d'exèrcits centrals de l'OTAN, S.Blanchard; a l'abril, parlamentaris d'AP, UCD i PSOE van a una reunió, sembla que patrocinada per la CIA, a Ditchley Park (Anglaterra) per parlar sobre el nostre ingrés a l'Aliança; s'anuncia la construcció d'una gegantina base aeronaval a les Canàries destinada de bon segur a l'OTAN; en moments diferents l'UCD i l'OTAN es pronuncien en contra d'un referèndum popular que decideixi la nostra entrada a l'Aliança al.legant que no val la pena amoïnar el poble amb assumptes de tan poca transcendència,etc.

La tònica de l'any 79 i dels primers mesos del 80 és, si fa no fa, la mateixa. Alts caps de L'Aliança comenten la vital importància de la Península Ibèrica per a la defensa d'Occident; s'intenta lligar l'ingrés de l'OTAN amb l' entrada al Mercat Comú; els rumors que la Gran Bretanya cedeixi Gibraltar a canvi d' entrar a l'OTAN i que aquella es converteixi en una base de l'organització, tornen a ser insistents. Però, de totes maneres, sorgeixen també nous factors que compliquen més la decisió: l'ús de l'Estat espanyol com un estat-pont dels interessos capitalistes nord-americans cap a altres àrees especialment delicades com ara el Mitjà Orient, el Magreb o l'Amèrica Llatina, o l'oposició de l'esquerra parlamentària al nostre ingrés, no el fan tan aconsellable. Es busquen, llavors, possibles solucions de recanvi si al final no fos possible el nostre ingrés. S'insinuen tractats bilaterals amb altres països de l'OTAN com ara la República Federal d'Alemanya o es parla clarament de la renovació del tractat militar i de les bases amb els EUA. Una cosa sí és clara: ni l'ucd ni els Estats Units ni l'OTAN estan disposats a què ens alliberem del seu domini. Si només comptessin ells, a l'OTAN hi entraríem ja fos per la porta gran ja per la porta de servei. Però sortadament no tot depén d'ells. La classe treballadora i el poble en general encara poden -i han- de dir l'última paraula, de bon segur que la decisiva.

(23 de febrer del 1980)

IMPLICACIONS DE L'ENTRADA DE L'ESTAT ESPANYOL A L'OTAN

-Polítiques

Parlar de les implicacions polítiques de l'ingrés de l'Estat espanyol a l'OTAN suposa abans de tot haver de fer una anàlisi política de la pròpia OTAN.

Quins són els objectius polítics d'aquesta organització militar ?.

En la declaració de principis es fa referència constant a la defensa de la democràcia i del "món lliure" contra qualsevol mena de totalitarisme. Com s'explica, doncs, que el Portugal salazarista formés part de l'OTAN ?.

Com s'explica el decidit suport aliancista cap als militars "golpistes" d'extrema dreta a Itàlia (l'anomenada "Rosa di Venti") ?.

El segon punt de la declaració de principis ens pot donar una pista en la contestació d'aquestes preguntes:"els firmants s'esforçaran a eliminar tota oposició en les seves polítiques econòmiques internacionals i afavoriran la col.laboració econòmica entre algunes d'elles o entre totes".

Veiem doncs que l'OTAN es més que una aliança militar. Està destinada a defensar un sistema econòmic determinat: el capitalisme monopolista sota l'hegemonia nord-americana. La creació de l'OTAN va suposar per EUA, per un costat, el manteniment de les seves FA en el territori europeu, per un altre, la creació d'un sòlid instrument que garanteix i defensa la penetració econòmica del capitalisme ianqui contra qualsevol temptativa de canvi estructural, no sols en un sentit socialista sinó tampoc en el sentit d'una progressiva autonomia del capitalisme europeu vers el nord-americà.

Pel que fa referència a una transformació socialista d'un estat que pertanyi a l'OTAN, les declaracions del General Alexander Haig, comandant suprem de les forces de l'Atlàntic Nord a Europa, no poden ser més explícites, com ell mateix va dir:"La pertinença d'un país a l'OTAN és una garantia contra el desenvolupament de determinats processos revolucionaris"(vegeu,p.ex., Tele-Exprés 17-4-1978) i efectivament si repassem la història d'aquesta organització militar podem trobar diversos exemples en els que la ingerència de

l'OTAN en la sobirania de determinats països ha estat clarísima:

-el suport que donaren les forces de l'OTAN al cop d'estat dels coronels a Grècia en un moment en què els socialistes eren a prop del poder, suport que continuà fins el final de la dictadura.

-El cop d'estat del 25 d'abril a Portugal amb la pujada de les forces d'esquerra al poder va desencadenar un complex moviment de pressió per tal de fer tornar les coses a la "normalitat". A part de les accions de la reacció interior i de les pressions del Fons Monetari Internacional (dominat pels EUA) féu força indirectament l'OTAN i, en conseqüència, es va assolir tornar enrera el procés revolucionari portuguès.

-A Itàlia la possibilitat que el PCI guanyés les properes eleccions va fer que el secretari general de l'OTAN, Joseph Luns, es manifestés en contra de la "ingerència" comunista en els ministeris claus (Defensa, Interior i Assumptes Exteriors) pressionant al poble perque no votés al PCI, quan no era pas ell qui havia de decidir-ho sinó els italians.

L'interès de l'OTAN per l'Estat espanyol no és pas militar: "L'OTAN té una potència superior al Pacte de Varsòvia. Si tingués interès per augmentar el seu avantatge ho faria amb mitjans de gran qualitat i en bones condicions econòmiques. Espanya no pot oferir cap de les dues coses (...).Però els avantatges polítics són una altra cosa. Entrar a l'OTAN suposa entrar en el dispositiu polític que els Estats Units preparen pel vell continent i és com una forma de garantir l'estabilització del procés intern espanyol.L'estratègia governamental sembla concordar amb aquest esquema (...). Entrar a l'OTAN és alinear-se políticament en el terreny de la "civilització occidental", en el marc del capitalisme i de les multinacionals, i encara que Espanya no sigui vital per a l'estratègia militar americana, els EUA necessiten consolidar Espanya dins dels seus camps de domini."(tret de "Espanya i l'OTAN", Vicenç Fisas. CAC).

FONDOMOC

-Econòmiques

Segons un estudi elaborat per experts del govern Arias-Fraga (pro-atlantista) l'ingrés a l'OTAN ens costaria de 400 a 500 milions de dolars, quantitat que podria ser reduida "gràcies" a un crèdit de 500 milions avalat per EUA.

Una altra possibilitat és que, com ja es va fer a Portugal, se'ns enviés material de segona mà en qualitat de donació i se'ns donesssin facilitats per adquirir-ne de nou.

Cal remarcar aquí la darrera decisió del Comite de Plans de Defensa de l'OTAN que acordà modernitzar l'armament en el període 1979-1984 amb la conseqüència que cal augmentar cada any el pressupost de defensa en un mínim d'un 3 %, per sobre la taxa d'inflació, sobre el de l'any anterior.

-Militars

Les implicacions militars de l'entrada de l'Estat espanyol a l'OTAN les podríem bàsicament clasificar en 4 nivells:

a.-Paper de les FA espanyoles dins de l'OTAN. Sobre aquest punt hi ha diverses teories. El comandant d'enginyers, Santiago Perinat, en un article aparegut a "El País", assenyala que el paper de les FA espanyoles podria ser un d'aquests:

* enviar tropes de terra i aviació tàctica al centre d'Europa;
* enviar elements aeronavals a l'Atlàntic;
* reforçar les conques de països com Turquia o Iugoslàvia contra qualsevol invasió;
* enviar elements aeronavals al Mediterrani Occidental.

Per la situació geo-estratègica de la península ens sembla molt més lògica aquesta darrera possibilitat.

Per a l'OTAN, l'Estat espanyol es troba dins l'anomenat "Món Atlàntic

Ibèric" (IBERLANT), que té per missió fonamental el control de l'entrada i sortida del Mediterrani. Aquesta zona està limitada per les Canàries, les Illes Açores i l'Estret de Gibraltar, formant un triangle oceànic de vital importància. Aquesta zona requeriria,pel cap baix, que l'Estat espanyol aportés una vigilància operativa per mitjà d'un portaavions, els destructors FRAM (Classe Balears) i nous submarins.

En principi es pot pensar que la presència de tropes espanyoles a l'estranger serà molt reduïda, quasi simbòlica.

Sembla que ja està prevista la reorganització de diverses unitats de les forces armades en el sentit d'acomodar-les a les unitats similars de l'OTAN. Es potenciarien les brigades en detriment de les divisions que passarien a convertir-se en cossos d'exèrcits permanent (El Correu Català, 12-7-1977).

b.-Modernització de l'armament. No cal extendre's massa en aquest punt perquè és molt clar. Es tractaria bàsicament de posar-nos al nivell dels països de l'OTAN quant a armament tant en termes qualitatius com quantitatius.

c.-Implicacions a Canàries, Gibraltar i Illes Balears. El que implicaria per a les Illes Canàries la nostra entrada a l'OTAN seria en primer lloc la instal.lació de nombrosos dispositius bèl.lics al servei de l'OTAN. Bona prova d'això ho constitueix la construcció de la base aeronaval a l'illa, que per les seves enormes dimensions segur que l'empraria l'OTAN en cas del nostre ingrés. En segon lloc, les Canàries es convertirien en la punta de llança de l'ofensiva imperialista contra els pobles de l'Àfrica a causa de la proximitat geogràfica de les Illes.

Quant a Gibraltar, aquest penyal, segons rumors força insistents, seria cedit pel govern britànic a l'Estat espanyol, transformant-se però en una base de l'OTAN.

Quant a les Illes Balears, és molt possible, segons apuntaven dos articles apareguts al diari "Avui" (Avui, 12-2-78 i 29-8-78), que si entréssim a l'OTAN, o bé s'ampliaria la base de Maó instal.lant-hi submarins i llanxes llança-missils o bé es creés una base aeronaval a l'illa de Mallorca.

d.-Possibilitat de guerra. L'entrada a l'OTAN comporta a més un conjunt d'obligacions militars en cas de conflicte bèl.lic. Aquestes es poden resumir en l'ajut material i efectiu a qualsevol país de l'Aliança que se senti atacat i comporta, per tant, el fet de declarar la guerra a un estat que a nosaltres no ens hagi atacat.

Finalment diguem que l'ingrés de l'Estat espanyol a l'OTAN contribuiria en gran manera, segons les declaracions del Vice-Mariscal anglès Steward, a extendre l'Aliança a estats de l'Àfrica com ara Sudàfrica, el Marroc o el Zaire, amb la creació de l'OTAS (Organització del Tractat de l'Atlàntic Sud),que estaria, però, subordinada a l'OTAN. Això suposaria entre altres coses l'elevació vertiginosa de les possibilitats de conflicte mundial.

FONOTECA

-Ecològiques

a.-Relació amb les centrals nuclears.

Les centrals nuclears en el procés de la fisió nuclear produeixen dos elements, l'urani i el plutoni, que són la base i la matèria primera per a la fabricació de la bomba atòmica (països com ara Israel o l'Índia han tingut la facilitat de fabricar la bomba atòmica quan han escampat pel seu territori una xarxa de centrals nuclears).

A l'Estat espanyol actualment només hi ha tres centrals nuclears en funcionament pero el nou "PEN" (Pla Energètic Nacional) en té projectades 10 més. Les bases militars (que passarien a formar part de l'OTAN) a la llarga representen, entre d'altres coses, una intensa vigilància de les zones amb centrals nuclears. Això vol dir que el projecte nuclear va lligat amb els projectes militars que se'n deriven: fabricació d'armament nuclear i vigilància i militarització dels indrets esmentats. No en va el president del "PEN" és un militar.

b.-Magatzems d'armes.

La nova guerra freda

Un dels punts més importants a tenir en compte a l'hora de situar l'entrada de l'Estat espanyol a l'OTAN és, sens dubte, el recrudeixement de la tensió internacional. De fet aquesta entrada suposarà també (i ja ho està fent) un augment d'aquesta tensió.

El fantasma d'una nova guerra mundial es passeja cada vegada més per la ment de tots. La lluita per la pau, per a evitar aquesta —probablement— darrera guerra, està esclatant amb una gran força a Europa. I és evident que en aquest moment la lluita per la pau resulta d'una importància vital ja que no tan sols es tracta de consideracions morals o polítiques sinó d'una qüestió de supervivència.

Ara bé, qualsevol lluita, qualsevol campanya ha d'intentar tenir ben clars els motius, les arrels dels conflictes que les originen si vol convertir-se en realment eficaç. En aquest cas la pregunta clau cara a tirar endavant aquesta lluita és prou clara: per què aquest retorn a la guerra freda?

Si hem de fer cas al discurs oficial veurem que s'adjudica la responsabilitat d'aquest procés a l'agressivitat soviètica, clarament manifestada amb la invasió de l'Afganistan.

Malgrat tot la realitat no sembla tenir res a veure amb això sinó més aviat tot al contrari. Perquè el cas d'Afganistan obeeeix a la seva pròpia lògica. En realitat no es tracta tant d'esclafar la rebelió islàmica contra el govern com d'assegurar en el poder un règim pro-soviètic que s'anava desmoronant sol:

"El govern revolucionari d'Afganistan (establert l'abril del 1978) estava amenaçat de descomposició interna a causa de la incapacitat d'Amin, no sols per a combatre la rebelió sinó també per a posar ordre dins del seu propi partit, acabar amb les sanguinolentes lluites entre clans rivals i guanyar-se una base de sustentació popular per a la revolució....Els dirigents del Kremlin "no podien" quedar-se de braços creuats i contemplar impasibles el fracàs de la revolució d'abril. Hagués estat un greu retrocès per a ells, les conseqüències del qual no sols s'hagueren notat a l'Afganistan, sinó a tots els països amb règims socialitzadors que l'URSS dóna suport, a vegades fins i tot amb les armes. Deixar sol a Amin hagués significat admetre que una revolució de tipus socialista pot degenerar, que és possible el retrocès, que la roda de la història no sempre gira en la mateixa direcció"(1)

Així doncs, la intervenció soviètica a l'Afganistan cal situar-la al mateix nivell que les invassions d'Hongria i Txecoslovàquia, ambdues destinades a mantenir en el poder les formes de domini i d'opressió de la burocràcia soviètica.

Arribats a aquest punt la pregunta que sorgeix és aquesta: per quin motiu, llavors, la resposta de l'Administració Carter, primer, i la de Reagan, després, és diferent a la donada per Eisenhower davant dels afers d'Hongria o la de Johnson davant de Txecoslovàquia ? En aquests dos casos no es va parlar d'expansionisme soviètic evidentment es varen comdemnar fortament tots dos fets, però el cert és que en aquells moments no tan sols suposaren un retorn a la guerra freda (malgrat que la situació geogràfica dels dos països —central europea— hagués pogut fer més insostenible aquesta situació) sinó que continuà com si res el lent procés de distensió entre els dos grans.

I és que les causes d'aquest canvi actual del clima internacional cal cercar-les a l'altra costat: als EUA i a la necessitat prioritària d'aquest estat d'afermar una hegemonia que cada dia se li posa més en qüestió.

Se la qüestiona no tan sols en el Tercer Món on a partir de Vietnam s'ha desencadenat tota una sèrie de processos d'alliberament nacional que posen en perill els sagrats "interessos vitals" sinó també dins de les mateixes potències capitalistes europeees.

Vietnam significà una gran derrota per als EUA, una desfeta que marcà profundament la política exterior d'aquest país. A partir d'aquell moment els EUA canviaren d'estratègia respecte al Tercer Món. D'aquesta manera assignaren la vigilància dels interessos ianquis i capitalistes en general als països anomenats gendarmes, en un intent per a recuperar el prestigi perdut tot evitant intervencions directes.

De totes formes no sembla pas que les coses els hi anessin gaire bé ja que els EUA continuaren perdent pes tant econòmicament com políticament. Alguns països europeus començaren tímidament a qüestionar el cap de la piràmide. Així, per exemple, Giscard i Schmidt es reuneixen un parell de vegades i parlen de la possibilitat de crear una força nuclear conjunta.

En aquest context, després de la pèrdua d'Iran (peça clau dins l'estratègia i l'economia nord-americanes) quan el govern Carter s'adona que no pot continuar el seu intent de rentar-se la cara amb la política dels drets humans, fa un viratge total en la seva política internacional. La invasió de l'Afganistan li donarà una oportunitat esplèndida per a palesar-lo.

Cyrus Vance comença una gira per Europa en demanda de participació en la nova creuada contra el perill roig (per cert amb molt poc èxit). Els Estats Units llancen el boicot a les Olimpiades de Moscú i el que és molt més important planegen la instal.lació a Europa d'armament nuclear de mitjà abast.

Els interessos i les necessitats econòmiques juguen també en tot aquest procés un paper de primera magnitud (com és lògic). Davant d'un estancament cada cop més gran, s'activa la producció armamentista a risc d'incrementar encara més la inflació.

De totes formes per a Carter ja és massa tard, l'oligarquia nord-americana necessita una mà més dura que posi novament les coses "al seu lloc" i Reagan, el cow-boy neutrònic, ocupa la Casa Blanca.

A partir d'aquí tots sabem el que està passant: activació encara més forta de l'economia armamentista, aprovació de la bomba de neutrons, creació efectiva de la força d'intervenció immediata, provocacions a Líbia, les declaracions sobre la possibilitat d'una guerra nuclear limitada al "teatre" europeu, ,(que constitueixen una seriosa advertència als països capitalistes europeus), etc.

En definitiva es tracta d'una política desesperada de l'oligarquia ianqui per mantenir l'estatu-quo de dominació del que han fruit fins avui. Una desesperació suicida que pot portar-nos a tots especialment als europeus, al canyet.

Així les coses la lluita per la pau, per la dissolució dels blocs militars i el desarmament, apareix com un important objectiu a aconseguir per tots aquells/lles que volem un canvi radical en la forma de viure.

CONDOMOC

El Salvador Solidaritat amb la seva lluita

Per l'anti-militarisme

1-) DE LA LLUITA ANTI-OTAN AL COMBAT ANTIMILITARISTA

Quan vàrem començar la lluita anti-OTAN i anti-bases vora la primavera de l'any 1978 ja ens ballava pel cap el propòsit que aquesta pogués servir —a més de per a intentar deturar la nostra entrada i perquè es desmantellessin les bases ianquis— per a obrir un nou camp de lluita, l'antimilitarista, a través de la mateixa campanya i del debat sobre les qüestions militars que d'ella n'eixís.

I és que partíem de la convicció que qualsevol anàlisi rigorosa de les bases i dels blocs militars passava necessàriament per estudiar les característiques i funcions dels exèrcits i que en correspondència una crítica profunda a totes aquelles qüestions portava per força a fer-la extensiva a la mateixa institució militar.

En aquest sentit enteníem i entenem que ja que objectivament la temàtica OTAN permet que els afers militars vagin deixant de ser un tabú a l'hora de la conversa i encara molt tímidament a l'hora de l'acció, calia aprofitar aquesta oportunitat per a crear un moviment antimilitarista que no es reduís a plantejar les campanyes abans esmentades sinó que es dediqués també a moltes d'altres lluites específiques contra la institució militar i tot el que ella representa.

D'altra banda ens trobàvem no tan sols davant d'un terreny verge sinó molt ampli a causa de les altes cotes de poder de què frueix l'exèrcit en aquest Estat on ens ha tocat (sobre)viure. No cal dir que esdeveniments com ara el 23-F es van encarregar de donar-nos una dramàtica confirmació de la imperiosa necessitat de començar la tasca, decisió refermada per l'evolució política que patim d'ençà de llavors.

Deixant ja de banda aquestes consideracions preliminars passem ara a precisar què entenem per antimilitarisme i res millor per això que explicar, encara que sia breument, quina és la nostra crítica a l'exèrcit.

2-) LA NOSTRA CRITICA A L'EXERCIT

Aparell militar i Defensa no són termes intercanviables. El primer concepte, en tot cas, és la plasmació d'un mode molt determinat de solventar les necessitats de la Defensa, propi de les societats dividides en classes socials. En aquestes, l'exèrcit és qui concentra i administra l'ús de la violència física d'acord normalment amb uns criteris que si en termes legals són els de la salvaguarda de la integritat del territori, de l'ordenament constitucional, etc., en la realitat signifiquen, per qui no entengui els anteriors eufemismes, la defensa de la societat de classes enfront d'agressors externs o de les classes dominades de l'interior. Veiem, doncs, com d'alguna manera resulta possible afirmar que l'exèrcit serveix els interessos de les classes dominants, dels capitalistes en el nostre món, de la burocràcia civil i militar en els països "socialistes" sovint contra la majoria de la població, formada pels treballadors i treballadores. S'ha dit i amb raó que la institució militar representa el darrer baluard de la societat burgesa, en el sentit que en un període de forta lluita de la classe treballadora contra el sistema capitalista, un cop els mitjans de comunicació ja no convencen i que les lleis, les presons o la policia no acaben de dissuadir del tot, surt l'exèrcit de les casernes i intervé contra el poble, tot invocant possiblement la necessitat de mantenir l'ordre (el seu ordre, s'entén).

Però, a més a més de servir per a mantenir amb la seva força l'explotació dels uns sobre els altres, tant com d'agredir —quan l'Estat i els interessos socials que representa ho creguin adient— d'altres països per aconseguir nous mercats, matèries primeres, enfonsar competidors, etc., la institució militar desenvolupa d'altres activitats quotidianes igualment nocives per als pobles. Una d'elles fa referència a tota la ideologia que inculca ja sia a través dels mateixos mitjans de comunicació ja sobretot mitjançant el servei militar obligatori. El masclisme, el culte a la violència i l'autoritat, la submissió, la noció d'ordre (és a dir, de manteniment de l'estatu-quo que tots sabem prou bé a qui beneficia), el nacionalisme espanyolista i agressiu envers els pobles oprimits de la Península i l'exterior, etc....són alguns dels valors i dels hàbits que l'exèrcit transmet diàriament. Cal adonar-se que la inculcació d'aquests missatges ideològics pretén integrar la població treballadora, i abans que tot al jovent, en aquesta societat d'una forma acrítica procurant treure-li la voluntat per a transformar-la.

Què ens ofereix, per resumir, la institució militar? Els seus fruits són aquests: esclafament d'insurreccions populars i de moviments revolucionaris o mínimament progressistes (Setmana Tràgica, Casas Viejas, vaga general del 1917, octubre del 1934, l'aixecament del 1936,...), cops d'estat (una cinquantena al llarg del segle dinou, el de Primo de Rivera, el de Franco i els vint-i-tresos actuals al llarg del que va de segle), manteniment de guerres colonials on els qui perdíem érem sempre el poble: el d'aquí i l'indígena (Cuba, Filipines,...), etc.

I què és el que ens pren "a canvi" ? Ens pren la seguretat i la tranquilitat de no veure'ns enmig d'una nova guerra mundial, ens pren 24 de cada 100 pessetes que se'ns queda l'Estat, ens pren 13 mesos de la vida de cada noi jove, ens pren terrenys per a construir bases, fer maniobres i camps de tir, ens pren —fins i tot— la mateixa possibilitat de poder dir ben alt això mateix que estem expressant aquí sense haver d'estar tota l'estona tremolant perquè no ens acusin d'"injurias al Ejército".

3-) CAP AL MOVIMENT ANTIMILITARISTA

Es per tot això que ens declarem antimilitaristes i que insistim en la necessitat de vertebrar un moviment d'aquesta mena. Si haguéssim de cercar una definició al mot diríem que concebem per antimilitarisme la lluita de la classe treballadora i dels oprimits/des en general contra l'Exèrcit fins assolir-ne la seva supressió.

Concretant més pensem que la lluita antimilitarista deuria tenir, si més no, aquest parell de característiques:

—treballar des d'una òptica de classe; és a dir, ha de prendre una opció política a favor dels interessos de la classe dominada, la treballadora, i expressar des del seu camp específic d'acció les necessitats i les possibilitats de la classe treballadora. O altrament dit, treballar aquelles reivindicacions més apremiants i més clares per als oprimits i oprimides. Tenint en compte aquest punt de vista fóra un error per exemple transplantar la reivindicació de desarmament nuclear europeu a l'Estat espanyol ja que, aquí, els problemes més acuciants que tenim amb l'exèrcit són d'altra mena (colpisme, poder omnímode de la institució castrense, mili particularment repressiva,...). D'aquesta conclusió hauríem d'extreure —creiem nosaltres— la conclusió que si bé no cal oblidar aquell tipus de reivindicacions, la nostra peculiar situació ens força a donar prioritat a d'altres qüestions dintre el camp antimilitarista.

—cercar un lligam amb les altres lluites contra el sistema, des del mateix moment que som conscient que lluitar per la supressió de l'exèrcit ens porta al mateix objectiu que fer-ho per la supressió del treball asalariat o l'explotació per la dona: a una nova societat sense classes ni cap mena d'opressió. Es tractaria de plasmar aquesta profunda relació en cadascuna de les campanyes i accions.

Per tot allò a què ens referíem abans hi ha moltes feines per realitzar en aquest terreny. Per a fer-se una idea esmentem unes quantes entre les que creiem urgents i importants d'encetar-ne campanya:

—contra l'OTAN, els blocs militars i les bases nord-americanes (dintre aquesta es podria treballar també per la desmilitarització nuclear europea);

—contra les bases, camps de tir, zones de maniobres, de l'exèrcit espanyol, que obtenen contestació popular (Teleno, Manresa,...);

—per la supressió del servei militar obligatori;

—contra la intervenció de l'exèrcit a Euskadi;

—contra els pressupostos militars de l'Estat espanyol;

—per l'aturament de l'exportació d'armes (les 3/4 parts van a països del Tercer Món);

—contra l'energia nuclear així com contra la producció i/o instal.lació d'armes atòmiques a la Península, ja sigui de l'OTAN, de les bases nord-americanes o de l'exèrcit espanyol;

—contra la incorporació de la dona a l'exèrcit (en projecte com a voluntariat per a l'any 1982);

—contra el colpisme;

—per l'abolició de la jurisdicció militar i l'assoliment d'una amnistia per als soldats, desertors, objectors de consciència i d'altres civils empresonats.

De moment nosaltres treballarem dues d'aquestes campanyes: la lluita contra l'OTAN i les bases i la lluita per l'abolició del servei militar, tot tractant a la vegada de potenciar que d'altres persones i col.lectius tirin endavant d'altres camps de lluita antimilitarista. Com veuràs gairebé tot està per fer. T'HI ENGRESQUES ?

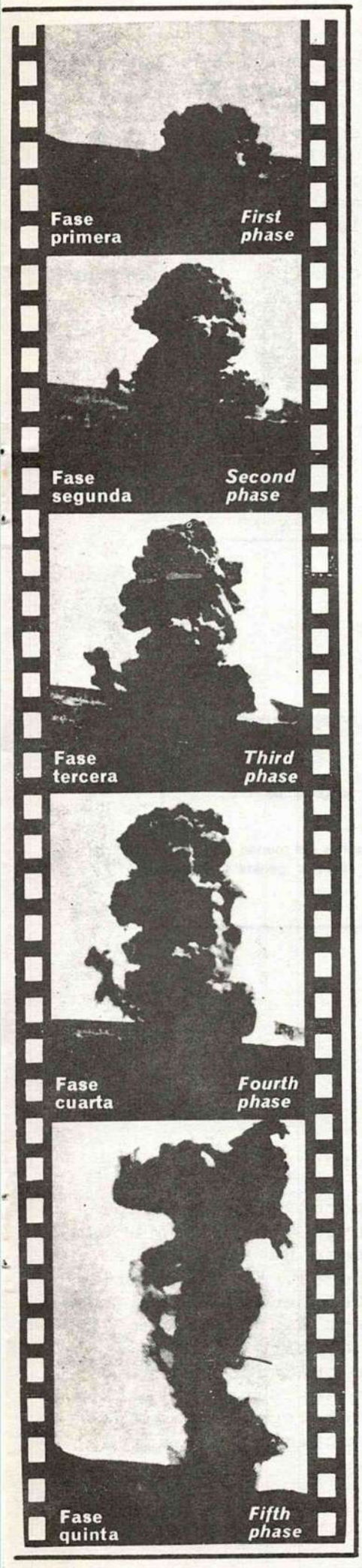

Continuant amb el que dèiem anteriorment (i tenint en compte que els països de l'OTAN hi tenen arsenals de bombes atòmiques), també és molt possible que l'Estat espanyol es converteixi en un magatzem d'armes nuclears i més, si prenem en consideració que el territori de l'Estat espanyol es troba considerablement allunyat dels Estats de l'Est i que, per tant, és un lloc segur per a dipositar-hi armament i entrenar-hi tropes, com ja l'OTAN ens ha suggerit.

Això suposa un perill continu que,actualment, i segons les notícies que disposem, sols existeix a la base nord-americana de Rota i a la de Torrejón.

L'entrada a l'OTAN implica, entre d'altres coses, la renovació de l'armament i l'entrada de nous tipus d'armes com poden ser les químiques i les bacteriològiques. Cal tenir present el perill que suposaria l'existència de magatzems de productes bacteriològics com ara la "toxina botúlica", una proteïna mortal presa en la dosi de 0,12 milionessimes de gram (només amb 500 grams d'aquesta substància es podria exterminar tota la humanitat), o els"aerosols", que maten quan entren al cos mitjançant la inhalació.

c.-Construcció de bases.

Actualment ja s'està construint la gran base aeronaval de las Palmas de Gran Canària, tal com deiem abans. Ja en el seminari sobre l'OTAN i l'Estat espanyol, fet enguany, es veu clar que "la OTAN concede gran valor estratégico a las Canarias" (El País.18-4-1978). És per això que la base té una grandària desmesurada si hagués de servir per l'exèrcit espanyol, o tan sols per a ell ("La Calle", 11-17/4/1978),i naturalment representa una considerable destrucció a nivell ecològic tant de la part de terra com de la part del mar. I tot això s'ha fet sense consultar-ho al poble canari.

També seria catastròfic per a l'illa de Menorca (o de Mallorca) si s'ampliessin les instal.lacions de Maó o es fes una base naval o aeronaval (Menorca:Arévalo Pelluz parla de la situació estratègica de l'illa."Avui", 29-8-1978).

FONDO MOC

28-8-78

EUA

Una fuita de gas tòxic causa víctimes

Un núvol de gas verinós es va escapar ahir d'un magatzem de missils intercontinentals situat prop de Wichita (Kansas, EUA), a conseqüència del qual ha mort un home i tres més han resultat ferits. L'accident ha obligat a evacuar la població.

El gas, tetròxid de nitrogen, emprat per a impulsar els missils Titan II, continuava encara ahir brollant del complex on s'emmagatzemen. Un portaveu del comandament aeri ha dit que el gas s'escapa en un radi de tres quilòmetres.

d.-Camps de tir.

Potser fins ara les instal.lacions militars que han ocasionat més desastres ecològics a l' Estat espanyol han estat els camps de proves militars, concretament hem pogut recollir dos casos prou il.lustratius:

* El camp de tir de "Las Bárdenas", que està situat entre Navarra i l'Aragó, molt a prop de la projectada central nuclear de Tudela. Avions bombarders nord-americans de la base de Torrejón d'Ardoz hi fan proves juntament amb els de les forces de l'OTAN que vénen de les bases de Sicília, Alemanya, Turquia i també del "Forrestal" (portaavions de la VI Flota Nord-americana). Més d'un cop han caigut bombes en zones de cultiu; el soroll dels reactors fa que les gallines d'aquella zona no ponguin ous i en algun cas ha mort més d'un pagès en tocar una bomba que l'hi havia caigut a l'hort i no havia explotat (vegeu "Alfalfa".Juny del 1978).

(*) ACCIDENTES AEREOS DEBIDOS A LA PRESENCIA DEL POLIGONO DE TIRO

Junio de 1968 – Un F-104 se estrella en el término de Funes (Navarra).
Julio de 1969 – Un F-100 se estrella en el término de Borja.
Agosto de 1969 – Un F-100 cae en el polígono de las Bardenas.
Mayo de 1970 – Un F-100 se estrella al sobrevolar el Moncayo (Aragón).
Agosto de 1970 – Un reactor Phamtom se estrella en el término de Sádaba.
Marzo de 1972 – Dos aviones colisionan en pleno vuelo, sobre el límite territorial de Aragón y Navarra.
Mayo de 1972 – Un F-4 cae en los montes de Yerga (Navarra).
Enero de 1973 – Un F-4 procedente de Torrejón se estrella en el polígono de tiro.
Octubre de 1973 – Otro F-4 procedente de Torrejón se estrella en el campo de tiro.
Agosto de 1977 – Un reactor Phamtom procedente de Rota se estrella en el polígono de tiro.

En cada uno de estos accidentes ha habido un balance mínimo de un muerto.
(Datos extraídos de ANDALAN, revista replesaliada por denunciar con todos los cojones del mundo a mafias similares al ejército o a los yankees, como es la Caja de Ahorros y su director general.)

* Les illes Columbretes.(vegeu les explicacions oportunes a l'apartat de bases nord-americanes).

* Un altre cas de camp de tir és el d'Espolla (Alt Empordà). En principi no té res a veure amb l'OTAN pero sí amb l'exèrcit espanyol i sembla que també amb el francès. Molt a prop d'aquell poble hi ha un camp de tir que depèn de la caserna de Sant Climent de Sescebes (CIR número 9). El ministeri de defensa vol expropiar entre tres-centes i quatre-centes hectàrees del terme d' Espolla per a ampliar el camp de tir, però de moment és frenat per la ferma oposició dels seus habitants. Mentrestant el camp de tir funciona i les bombes van dirigides contra la muntanya de Castellar que fa de paret o límit i que, per tant, destrueixen els rics boscos d'alzines sureres. Els pagesos corren a amagar-se quan senten els espetecs i moltes vegades han trobat trossos de projectils als camps de conreu. Per quin motiu es vol ampliar el camp ?.

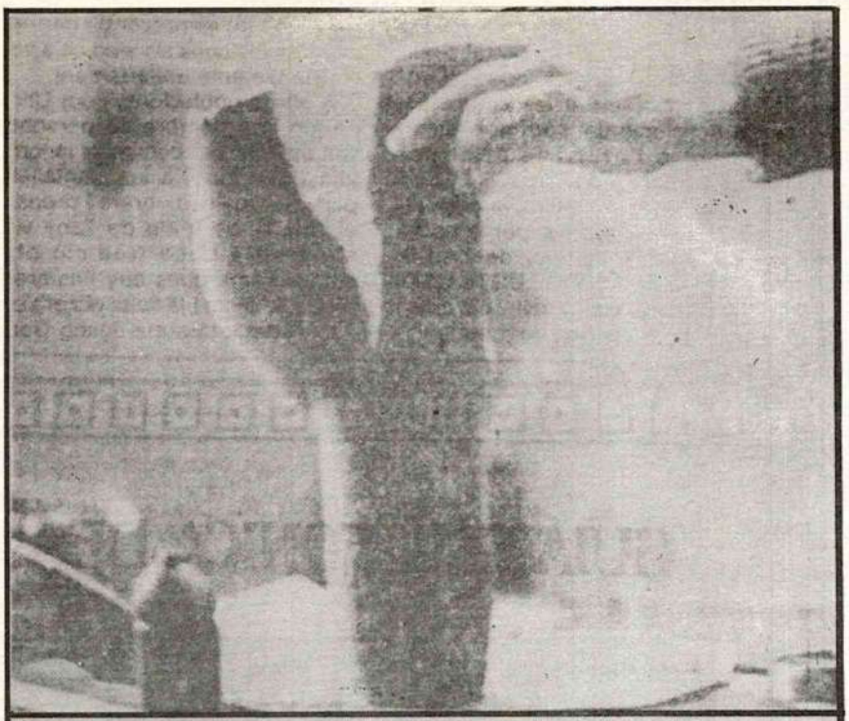

Un tros de projectil trobat per un pagès en el seu camp. Com aquest n'hi ha molts

(ESPOLLA) AVUI. 3-V-1978

Els desastres ecològics que ens portaria entrar a l'OTAN són una clara evidència de la profunda relació que guarden els problemes ecològics amb els de caire militarista. Una altra guerra mundial, avui en dia, no sols suposaria la destrucció d'un gran nombre d'éssers humans sinó també de l'ecologia d'extensíssimes zones del planeta per no dir de tot l'eco-sistema Terra.

FONDO DOC

Un proyectil cae fuera del polígono de tiro de Las Bardenas

F. G., **Pamplona**

Un agricultor de un pueblo próximo al polígono de tiro de las Bardenas Reales, en el que aviones del Ejército del Aire español y americano realizan ejercicios de tiro, descubrió la pasada semana un proyectil de unos dos metros de largo, que estaba siendo afanosamente buscado por una patrulla de seguridad del Ejército español desde hacia una semana.

Informaciones no oficiales aseguran que el proyectil fue disparado por uno de los aviones que habitualmente efectúan ejercicios de tiro, sin que llegara a explosionar. El agricultor que descubrió el artefacto reveló su paradero a una patrulla del Ejército español, que tenía al frente a un oficial americano.

En los últimos años, más de cinco aviones se han estrellado en el polígono de tiro de las Bardenas. Tanto los partidos políticos de Navarra como los vecinos de los pueblos próximos han exigido en repetidas ocasiones que las Bardenas Reales dejen de ser un polígono de tiro, ya que, en su opinión, están expuestos a que cualquier día se produzca un accidente de consecuencias imprevisibles para los habitantes de las poblaciones cercanas.

El Pais 25-X-78

AVUI 15-II-78

GRAN BRETANYA

Polèmica ecologista per una base de l'OTAN

15-2-78

Una protesta contra l'aeròdrom militar de Reading va ser presentada ahir per un diputat d'aquesta circumscripció anglesa al ministeri de Defensa britànic.

El projecte havia estat anunciat la setmana passada pel ministre de Defensa, Fred Mulley, que va anunciar la inversió de més de quaranta-cinc milions de dòlars en el pla de recobertura d'aquesta base militar. El parlamentari manifestà en la seva carta de queixa el sentiment de la població civil del seu districte electoral, que és de rebuig contra el projecte. Aquesta base de la RAF va ser construïda el 1940 durant la segona guerra mundial i en el curs de la contesa va constituir un centre d'operacions bèl·liques en l'aspecte aeri. La base va ésser clausurada l'any 1964.

Segons el projecte de l'OTAN (Organització del Tractat de l'Atlàntic Nord), la força aèria dels Estats Units USAF destacaria a aquest aeroport més de cent avions dida del tipus «KC - 135», versió militar dels Boeing 707, capaços d'abastir més de cent vint mil litres d'essència en els seus vols de suport a d'altres unitats aèries. Segons els plans inicials per a la base, s'organitzaria un programa diari de quinze vols de reconeixement i instrucció per a les forces aliades durant cinc dies la setmana. Des del punt de vista ecològic i del manteniment de l'equilibri del medi ambient a la zona, a parer del parlamentari **«la recobertura de la base militar és totalment inadmissible. El projecte costaria quaranta-cinc milions de dòlars, però el ministeri de Medi Ambient n'hi hauria d'afegir dos més cada any per a mantenir la zona habitable.»**

LES BASES NORD-AMERICANES A L'E.ESPANYOL

La influència dels EUA envers l'Estat espanyol va començar molt temps abans de la instal.lació de bases militars a la península.(1920-Control de la Telefònica per part de la ITT-Standard, que minva durant la crisi del 1929 i la 2a. República. Durant la guerra, els EUA donaren suport als feixistes mitjançant les companyies petroleres i automobilístiques).

A partir de 1945 l'imperialisme ianqui comença una política de suport a règims dictatorials. Així, l'any 1947 queda decidit el suport a Franco. L'inici de l'ajut econòmic i dels contactes diplomàtics és del 1949. L'any 1950 arriben 62 milions cinc-cents mil dòlars i uns quants militars nord-americans que estudiaran els indrets on hi haurà les bases.

El primer tractat bilateral es firma l'any 1953 ("Convenio Defensivo entre EEUU y España"), els dos punts més importants són:

-EUA hi posarà el material bèl.lic;

-L'E. espanyol hi posarà les matèries primeres.

A més s'autoritza la instal.lació de 4 bases militars: Rota (de submarins atòmics), Morón de la Frontera, Torrejón de Ardoz i Saragossa. I l'entrada de 10.000 nord-americans.

Aquest primer pacte fou renovat el 1963 amb el "Tratado de Ayuda Económica" que representa un ajut militar, econòmic i tècnic de 5 anys de durada. El 1968 torna a renovar-se el Pacte i el 1970 es firma el tractat que encara dura (prorrogat des del 1976 fins el 1981), el "Convenio de Amistad y Cooperación entre España y EEUU". Les bases militars i instal.lacions auxiliars han format part d'un programa dels EUA que no solament era militar sinó també econòmic i que ha permés l'entrada a l'Estat espanyol d'una gran quantitat d'empreses nord-americanes (anomenades erròniament "multinacionáls"). Si separem l'ajut econòmic i l'ajut militar tenim:

"comença una política de suport a règims dictatorials". En la foto, el president Eisenhower i el general Franco, en un discurs de benvinguda, a la base de Torrejón de Ardoz.

* dels 193 milions de dòlars d'un total de 1876,7 (gairebé el 90 % del total),no era ajut sinó negoci per a les empreses nord-americanes, un terç del total representaren diners per a impulsar les indústries. Els 2/3 que queden foren la donació d'excedents de la producció agrícola nord-americana que obriren pas a l'entrada dels monopolis dels EUA (l'any 1959 es promulgà una llei que autoritza l'entrada del capital estranger).

* Amb l'ajut militar va passar igual. Una part consistia en donació de material bèl.lic (en molt mal estat; cal dir que moltes armes ja havien estat usades durant la II Guerra Mundial), i l'altra part era venda d'armes.

Per a què han servit les bases ?

FONDO MOC

En principi, les bases han "servit" per a fer proves, transmissions (mantenir comunieacions amb les altres bases de l'estranger, amb l'OTAN), accidents de tant en tant (recordeu el famós accident de Palomares, amb la caiguda de 4 bombes atòmiques, una d'elles al mar; o els 10 accidents aeris en el polígon de tir "Las Bárdenas" entre Navarra i l'Aragó). Han"servit"també per a dur a terme intervencions o agressions militars a d'altres països:

* Invasió del Líban per la VI Flota l'any 1958.
* Intervenció al Congo l'any 1964.
* Intervencions contra els països arabs els anys 1967 i 1973.

Cal que pensem, a més a més, el perill que ha representat i que constantment representa l'armament atòmic d'algunes bases, el transport d'armes, els camps de proves de tir, etc...I no només això sinó el saber que, en cas de guerra EUA-URSS, les zones de les bases, com a mínim, serien destruides pels projectils atòmics soviètics. Finalment hem de tenir en compte una altra qüestió, i és que la situació estratègica de les bases no està feta de qualsevol manera; per què tan a prop de Madrid hi ha la base nord-americana de Torrejón de Ardoz amb 4.500 soldats ?[2](vegeu mapa A). Quina funció tindrien aquests soldats davant d'un procés revolucionari ?. Serien també forces repressives ?.Tot fa pensar que sí, sobretot si mirem que no és l'únic lloc on passa això (base de Saragossa, caserna de la policia militar nord-americana a Barcelona,...).

NOTES:

1.-De les 300 empreses industrials més grans de l'estat "el capital estranger en controla directament 59, gairebé un 20 % del total i es troba present en unes altres 61 empreses compartint els interessos amb la banca privada espanyola, amb l'INI i amb determinats grups familiars del capitalisme espanyol...Les esmentades empreses absorbeixen el 46,9 % del volum total de les vendes, el 39,23 % dels treballadors, el 43,7 % dels beneficis bruts i el 40,5 % dels recursos propis...(els sectors més colonitzats són el químic -26,3%- i el sidero-metalúrgic -16,3%-).Tret del llibre "Crisis del franquismo y crisis del imperialismo" d'Acosta Sánchez.Ed.Anagrama.

2.-El nombre de militars nord-americans a l'Estat espanyol (sense comptar els familiars que també hi viuen) són: Madrid(4.500 militars), Morón de la Frontera(1.000 militars), Saragossa(2.000 militars) i Rota(5.000militars). Total militars nord-americans:8.644(dades del 1978) que,clasificats en sectors, són: 5.047 de la forca aèria, 3.382 de la marina, 28 de l'exèrcit de terra i 207 "marines".(Dades tretes de "El militarismo en España"de Vicenç Fisas.CAC.).

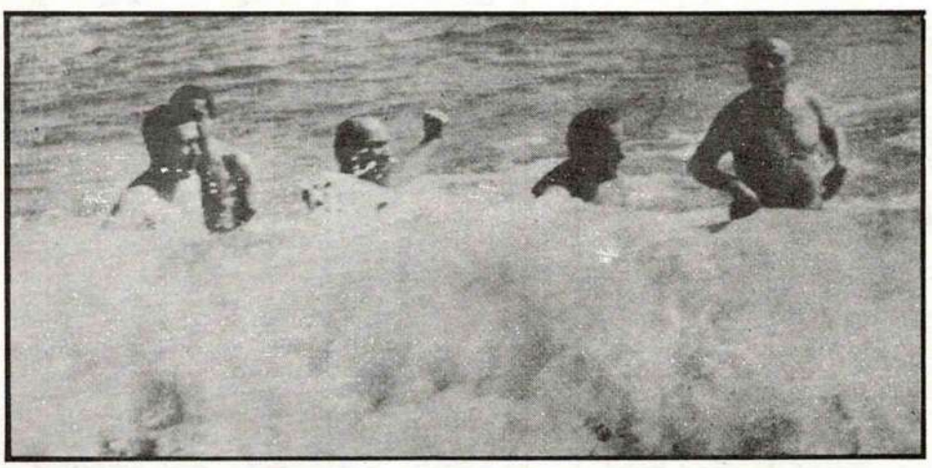

En la foto, l'ex-ministre Manuel Fraga Iribarne, actual líder d'AP, i l'ambaixador nord-americà,Anglie Biddle Duke, banyant-se al Mediterrani per a desmentir que la bomba de Palomares hagués contaminat.

PODEMOS

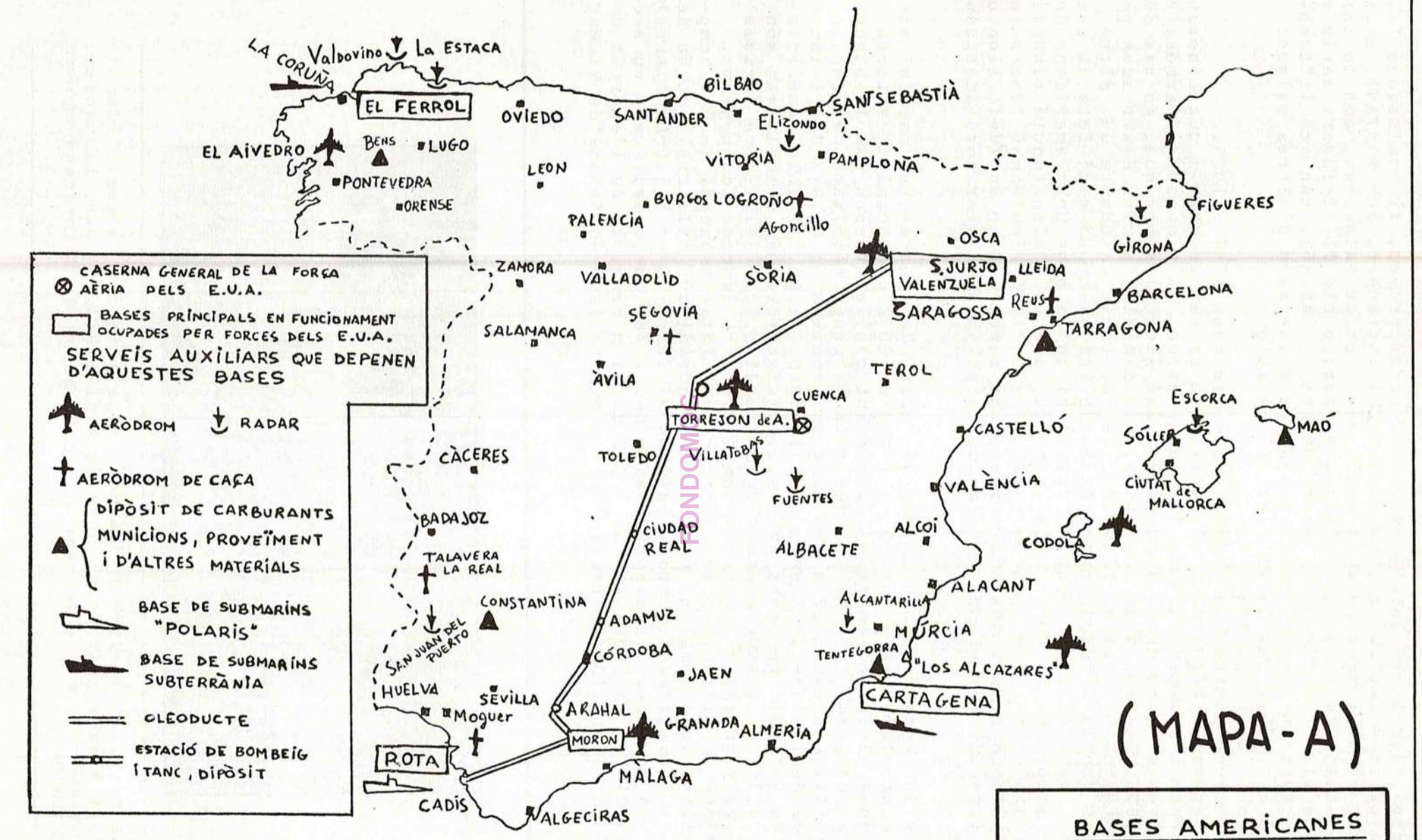

(MAPA-A)

BASES AMERICANES A L'ESTAT ESPANYOL

FONT D'INFORMACIÓ:
"Triunfo", Març del 1978

FONDOMC

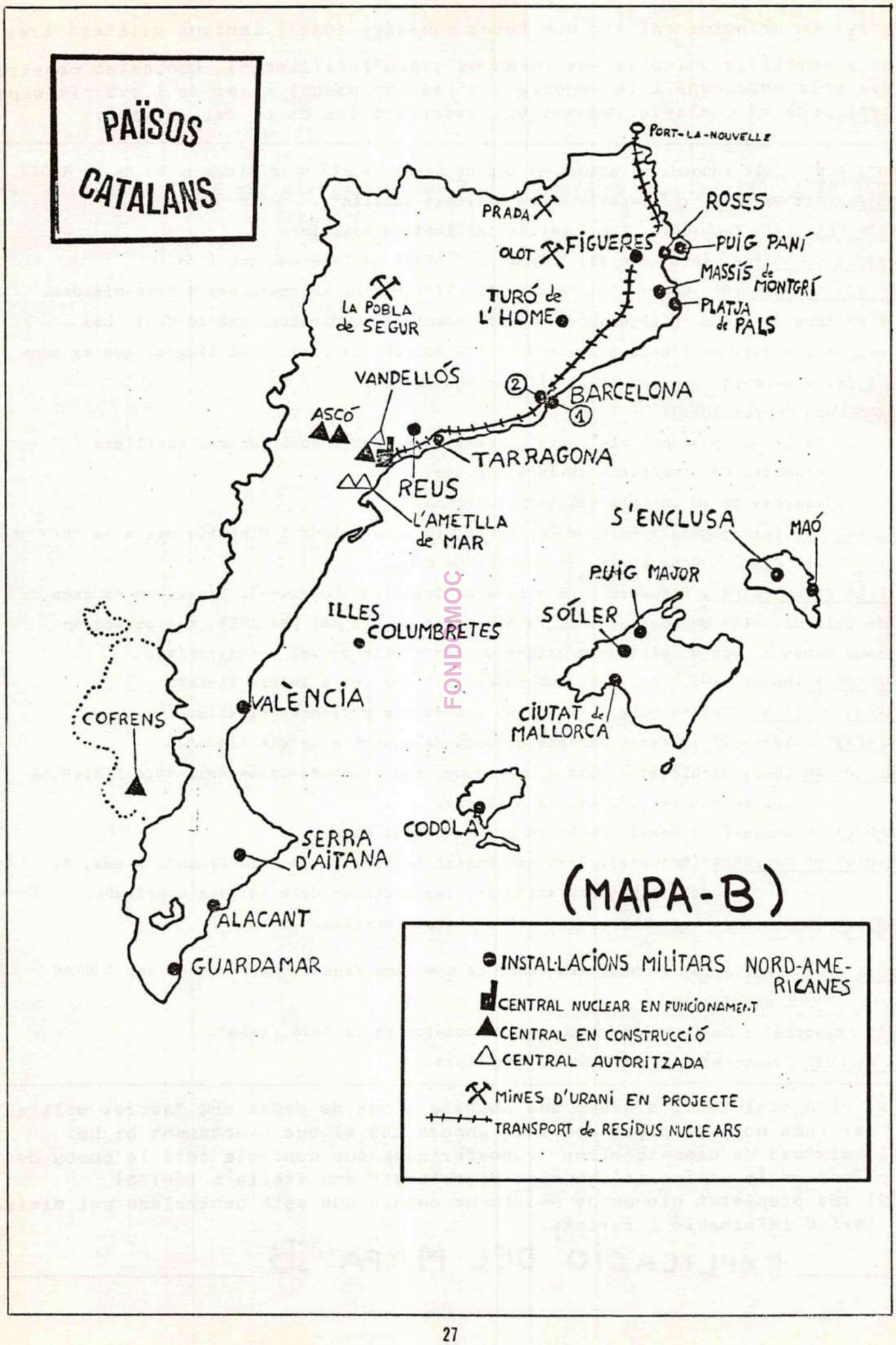
PAÏSOS CATALANS
PORT-LA-NOUVELLE
PRADA
ROSES
OLOT
FIGUERES
PUIG PANÍ
MASSÍS de MONTGRÍ
LA POBLA de SEGUR
TURÓ de L'HOME
PLATJA de PALS
VANDELLÓS
BARCELONA
ASCÓ
TARRAGONA
REUS
L'AMETLLA de MAR
S'ENCLUSA
MAÓ
PUIG MAJOR
SÓLLER
ILLES COLUMBRETES
VALÈNCIA
COFRENS
CIUTAT de MALLORCA
CODOLA
SERRA D'AITANA
ALACANT
GUARDAMAR
(MAPA-B)
INSTAL·LACIONS MILITARS NORD-AMERICANES
CENTRAL NUCLEAR EN FUNCIONAMENT
CENTRAL EN CONSTRUCCIÓ
CENTRAL AUTORITZADA
MINES D'URANI EN PROJECTE
TRANSPORT de RESIDUS NUCLEARS

FONDO MOC

NOTA$_1$: En principi cal dir que totes aquestes instal.lacions militars tret dels ports(els vaixells americans hi tenen"facilitats"), han estat construïdes pels americansi la majoria d'elles han passat a ser de l'exèrcit espanyol(però en qualsevol moment els americans les poden fer servir).

PUIG PANÍ (Alt Empordà) : situat al Cap de Creus, a 613 m. d'altitud. Hi ha un RADAR.
TURO DE L'HOME.Estació de comunicació amb dos radars. En l'actualitat,és espanyola.
ROSES (Alt Empordà) :Té instal.lacons militars auxiliars.

FIGUERES (Alt Empordà) : També amb instal.lacions auxiliars

(1) MASSÍS DE MONTGRÍ (Alt Empordà) : Estació "LORAN" de Telecomunicacions.

(2) PLATJA DE PALS (Alt Empordà) : "RADIO LIBERTY". Potent emissora amb 8 transmissors, 4 antenes de 170 m. d'alçada.(Ha tingut vinculacions directes amb la CIA). Les despeses anuals de l'emissora són de 4.000 milions de ptes. i el lloguer que es paga a l'Estat espanyol passa dels 14 milions anuals.

BARCELONA (Barcelonès):

1) Molls del port per als vaixells americans, amb instal.lacions auxiliars i dipòsits de provisions de la"VIa Flota" .

2)Casernes de la policia militar americana.

TARRAGONA (Tarragonès) : Port de la ciutat, instal.lacions i dipòsits per a la "VI Flota"

REUS (Baix Camp) : Base aèria amb unitats de caça.

ILLES COLUMBRETES : situades a 36 milles de Castelló (La Plana). Serveixen de camp de tir dels vaixells de guerra. S'hi fa exercicis de tir des del 1957, que provoquen greus danys al ric ecosistema d'orígen volcànic. (15 proves trimestrals).

VALÈNCIA (Horta) :Part del port amb instal.lacions per a la"VIa Flota".

(a) SERRA D'AITANA (Marina Baixa): Base amb rampes per a llençar missils.

ALACANT (Alacantí) : Instal.lacions al port de suport a la"VIa Flota".

(1) GUARDAMAR (Baix Vinalopó) : Base de comunicacions troposfèriques de la "VIa Flota",té una antena de 470 metres d'alçada.

CODOLA: Eivissa (Pitiüses). Aeròdrom prop d'aquest poble.

CIUTAT DE MALLORCA (Balears): Port amb instal.lacions de la "VIa Flota". A més, és un dels llocs preferits per les vacances dels soldats americans.

(a) SÓLLER (Mallorca): Base amb rampes per a llençar missils.

(1) PUIG MAJOR (Mallorca) : Base amb radar de comunicacions troposfèriques amb l'OTAN i amb ITÀLIA.

MAÓ (Menorca) : Molls del port que són propietat de la "VIa Flota".

(1) S'ENCLUSA (Menorca) : Instal.lacions auxiliars.

(a) NOTA$_2$:cal tenir present que aquests tipus de dades són "secret militar" per tant no s'ha pogut esbrinar encara tot el que exactament hi ha.
(1):sistema de comunicacions troposfèriques que controla tota la costa de l'est de la península(comunica directament amb Itàlia i l'OTAN)
(2) :de propietat plenament americana encara que està controlada pel ministeri d'informació i turisme.

EXPLICACIÓ DEL MAPA B

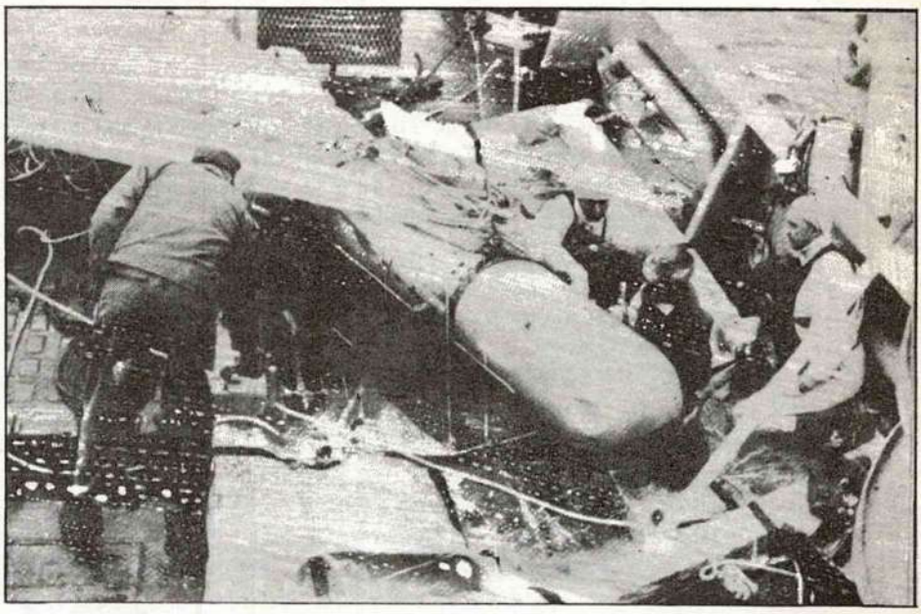

Foto superior dreta.La quarta bomba de Palomares és rescatada del fons del mar, setanta-nou dies després de caure de l'avió que la transportava.

Foto esquerra.L'imperialisme cultural nord-americà també s'apoderà de la literatura infantil i juvenil amb la intenció de difondre "l'american way of life".

FONDO DOC

Foto inferior. Base naval de Rota.

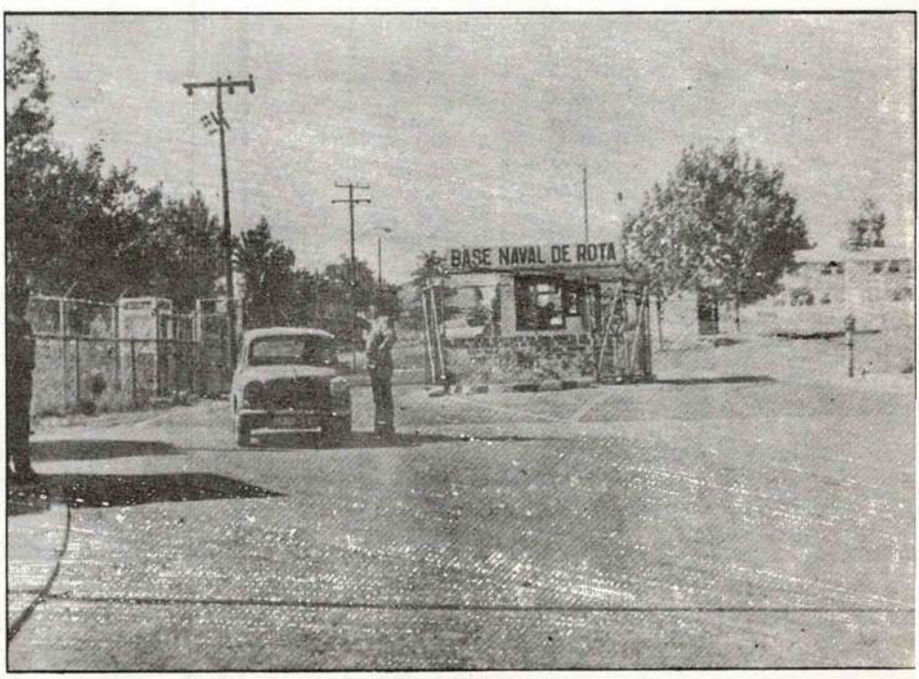

LA REALITAT DE L' OTAN

Si volem comprendre els veritables mòbils que justifiquen, o millor dit, que expliquen, l'existència de l'OTAN, ens cal, com a primer pas, reduir a l'absurd la causa oficial que legitima la seva existència: el perill d'un atac militar soviètic sobre Europa. Com sigui que en aquest treball ja n'hem parlat amb una certa extensió, aquí ens limitarem tan sols a completar i sistematitzar el problema.

Si se'ns pregunten els motius en virtut dels quals creiem que l'amenaça soviètica sobre Europa és supèrflua, caldrà que la nostre resposta operi a diferents nivells perquè, en definitiva, són múltiples les causes de la no agressivitat soviètica.

A nivell econòmic, les relacions entre els estats del Pacte de Varsòvia i els de l'OTAN són cada vegada més intenses[1]. Això s'explica fàcilment si interrelacionem els interessos de l'URSS i els del capitalisme occidental, en general. A l'Unió Soviètica li és necessari recórrer als productes, als crèdits i a la tecnologia occidental a causa de "el exigu desenvolupament de les forces productives en la majoria de les àrees socialistes"[2]. Quant als estats capitalistes desenvolupats és "la crisi de superproducció que ofega al món capitalista (la que) projecta a les seves forces productives i els seus excedents de capital cap al món socialista"[3]. Aquesta interdependència econòmica entra l'àrea capitalista i la "socialista" és, evidentment, un excel.lent amortidor de qualsevol temptació bèl.lica. Com diu Gunther Frank:"quin dubte cap que aquest interès econòmic comú és una de les raons més importants per a la distensió entre els EUA i Occident en general per una part i la Unió Soviètica per una altra"(entrevista a "Transición",núm.2, pàg.32).

D'altra banda, a nivell militar, la Unió Soviètica ha de defensar-se de dos perills; un és el que representa la Xina que, paradoxalment, i en virtut de la seva Teoria dels Tres Mons, considera a l'URSS com el seu principal enemic, i l'altra és, evidentment, el d'un atac nord-americà. En conseqüència la Unió Soviètica no podria militarment adoptar posicions ofensives encara que volgués doncs es troba virtualment rodejada.

A més, des d'un punt de vista polític, resultaria molt difícil per a la burocràcia soviètica enviar el poble a una guerra. No oblidem que aquell estat ha passat una revolució, una guerra civil i dues guerres mundials, en l'última de les quals perdé més de 20 milions de persones. Es comprenen, per tant, els desitjos de pau dels soviètics, desigs que els grups dominants, encara que sols sigui per propia conveniència política, estaran obligats a respectar.

Finalment, hem de tenir en compte un fet que, encara que evident, els dirigents del estats occidentals i sobretot dels EUA no han vol gut mai escoltar, i és que la Unió Soviètica mai no ha demostrat el més mínim desig d'expansionisme sobre Europa. I si ara recordem allò que comentavem en un apartat anterior; és a dir, que el Pacte de Varsòvia va ser creat 6 anys després de l'OTAN, comprendrem com el Pacte de Varsòvia és una organització militar controlada per l'URSS que"serveix" per a subjectar sota la seva àrea de dominació i d'influència els pobles de l'Europa de l'Est.Més que no pas una organització de caire agressiu envers el món capitalista, el Pacte de Varsòvia és una organització de caire agressiu envers el seu propi territori interior, exactament igual que, com acabarem de veure, és l'OTAN.

Desmitificat, segons la nostra manera d'entendre, el perill d'un atac soviètic sobre Europa, passarem a explicitar les causes pregones que animen l'OTAN, allò que li dóna la seva raó d'existir als ulls dels seus creadors, les classes dominants dels estats capitalistes, la burgesia monopolista. I per a trobar aquest "leiv-motiv" no hi ha res millor que estudiar, d'una banda, la seva actuació política en els seus gairebé 30 anys d'existència, i d'una altra, qui mana a aquest enorme engranatge militarista que és l'Aliança Atlàntica.

Quant a la seva actuació política, és a dir, quant a saber quines són les coordenades que orienten l'Aliança, no ens serà pas una tasca difícil si considerem els casos que aquí presentem , i que, d'alguna manera, ja hem anat veient al llarg del dossier :

* La pertinença de Portugal a l'Aliança des de la seva creació. Com pot ser que una organització que es qualifica democràtica accepti l'ingrés d'un país controlat per una brutal dictadura, la de Salazar i Caetano ?.

* El cas de l'Estat espanyol. Ja hem dit que si no ens van voler ficar abans a l'Organització no va ser pas perquè calés salvaguardar la puresa democràtica de l'Aliança sinó perquè l'odi popular al franquisme en alguns estats de l'OTAN ho feien políticament inviable, i perquè l'Estat espanyol quedava, de fet, integrat dins el món de l'Aliança amb la firma dels tractats militars amb els EUA.

* El suport que l'OTAN donà a la dictadura dels coronels a Grècia i possiblement a la mateixa consumació del cop d'estat (abril del 1967). Llegim en el llibre "La OTAN, callejón sin salida": "Porque el pueblo griego sabe muy bien que el principal punto de apoyo del régimen de los coroneles negros fue el Pacto del Atlántico. En septiembre de 1970 los EEUU remprendieron el suministro de material bélico a aquel régimen y les proporcionó tanques, aviones y barcos de guerra. La ayuda militar de los EEUU a Atenas en el año 1970 y 1971 ascendió a 106.900.000 dólares por año, por término medio. Las maniobras militares 'Hellenic Express' realizadas en el norte de Grecia el 1972 con participación de tropas norteamericanas, germano-occidentales, italianas y belgas fueron una evidente manifestación de solidaridad de los líderes de la OTAN con la Junta Militar Griega."

* El suport de l'OTAN a un intent de cop d'estat feixista a Itàlia:"L'opinió pública italiana revela creixent inquietud pel fet que la presència militar de l'OTAN propicia l'activitat de les forces reaccionàries d'extrema dreta. La premsa dels països occidentals ha comunicat repetides vegades que els complots de la reacció contra el règim democràtico-burgès a Itàlia estan lligats d'una manera o d'una altra a l'OTAN; que precis ament les bases de l'OTAN proporcionen a les forces subversives feixistes ajut material i militar, orientacions i directrius. S'informa, en particular, que alts caps militars -els generals Nardella i Ricci; el tinent coronel Spiazzi i altres complicats en les activitats de l'organització "Rosa di Venti" (organitzadora d'un cop d'estat)-estiguessin relacionades de mode directe o indirecte amb el comandament de l'OTAN en la zona meridional d'Europa i amb els Estats Majors nord-americans a la ciutat de Vicenza. El neofeixista Roberto Cavallero declarà amb tota franquesa a la revista italiana "L'europeo" que s'havia rebut la conformitat del Quarter General de l'OTAN per a donar el cop d'estat. I gràcies únicament a les forces patriòtiques del país la bendició de l'OTAN no passa de ser una vacuïtat")Pag.223."La OTAN, callejón sin salida").

* La seva postura imperialista en conflictes aliens a la seva pretesa funció de defensa europea. Així donà descarat suport militar a Portugal pel manteniment de les seves colònies africanes (Angola, Guinea Bissau i Mozambique), proporcionant a la metròpoli tot tipus d'armament, o als francesos en la guerra d'Indo-xina durant la qual l'OTAN expressà "l'admiració sense reserves vers l'heròic i perseverant combat realitzat per les Forces Franceses i els exèrcits dels Estats Associats contra l'agressió comunista. El Consell de l'OTAN es complau a reconèixer que la resistència de les Nacions Lliures en el Sud-est asiàtic, així com a Corea, està en completa harmonia amb els objectius i els ideals de la Comunitat Atlàntica" (ressolució del Consell de l'OTAN, 1'any 1952). Però aquesta postura imperialista no és ja purament història sinó que segueix plenament vigent, cosa que podem comprovar amb el suport conjunt d'alguns membres de l'Aliança al Zaire, en defensa del règim corrupte de Mobutu, o bé en els intents de globalitzar l'Aliança, és a dir, d'integrar estats d'Àfrica o d'Amèrica del Sud, com ara el Zaire, Sudàfrica, Marroc, Rodhèsia, Brasil i Argentina, tal com demanà Carter, a rel del conflicte del Zaire, en el seu discurs en la seu de l'Organització, fet el 30 de maig d'enguany.

* La ingerència de l'OTAN en els afers propis dels estats membres. Així, vetà la participació de Portugal a les reunions de l'Aliança quan els comunistes ocuparen algunes carteres ministerials a Itàlia , o intentà impedir que el PCI guanyés les eleccions (i fos pels motius que fos, no les guanyà) emetent un comunicat el gener del 78 que instigava als italians

perquè no votessin als comunistes. O el cas encara més recent d'Islàndia (agost del 78) en el qual les pressions nord-americanes i de l'OTAN han fet que, en principi, el partit més votat del país, "L'aliança del poble" (de tendència comunista) no encapçalés el nou govern, tot i que els comunistes prometessin no retirar Islàndia de l'Organització. Aquesta constant actuació de l'OTAN contra els partits comunistes occidentals no deixa de posar al descobert una de les més greus contradiccions de l'Aliança: la ideologia de l'OTAN, visceralment reaccionària i anti-comunista xoca amb la pròpia realitat dels estats que la composen; és a dir, uns partits comunistes i socialistes cada cop amb més representació parlamentària.

Finalment diguem, per acabar aquest repàs a l'actuació política de l'OTAN, que és possible que assistim en aquests propers mesos (si no s'està produint ja) a una altra brutal ingerència atlantista en el nostre estat veí, Portugal. No és casualitat que l'almirall Souto Cruz, lligat a l'OTAN, hagi estat nomenat sots-cap de l'Estat Major*. Tot fa pensar que el període sorgit de la revolució dels clavells està a punt de tancar-se definitivament per a deixar pas a una nova dictadura, a la implantació de la qual possiblement contribuirà l'OTAN.

Estudiada ja l'actuació "gloriosa" de l'Aliança Atlàntica en aquests anys, tan sols en queda anal.litzar qui mana a l'OTAN. En teoria, i segons els estatuts de l'Organització, no hi ha cap membre hegemònic; ara bé, tothom sap -i fins i tot els pro-atlantistes ho reconeixen obertament- que l'OTAN està controlada sobretot pels EUA. Això no costa gens de veure. Tan sols mirant qui ocupa els principals comandaments de l'Aliança (els nord-americans controlen el SACEUR i el SACLANT) o sabent que, de fet, l'OTAN no pot utilitzar armes atòmiques pròpies sinó que aquestes les tenen els nord-americans i les empraran quan volguin i pel que volguin ja que als EUA hi ha una llei, la llei Mac-Mahon, que obliga a mantenir les armes atòmiques sota estricte control nacional; tan sols considerant aquests factors, dèiem, esdevé clarissim que qui mana a l'OTAN són els EUA. I prou que se n'ha aprofitat d'aquestes circumstàncies, emprant les bases per a resoldre conflictes particulars (p.ex.:els de l'Orient Mitjà) o decretant alertes nuclears sense haver consultat prèviament amb els altres estats membres i guiat exclusivament pels seus interessos.

Ara que estem assabentats de qui mana a l'OTAN i de com aquesta organització ha actuat al llarg dels seus 30 anys de vida, ens trobem ja en condicions de saber quins interessos i quins objectius defensa. Els interessos que l'OTAN protegeix no són altres que els del capitalisme monopolista sota l'hegemonia nord-americana, i la seva principal funció, a més de la de revitalitzar temporalment l'economia capitalista mitjançant les despeses d'armament, no és tant la de protegir-se d'una hipotètica agressió del Pacte de Varsòvia, com la d'aixafar qualsevol moviment progressista a l'interior dels estats membres, i encara a l'exterior(Indo-Xina, Zaire).

Per una vegada, doncs, estem obligats a donar la raó a l'OTAN i és en allò que digué amb tota la franquesa del món, el general Alexander Haig, comandant suprem de les forces de l'Aliança Atlantica, en el seminari sobre l'Estat espanyol i l'OTAN celebrat a Anglaterra el 15 d'abril del 1978:"la pertineça d'un país a l'OTAN és una garantia contra el desenvolupament de determinats processos revolucionaris". THANK-YOU, MR.HAIG ! ! .

FONDMIC

N O T E S :

1.- Algunes dades a tenir en compte són: a-) Dependència de l'exterior del països de l' Est:Polònia (20%), Hongria (40%), l'URSS (3,9%); b-) en el període 1971-75, els contractes industrials de cooperació a llarg terme entre els països de l'Est i de l'Oest passen de 200 a 1.000; c-) l'URSS ha obtingut crèdits entre gener del 75 i juliol del 76 per valor de 900 milions de dòlars en els mercats europeus; etc,etc.

2.- Pag.261 de "El imperialismo capitalista".

3.- Idem nota 2.

ELS MOVIMENTS ANTI-OTAN

-CAMPANYA PEL DESARMAMENT NUCLEAR A ANGLATERRA

El 15 de gener de 1958 comença la campanya pel desarmament nuclear (CND), a l'Anglaterra. Un dels punts del programa era demanar que el govern anglès adoptés una postura de desarmament amb la conseqüent renúncia unilateral i incondicional de fer ús d'armes nuclears.

Les mobilitzacions consistiren principalment en marxes multitudinàries fins la fàbrica d'armes atòmiques d'Aldermaston i duraren des de l'abril del 1958 fins al 1963, any en què fou clausurada l'esmentada instal.lació.

Des del 1960 el moviment pel desarmament s'havia dividit en dos: una part era favorable als mitjans d'acció tradicionals (dins d'una legalitat), l'altra part s'inclinava més aviat cap a una activitat militant centrada en l'acció directa i la desobediència civil. Aquesta segona part es constituí en el "Comitè dels Cent" presidit per Bertrand Russell que també havia estat un dels fundadors de la CND.

L'any 1961 es fan dues marxes, una que partia d'Aldermaston, i l'altra d'una base nord-americana de l'OTAN situada a Essex.

Aquests primers tres anys representaven un desvetllament i unes mobilitzacions sense precedents, encara que a nivell de decisions governamentals no s'havia aconseguit res pel que fa al desarmament nuclear.

El Comitè dels Cent (creat l'hivern del 1960-61) esdevé el catalitzador i l'expressió de la línia d'acció directa. L'any 1961 es fan accions de gran magnitud com la marxa i el bloqueig del ministeri de defensa per 50.000 persones en silenci. A l'entrada del ministeri hi penjaren un cartell que deia:"Revocació immediata de l'acord sobre bases de submarins que fan venir"Polaris" a Anglaterra; rebuig total per part del nostre país a les armes nuclears i a qualsevol tipus de política o aliança que en sigui favorable". Posteriorment comença una dura repressió i els empresonaments de manifestants arriben en algunes ocasions al nombre de 1.000.

El moviment passa de"l'unilateralisme pur i simple" a un "neutralisme positiu", és a dir, passa de ser una campanya per un punt concret a ser una campanya més àmplia, per una nova política exterior que implicaria la sortida de Gran Bretanya de l'OTAN i l'enfocament d'una posició europea independent, orientada cap a solucions de desarmament a l'estil de les que s'anomenava en el Pla "Rapacki" (consistent a assolir el desarmament dels estats alemanys i de Polònia)

Les resolucions de la conferència de la CND del 1962 es concretaren en l'exigència de:

* la retirada de l'OTAN i el desmantellament de les aliances militars basades en les armes nuclears, com un pas lògic cap a una política de neutralisme positiu;
* posar fi a l'entrenament i l'establiment de tropes estrangeres a Anglaterra;
* ple suport a la distensió a Europa, especialment al Pla Rapacki;
* la formació d'un "Club No-Nuclear", integrat pels paisos no alineats que renunciïn a les armes nuclears;
* la creació de zones lliures no nuclears i neutrals em diverses parts del món, amb l'esperança que els països interessats instin l'ONU a fi que envii

Un aspecte de la Marxa Internacional pel desarmament de Metz a Verdum el 1976

FONDO CIDOC

grups d'inspecció per a verificar que no hi ha armes nuclears en el seu territori, i d'aquesta manera, que l'ONU desenvolupi i posi en pràctica mètodes d'inspecció;

* negociacions immediates de cara a una sistematització pacífica de la qüestió de Berlín que inclogui així mateix, el reconeixement del Pacte de l'Alemanya de l'Est i la reafirmació del Pacte de Postdam pel que fa a la línia Oder-Neise (frontera entre Polònia i Alemanya).

El febrer del 1965 més de 500 joves partidaris de la pau celebraren a Londres una manifestació de protesta contra la creació de les forces nuclears de l'OTAN. Els manifestants desfilaren davant les ambaixades dels països signataris del Pacte Atlàntic i lliuraren a llurs representants cartes de protesta; els organitzadors foren la CND i el Comitè dels Cent.

"La rebel.lió contra l'armament nuclear i contra la bomba atòmica, simbolitzava en realitat una rebel.lió més general contra la societat que no pas contra la bomba per sí sola" (Massimo Teodori."Las nuevas izquierdas europeas". Volum I, pag.79. Ed.Blume).

-HOLANDA

El gener del 1965 una gran manifestació de partidaris de la pau omplia els carrers d'Amsterdam. Els manifestants impugnaven els plans de creació de les "Forces Nuclears Multilaterals". El 9 de gener 15.000 persones van fer una marxa de set quilòmetres cridant:"No a les Forces Nuclears Multilaterals", "Les Forces Nuclears Multilaterals no són per als holandesos",...Al voltant d'aquestes consignes s'hi uniren comunistes, socialdemòcrates d'esquerra, pacifistes i afiliats a organitzacions catòliques. Era la resposta a la iniciativa llançada pel Comitè Holandès de la Pau i pel Comitè de 1961 per la Pau. Després de la manifestació, en un míting s'aprovà un missatge dirigit al Parlament holandès per impedir la participació d'Holanda en "Les forces nuclears multilaterals".

L'estiu del 1974 se celebrà un congrés del Partit Polític Radical (PPR) integrant de la majoria governamental. El congrés transcorregué sota el signe d'una profunda crítica a l'OTAN. La majoria dels delegats van votar a favor d'una moció que comdemnava energicament les activitats de l'OTAN i exigia que Holanda abandonés aquesta organització. En rebutjar la pertinença a l'OTAN, la moció recalcava que la propia existència d'aquest bloc polític i militar és un obstacle en el camp de la pau i de la seguretat d'Europa. Entre els assistents al Congrés despertà una gran indignació la pressió que els estrategues de l'OTAN exerceixen sobre Holanda per obligar-la a participar en la nova ronda de la cursa armamentista (malgrat la distensió internacional, que és aplaudida per l'opinió pública holandesa).

Amb l'agreujament de les dificultats econòmiques del 1974, el govern d'Holanda es proposava reduir les assignacions per a finalitats militars, però, coaccionat per l'OTAN renuncià a aqests plans.

-DINAMARCA

El 1974 va aconseguir una extensió notable el moviment que propugnà la sortida de Dinamarca de l'OTAN. En el país se celebraren manifestacions multitudinaries de protesta contra la permanència en aquest bloc. El 24 d'agost del 1974 milers de manifestants desfilaren pels carrers i plaça central de Copenhague amb pancartes que proclamaven:"L'OTAN, arma de l'imperialisme". En les manifestacions participaren representants dels diferents partits polítics, dels sindicats i de les organitzacions juvenils. Els oradors que parlaren als mítings van recalcar que l'OTAN sempre ha donat suport i dóna suport als règims anti-democràtics i a la política anti-popular; varen exigir que Dinamarca apliqués una política exterior independent i defensés activament la neutralitat i el desarmament.

Fundació

-ALEMANYA: campanya contra el rearmament

En la primera meitat dels anys cinquanta va comencar en el país un llarg debat sobre el rearmament. El debat arribà al Parlament el 1952 i fou força dur en el trienni 1954-1956. Foren primordialment exigències internacionals lligades a l'equilibri dels blocs les que imposaren el rearmament a la RFA, tema al qual el setembre de 1954 dedicaren una conferència a Londres els"nou occidentals". El febrer del 1954 es votà una modificació a la constitució amb la que s'imposava el servei militar obligatori i, a finals d'aquest mateix any, després de la conferència de Londres, al Parlament s'aprovava per 287 contra 260 vots una llei que autoritzava al rearmament de la RFA i, al mateix temps, l'ingrés del país a l'OTAN.

"L'evolució interna de la RFA, el rearmament i la constitució d'un exèrcit alemany seguint les decisions de Londres porten en sí mateixes l'amenaça d'un estat autoritari i militarista que significaria la fi dels esforços del moviment obrer alemany per la construcció d'una democràcia política, social i econòmica"(Pàg.126 de"Las nuevas izquierdas europeas").

El 23 de març del 1958 es va formar a Frankfurt el moviment "Lluita contra la mort atòmica", integrat per unes 40 personalitats del món polític, intellectual, sindical i representants de les esglèsies protestants.

El 1958 se celebrà la marxa anual de Pasqua amb una afluència massiva de sindicalistes, socialdemòcrates i ciutadans amb el lema de protesta:"La mort atòmica".

La socialdemocràcia que conjuntament amb les centrals sindicals, organitzà totes les campanyes anti-nuclears, després de la seva derrota a les urnes el 1957, realitzà un canvi radical en la seva postura anti-nuclear que va arribar fins i tot a manifestar-se en contra d'aquestes campanyes. Malgrat el canvi ideològic de la socialdemocràcia, les marxes de Pasqua continuaren organitzant-se i l'any 1967 aplegaren unes 150.000 persones que se sentien motivades pels temes crucials del moment.

FONDOMOC

-GRÈCIA

Quan fou derrocat el règim feixista dels "Coronels Negres" i va pujar al poder un govern democràtica; una de les primeres mesures d'aquest fou acordar el 14 d'agost del 1974, la sortida de Grècia de l'organització militar de l'OTAN.

La població de Grècia donà suport a aquesta mesura. A tot el país van tenir lloc manifestacions anti-americanes i contra l'OTAN. El 16 d'agost del 1975, en una d'aquestes manifestacions van desfilar-hi unes 10.000 persones. L'endemà, 20.000 manifestants van intentar penetrar a la base de portaavions dels EUA a Heraclion (illa de Creta). Se celebraren també manifestacions anti-americanes a Atenes i Salònica.

-SARDENYA

El Cercle Juvenil d'Orgosolo, a la província de Nuoro, l'any 1969 organitzà l'ocupació de les terres comunals de pastura que havien estat destinades pel govern central i l'OTAN a camps d'exercicis militars. La mobilització triomfant de tot Orgosolo: homes, dones, vells i infants, fou una de les gestes sardes més importants, influides indirectament pel maig francès del 68, i més directament per les mobilitzacions estudiantines d'Itàlia que seguiren al maig francès.

L' abril del 1974 diverses societats italianes que agrupaven biofísics, biòlegs i científics d'altres especialitats, feren pública una declaració en què expressaven el seu neguit per l'amenaça de contaminació de les aigües del litoral amb sediments radioactius. En concret, plantejaren el desmantellament de la base de submarins nuclears nord-americans a l'illa de la Maddalena, al costat de Sardenya.

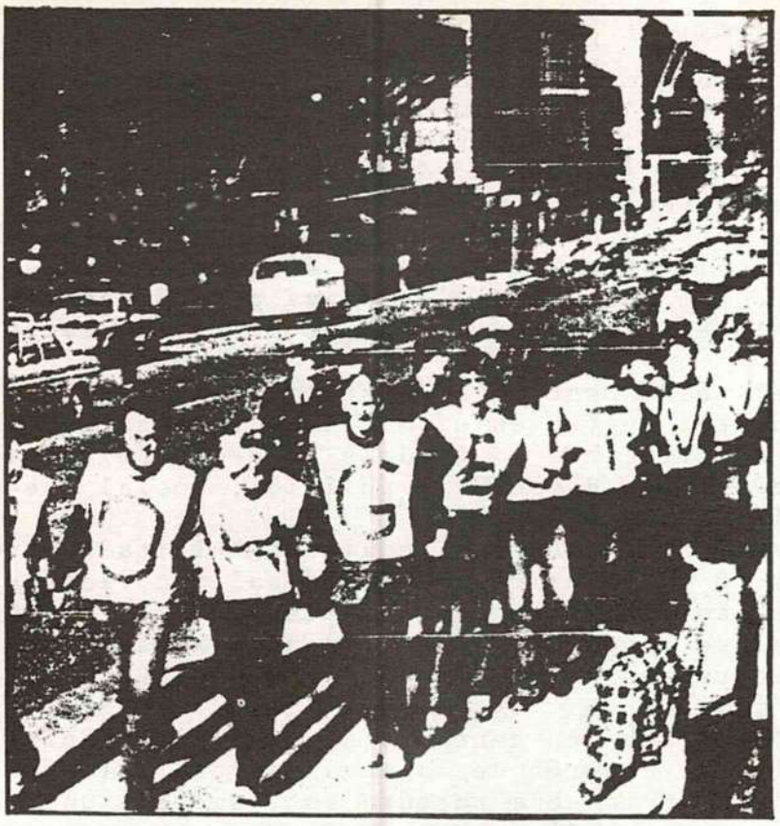

Teatre de guerrilla contra l'OTAN a Noruega amb motiu de la visita de Kissinger el maig del 1976

-ESCÒCIA

La lluita per la desaparició de les bases d'estratègia militar de l'OTAN a Escòcia va dirigida concretament contra la presència de submarins nuclears armats amb missils "Polaris" i més de 1.000 caps nuclears de combat a només 45 kilometres de la ciutat de Glasgow. Les accions de grans sectors de l'opinió pública escocesa veuen la necessitat no només de fer fora aquestes bases sinó també de reduir les despeses militars.

-o-o-o-o-o-o-o-

EN DEFINITIVA:

L'OTAN ÉS UN INSTRUMENT DEL MILITARISME, I PER AIXÒ LI PERTOCA UNA RESPONSABILITAT CONSIDERABLE PER L'INCREMENT DE LES DESPESES MILITARS I PELS EFECTES QUE ORIGINEN: CRISIS ECONÒMIQUES I MONETÀRIES, EMPITJORAMENT DE LES CONDICIONS DE VIDA DE LA CLASSE TREBALLADORA I ATEMPTATS CONTRA ELS DRETS DEMOCRÀTICS DELS POBLES.

FONDOMOC

DAVANT D'AQUESTES CONSEQÜÈNCIES DE LA POLÍTICA DE L'OTAN CAL LLUITAR PER ACONSEGUIR:

* DISTENSIÓ I COOPERACIÓ INTERNACIONALS;
* REDUCCIÓ DE LES DESPESES MILITARS;
* LA PAU, LA SEGURETAT I LA COOPERACIÓ QUE PORTA, IMPLÍCITAMENT, LA LLUITA CONTRA L'AMENAÇA NUCLEAR I LA FI DE LA CURSA D'ARMAMENTS.

PER ASSOLIR AIXÒ, ÉS IMPRESCINDIBLE CRIDAR :

- NO ALS PACTES MILITARS ! !
- NO A L'OTAN ! !

B I B L I O G R A F I A

* H. MAGDOFF. "La era del imperialismo". Ed.Actual.
* J. GALTUNG. "L'OTAN:cal reemplaçar-la, i per quina altra cosa?"(IRG).
* "OTAN, un amor que no nos va". "La calle" núm.11.
* J. FINKELSTEIN. "Vers une nouvelle doctrine de l'OTAN aux Etats Unis". Cahier núm3 de la Fondation pour les Etudes de la Défense Nationale.Abr-76.
* J. GARCIA PETIT. "España y la política de bloques". "Mundo".1-1-1977.
* J. ALDEBARAN. "OTAN a la fuerza". "Triunfo", 18-3-1978.
* S. PERINAT. "La OTAN no nos necesita". "El País", 13-4-1978.
* G. MENAHEN. "La ciencia y la institución militar". Ed.Icaria.
* BARAN I SWEEZY. "El capital monopolista". Ed.Siglo XXI.
* D. SENGHAAS. "Armamento y militarismo". Ed.S.XXI.
* "La carrera de armamentos". E.M.A. .
* J. ACOSTA SANCHEZ. "Crisis del franquismo y crisis del imperialismo".Anagrama
* S. VLADIMOROV, L.TEPLOV."La OTAN,callejón sin salida".Ed.Progreso de Moscú.
* "NATO Handbook". March 1978. Nato Information Service Brussels.
* "ALVAREZ DE CASTRO". "España en la OTAN?". Manifiesto Editorial.
* V. FISAS. "España y la OTAN". C.A.C. .
* V. FISAS. "El militarismo en España". C.A.C. .
* V. FISAS. "La cursa dels armaments i la inseguretat internacional"."Avui",28-5-1978.
* J. ROCA. "La guerra de los satélites". Marc del 1978. C.A.C. .
* M. BAPTISTA GUMUCIO."De las guerrillas a la escalada nuclear".Ed.Alfa.
* M. REICH."Gastos militares en la coyuntura americana"Monthly Review.nº 7.
* Dossier:"Los Yankees aquí"."Saida" 15-21 febrer del 1978.
* "Navarra bombardeada". "Alfalfa", juny del 1978.
* M. TEODORI. "Las nuevas izquierdas europeas". Ed.Blume.
* F. SALAS LOPEZ."España,la OTAN y los organismos internacionales".Ed.Nacional.
* E. HARO TECGLEN. "Neutralismo""Mundo-Diario"2-7-1978.
* E. HARO TECGLEN. "España entre la guerra tibia". "Triunfo", 1-7-1978.
* "Al borde de la guerra tibia". "Cambio-16", 25-6-1978.
* L. OTERO. "Mejor neutrales", "La calle", 2-4 abril del 1978.
* "Ingreso en la OTAN: el pueblo debe decidir", La Unión del Pueblo, 12-4-1978.
* A. MOYA MORENO. "El ingreso de España en la OTAN". "El País",14-6-1978.
* "Un matrimoni que no interessa"."L'hora socialista", abril del 1978.
* "No a la OTAN", "El Socialista" de 2-4-1978.
* "Dossier OTAN", C.A.C. .
* "OTAN, un acoso progresivo a la independencia de España","Triunfo,marc 78".
* E. CHAMORRO i I. FONTES."Las bases norteamericanas en España". Ed.Euros.
* ACOSTA SANCHEZ. "El imperialismo capitalista". Ed.Blume.

Fundamos

A P È N D I X 1

-Actualització de l'article "Les relacions OTAN-Estat espanyol"

En aquests moments la possible entrada a l'OTAN sembla accelerar-se, tant per part d'aquest bloc com per part de la UCD. Els darrers esdeveniments són força indicatius en aquest sentit:

* El canvi del titular del ministeri de defensa, qua passa de mans d'un militar a un civil: Rodríguez Sahagún, homologant-nos als altres estats de l'Aliança Atlantica.

* Les declaracions d'aquest ministre a favor d'una reforma de les FF.AA. cara a l'ingrés a l'Aliança.

* Interès de Rodríguez Sahagún en potenciar la indústria bèl.lica i l'exportació d'armament (recordem que R.Sahagun fou ministre d'Indústria i president d'organitzacions empresarials).

* Interès en augmentar el pressupost militar amb l'excusa que es gasta poc en armes quan de fet no és més que un engany que ens fan amb les xifres .

* Les visites de Harold Brown, secretari de defensa dels EUA, Cyrus Vance, secretari d'Estat, i, potser la del president Carter. Encara que declarin que no venen a pressionar és evident que estan força interessats en el nostre ingrés; si no per que tant mutisme en les declaracions oficials sobre la seva visita ?.

Volem fer saber, des d'aquí, que la lluita contra l'OTAN augmenta progressivament; a les Canàries hi ha una forta oposició popular a la base aeronaval d'Arinaga, a Galícia tot just comença l'oposició al projecte d'una altra base i a Mallorca, a la diada mundial contra l'energia nuclear la gent cridava:"Fora nuclears, fora l'OTAN ! " .

Barcelona, 9 de juny del 1979

FONDOMOC

A P È N D I X 2

-Errades del dossier

-Pag.15, nota 4 : falta "4" (dades de les universitats).

-Pag.17, línia 10 : on diu "entrevista Franco-Eisenhower" ha de dir "entrevista Franco-Connolly (comandant de les forces navals nord-americanes)".

-Pag.20, línia penúltima : on diu "el president del PEN" ha de dir "el president del JEN (Junta de Energía Nuclear)".

-Pag.27 : hi falten les mines d'urani en projecte de Les Guilleries-Collsacabra (Osona) i la Segarra.

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

INFORMACION DEL GRUPO DE CACERES

El grupo de Objetores/as de conciencia de Cáceres lo formamos en la actualidad seis (dos mozas y cuatro mozos), con distintos grados de compromiso y "antigüedad" en el grupo. Es bastante determinante el hecho de que vivimos juntos tres miembros del grupo, con lo cual la cosa queda bastante centrada en nuestro piso (C/ Diana, 7-1º izda), pues el motivo de vivir juntos ha sido en gran parte la objeción de conciencia.

Este es el segundo año que lleva funcionando el grupo: hay un objetor ya declarado y otro se declarará dentro de dos meses.

Pues bien, en el trabajo del grupo para este curso hemos partido de la poca difusión que existía en Cáceres de la objeción de conciencia, y, por tanto, nos trazamos como objetivo general el crear una conciencia favorable a la comprensión de nuestros planteamientos como OC, sobre todo teniendo en cuenta que dentro de pocos meses tenderemos que tomar una postura ante la ley de OC, en otras palabras, no queríamos que nuestra postura de OC fuera exclusivamente individual, sino que pudiera ser comprendida a nivel popular.

Partiendo de este objetivo general, que equivale a los tres objetivos que nos trazamos en la Asamblea de Octubre en Madrid, nos planteamos hacer en primer lugar una campaña de difusión para crear una conciencia antimilitarista, campaña que iba coordinada con los gurpos andaluces, como habíamos acordado en la asamblea de Córdoba del 12 al 14 de Octubre pasado.

La primera acción que preparamos fue para el día 18 de Nvbre: sorteo de los quintos y jura de bandera enel CIR de Cáceres. En la semana anterior al 18 hicimos unas treinta pintadas con plantillas en el centro de la ciudad, con los textos: ¿Mili? No, gracias. / No a la militarización de la vida. / Las guerras las organizan los capitalistas y las perdemos los trabajadores. No al Ejército., firmadas con el casco y la flor. Hicimos también 26 carteles para pegar en las paredes con cinco textos distintos.

Nos cogióla policía cuando estábamos pegando el cartes nº 13, llevándonos a comisaría para tomarnos los datos de identificación. El día 18 repartimos 3000 panfletos como el que va grapado junto a esta hoja.

El día 19 se presentaron en nuestra casa tres sociales, "invitándonos" a prestar declaración por la tarde en Comisaría, cogiéndonos las plantillas y un spray. Nos declaramos autores de las acciones Fidel y Juanma, ya que los demás tenían bastantes problemas personales o familiares como para soportar una represión. Al día siguiente ratificamos los dos la declaración en el Juzgado.

Las acciones del día 18 nos hicieron reflexionar sobre los objetivos que nos habíamos planteado, ya que veíamos lo solos que nos encontrábamos para poder defendernos de la represión policíaco-judicial de esta "democracia". Y empezamos a valorar la necesidad de crear una base, un grupo fuerte, antes de pasar a las acciones directas.

Nuestro trabajo en OC está limitado porque no es la única lucha que llevamos, ya que algunos estamos también participando en otras luchas (Comité Antinuclear, JOC, CNT).

Hemos intentado preparar una campaña contra los juguetes bélicos, en colaboración con otros grupos (Junior) pero solo hemos conseguido repartir en los colegios 6000 hojas para los chavales /as, y quizá se haga un entierro simbólico de juguetes bélicos.

El día 2 de diciembre repartimos otro panfleto (el mismo que en el encadenamiento de Sevilla), y aparte de sacar el puesto y alguna cosilla aislada, nuestra otra acción fuerte ha sido la participación en el encadenamiento de Sevilla del pasado día 15 (del grupo de Cáceres nos encadenamos dos, y una participó en el grupo de apoyo). (Del encadenamiento informamos luego).

Después de estos tres meses, vemos cada vez más claro que tenemos que partir de nuestra realidad: el pueblo extremeño (Cáceres) tiene un bajo nivel de conciencia de lucha, y antes de lanzarse a acciones con una represión fuerte hay que intentar crear una base de gente concienciada, ya que si no las acciones serían poco menos que suicidas, por el escaso o nulo apoyo a la lucha antirrepresiva y por la libertad de expresión. Además no hay que dejar de tener en cuenta nuestra condición de asalariados (¡triste condición¡).

FONDO MOC

Aún tenemos que madurar bastante cómo va a ser la lucha de ahora en adelante, pero una de nuestras principales preocupaciones va a tener que ser el fortalecimiento del grupo. Sin una infraestructura adecuada es poco menos que inútil lanzarse a acciones individuales arriesgadas.

Información del encadenamiento del día 15 en Sevilla.

En la Asamblea de Andalucía y Extremadura del 12-14 de Octubre en Córdoba se planificó la acción del encadenamiento en Sevilla para dinfundir los 12 puntos ypresionar por el Estatuto.

El encadenamiento se llevaría a cabo el sábado día 15 de diciembre a las seis de la tarde en la calle Sierpes.

Se encargaba de coordinar la acción el grupo de Sevilla.

El día 15 nos encontrábamos en Sevilla gente de Huelva, Cádiz, Málaga, Córdoba, Almería, Sevilla y Cáceres, en total unas 35 personas.

Nos encadenaríamos 16, y el resto trabajaría como grupo de apoyo, repartiendo un panfleto.

Nos encadenamos con cierto desorden sobre las 18,30, y alrededor de las 18'50 se presentó la policía (¡Vivan las FOP, porque 20 minutos después se presentaron los fachas! ¡A ver si otra vez trabajan más coordinados!).

Los sociales localizaron a unos cuantos del grupo de apoyo, y consiguieron algunos llaves de candados.

Como pudieron nos llevaron a Comisaría a los 16 encadenados, más a tres del grupo de apoyo.

Nos tuvieron 64 horas detenidos, antes de ponernos a disposición del -- juez; éste cerraría el caso sin más complicaciones (aprte las lógicas familiares y laborales), o sea, salimos a la calle el mártes después del medio día...

- Valoración:

(ésta, de momento, es solamente a nivel del grupo de Cáceres).

1.- Inexperiencia de la gente en este tipo de acciones.

2.- Si bien Sevilla era quien coordinaba, los demás grupos llegamos el día 15 sin apenas haber preparado y reflexionado sobre el alcance y consecuencias de la acción...

3.- Estuvimos totalmente problematizados por la más que probable agresión de los fachas...

4.- Este planteamiento restó importancia a la preparación de la posible represión policial ...

5.- Nunca previmos una detención superior a las 12 horas.

6.- Faltó precisión:

- no se sabía en qué lugar exacto de la calle Sierpes nos encadenaríamos.
- la acción tenía que haber sido a las 18'00 h., y nos retrasamos - media hora.
- no sabemos si llegó a presentarse la prensa.

7.- No se planificó la labor del grupo de apoyo en caso de dificultades graves... se le potenció escasamente.

8.- Estuvimos en un local que la gente de Sevilla sabía de antemano estaba controlado y vigilado por la policía.

9.- Así, nos estuviaron siguiendo y vigilando los pasos desde una hora antes de la acción, lo que les despistó fue que fuimos hasta la calle Sierpes por grupos por distintos sitios.

10.- Una vez en Comisaría, no comprendimos hasta bien entrado el domingo de qué iba la cosa por parte de la policía.

11.- Cierta ingenuidad y burla de la poli... nos fiamos de que nos iban a soltar después de un rato, y de que ellos llamarían al abogado, y lo que hicieron fue reírse de nosotros miserablemente.

12.- No fuimos informados de la existencia de una orden del gobierno -- civil de tener a todo el mundo detenido las 72 horas.

13.- Posiblemente todos hemos recibido una buena lección y nos servirá para organizar mejor las próximas acciones... (ya lo dice el refrán, la -- experiencia es la madre de la ciencia y patrias no hay más que una, yx a - ti te encontré en la calle).

14 y último.- De todos modos la culpa es del de arriba (más conocido por el hijo puta del ático) (explicación: en nuestro largo contacto con las FOP durante las 64 horas de detención, todos decían que la culpa es del de arriba. ¡Muera el hijo puta del ático! ¡Por una sociedad sin escaleras!

Salud y antimilitarismo.

FUNDACION

PROPUESTA DE CAMPAÑA DE ALMERIA Y SEVILLA

Tema de la campaña: Profundización en el antimilitarismo

Objetivo: toma de conciencia por parte de la clase trabajadora a cerca de que el militarismo un conjunto de valores mediante el cual la clase dominante mantiene y perfecciona los sistemas de opresión, haciendonos cómplices suyos y eternizando el esquema: dominantes / dominados.

Medios: utilizando las tácticas de acción No-violenta.

A) Como base de partida de las acciones nos dedicaremos al análisis y estudio del militarismo a tres niveles: político, social y económico;

1) Estudiando genericamente las relaciones entre ejercito y democracia y dentro de estas las incidencia del fenómeno lucha armada sobre el gobierno y el ejercito.

2) En un intento de encuadrar el militarismo dentro de una realidad política concreta y bajo el título "El pueblo ante una tercera guerra mundial" se realizaran estudios acerca de;

- -Armas quimicas y biológicas:
  - Efectos humanos;
  - Analizar el tipo de enfermedades que producirían.
  - Efectos tecnicos;
  - Procaso de obtención.
  - Modo de empleo: militar/civil
  - Medios con los que se cuentan actualmente para contrarestar un ataque de este tipo.
  - Experimentos llevados a cabo.
- -Tipos de armas en concreto:
  - Misiles, bombas, cohetes
  - Distinción entre: armas nucleares tácticas y estrategicas
- -Tipos de armas existentes en la actualidad en:
  - España, EEUU, URSS, Francia, Inglaterra, Suecia, China, Latinoamerica, y Sudafrica.
- -Experimentos realizados hasta ahora y evaluación de los efectos.
- -Acuerdos SALT.
- -Medios con que cuentan las potencias para vigilarse.
- -Sistemas de defensa civil en EEUU, URSS, China.
- -Que es la Guerra Nuclear Limitada.
- -Situación del comercio actual internacional de armas
- -Grandes lineas estrategicas de la politica de bloques y potencias.
- -Dossier de prensa acerca de todos los temas.

3) Entendiendo el militarismo como seguro de vida de un sistema capitalista habremos de analizar también a este, nos centraremos para ello en el funcionamiento de su espina dorsal, -el sistema bancario-.

1º Desarrollo de los bancos
2º Relación banco-cliente fuerte
3º Cliente mediano-pequeño
4º Relación banco-empleado
   Dos vertientes;
   - La laboral
   - Relación empleado-cliente
5º Cliente pequeño que no dispone de la cuenta

Estos trabajos serán difundidos lo más ampliamente posible (AAVV, Centros marginales...) con el objeto de adquirir una imagen ~~SERIA Y DENUNCIANTE~~ del sistema capitalista, ~~[illegible]~~.

La difusión social publicidad de los informes-base de campaña será por medio de articulos en prensa y revistas junto la publicación de dossieres y documentos de todo tipo. Se insistirá en todo momento en la ~~[illegible]~~ y exigencia de un posicionamiento concreto a todas las agrupaciones políticas.